

EKİŞİOĞLU VAKFI

Ovit Yaylasında coştu gönüller

Ceşfedilmemiş
bir cennet

Antika
hayaller

Internet ile
neler değişti

Derin bir nefes veya küçük bir buse mi?...
Yoksa kabına sığmayan bir yürek mi?...

Her ne olursa olsun inanılacak gibi değil,
Asteria sadece Tatil Köyü değil.
Cennetten bir köşe... Etkisi ömür boyu süren bir tatil için sizleri de
Asteria'ya bekliyoruz.

C e n n e t t e n B i r K ö s e

Asteria

Tatil Köyü

Hotel Asteria: Side - Antalya - Türkiye

Tel: 90 242 753 18 50 (Pbx) Fax: 90 242 753 18 30 Tlx: 56 584 aser tr.
İstanbul Office: Söğütlüçeşme Caddesi Altıyol İş Hanı Kat: 5 No: 68 - 69 Kadıköy-İstanbul
Tel: 90 216 346 89 47 - 346 82 90 Fax: 90 216 336 57 50

E k s i o n g l u

editörden

Sevgili Okuyucular;

AYRI EKŞİOĞLU
enel Yayın Yönetmeni

4 yıl önce Ekşioğlu Vakfı'nın diğer çalışmaları yanında, çeşitli bölgelerde farklı ugraşlarla yaşamalarını sürdürten aile bireylerimizin yakınlaşması, akrabalarımızın birbirleriyle iletişim sağlanması için bir dergi yayınlanmasına karar verildi. Bu dergi her yönü ile bizden bir şeyler taşıyacak, aynı zamanda ailemizin tanıtımı için bir vesile olacaktı. Bu düşüncelerle yola çıktı ve yapılan çalışmalar sonucu, örneği olmayan bir dergi yayılanmeye başlandı. Genel Yayın Yönetmeni, Yazı İşleri Müdürü, Yayın Kurulu dahil, her çalışanı Ekşioğlu Ailesi'nin bir ferdi oluşturdu. Her biri farklı mesleklerden olan ve profesyonel anlamda bu işlerle ilgilenen眉yen ama aile dergimizin ba眉s眉s眉 i眉n çalışan akrabalarımız, ülkemizde ba眉ka bir e眉i olmayan dergimizi bu g眉ne ta眉d眉lar. 17. sayısına ula眉an dergimiz, hepimizin katkılarıyla yayın hayatına devam ederek gelecek nesillere bırakılacak miraslarımızdan biri olacak.

Her yıl Ağustos Ayının ikinci haftası Ekşioğlu Vakfı'nın organize ettiği ve büyük bir katılımla gerçekleşen Ovit Şenliği, 13 Ağustos'ta bizi yaylımızda buluşturdu. Şenliğimizin ardından siz okurlarımıza zengin içerikli bir sayıyla yine merhaba diyoruz.

Dergimizin bu sayısında; Ovit Şenliği'nin yanı sıra Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın yazısına da yer verdik. "Bir Köyümüz" yazı dizisinde Gürdere Köyü'nü tanıtmken, "Eski Çınar", "İz Birakanlar" gibi bölümlerimizde de devam ediyoruz. Bu sayımızdan itibaren "Ekonomi" bölümümüzde de ilginizi çekeceğimiz inandığımız konulara yer vereceğiz.

Yine bu sayımızdan itibaren yeni bir diziye başlıyoruz. İlk olarak Tuzla'yı anlatlığımız "Ekşioğlu Heryerde" adlı yazı dizimizde bundan böyle akrabalarımızın yoğun olarak iş yaptığı yerleri tanıtmaya devam edeceğiz. "Keşfedilmemiş Cennet" sayfalarımızda doğal güzelliklerimizi sizlere fotoğrafla sunuyoruz ...

Dergide bundan böyle yörenimizde, köylerimizde özellikle birlikte çaba göstererek yapılan önemli çalışmalara yer vermeye çalışacağız; bu sayıda Bayırköy yolunun yapılışının anlatıldığı bölümümüzü ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz. Spor sayfamızda; bu yıl 1. Lig'e çıkan takımımız Rizespor'u konuk etti.

Sağlık köşemizde ise, osteoporoz (kemik erimesi) ile ilgili önemli bilgilere yer verdik.

"Yöremizden" ve "Eğlence" köşelerimizin yanında bize has soruların yoğunluğu olduğu bulmacamızı beğençecğinize inanıyoruz.

Sizlerden gelen yazı ve şiirlere yer vermeye devam ediyoruz. Bize yazıp düşüncelerinizi bizimle paylaşmayı ihmal etmeyin. Gelecek sayımızda buluşana dek, hoşçakalın.

içindekiler

5- Vakıftan

7- Oktay EKİSİ

18-21

22-23 Nice
Bayramlara

24-25 Vadime
Dokunmayın

26-27

28-31 Kissadan Hisse
Rauf DENKTAŞ

32 33

34-35 Global Haberler

36 Cenk KORAY

38-40 Yöremizden

41 Asırlık Çınar,
İz Bırakanlar

42-43 Ekonomi

44 Spor

46 İnternet Dünyası

47 Antika Hayaller

50-51 Tuzla

52 Hikaye

54-56 Sağlık

58 Yemek

60-61 Genç Ekşioğulları

62-65 Okurlardan

68-69 Eğlenceli Sayfalar

70-71 Bir Varmış Bir Yokmuş...

İntiyaz Sahibi:
Ekşioğlu Vakfı Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
İbrahim EKİSÖĞLU

Genel Yayın Yönetmeni:
Hayri EKİSÖĞLU

Dergi Sorumlusu:
İbrahim EKİSÖĞLU
Hayri EKİSÖĞLU
Hasan EKİSİ

Yazı İşleri Müdürü:
Ekrem EKİSİ

17. Sayı Yayın Kurulu:
Hayri EKİSÖĞLU
Oktay EKİSİ
Ekrem EKİSİ
Hacere Devirgen EKİSİ
Kemal EKİSİ
Fatma EKİSİ
Kadem EKİSİ

Yazışma Adresi:
Ekşioğlu Vakfı Dergisi
Yeniçeriler Sokak Ağırmanları
Apartmanı 10/1 Acıbadem
Üsküdar - İSTANBUL
Tel.: (0216) 428 44 80 - 81
(0216) 317 27 55 - 56

Grafik Tasarım:
Ajans E
t : (0216) 346 40 32
f : (0216) 346 78 56 (150)
w: www.e-grup.net
e: e-grup@e-grup.net

Renk Aynımı:
Sürat Görsel Sanatlar Merkezi

Baskı:
Umur Matbaası

vakıftan

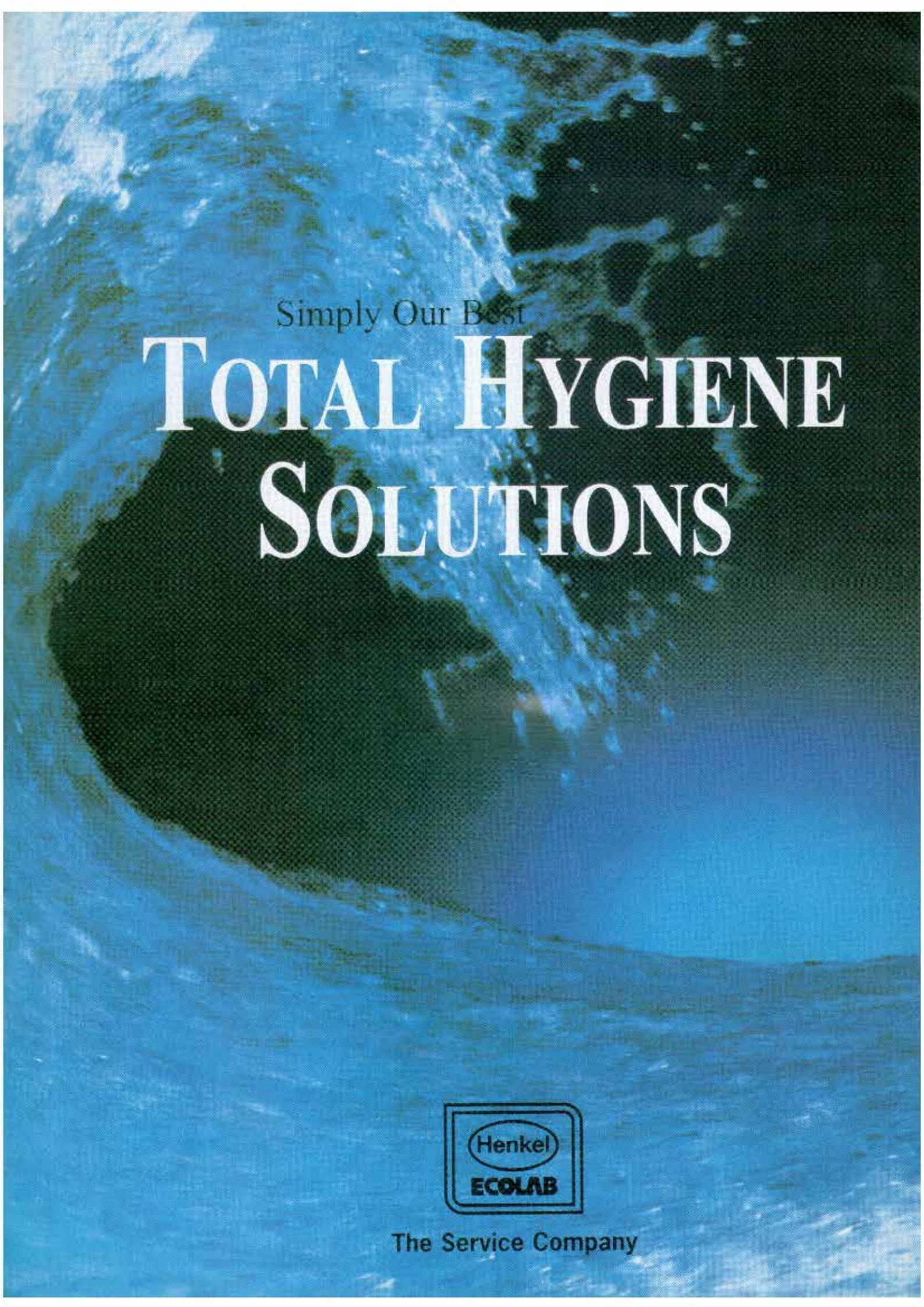
İBRAHİM EKŞIOĞLU
Ekşioğlu Vakıf Başkanı

Zaman su gibi akıp gidiyor. "Geldi, gelecek" derken 2000 yılının sonuna yaklaşıyoruz. Sabırsızlıkla beklenen 2000 yılında da Ekşioğlu Vakfı Etkinlikleri, giderek artan bir katılım ve çosku ile devam ediyor.

13 Ağustos 2000 tarihinde İkizdere'nin Ovit Yaylası'nda gerçekleşen ve artık gelenekselleşen bir Ovit Şenliği'nide geride bıraktık. Her yıl Ağustos ayının 2. haftası düzenlenen şenlik; sevgiyi, paylaşımı, özlemi, yardımlaşmayı, dayanışmayı beraberinde getirirken yeni ve eski Ekşi-Ekşioğulları'nı da bir araya getirmeye devam ediyor.

Yıldan yıla artan Ovit Şenlikleri'nde, tanıdığımız, tanımadığımız ama aynı kanı taşıdığımız, belki de yıllarca göremediğimiz birçok Ekşioğlu soyadını taşıyan kardeşlerimizle bir araya gelip kaynaşmak, onları yörenleriyle buluşturmak, ailemize karşılık sevgi ve saygı çerçevesinde sahip çıkmak, beraber, dayanışma içinde bir çok güzel iş başarmak, günlerce süren şenliğimiz esnasında ikramlar arası sohbetler etmek, sorunlarla ilgilenmek, maddi manevi yardımlarda bulunmak, özdeğerlerimizi kaybetmeden yeni nesillere taşımak; şenliklerin ailemiz için önemini yansıtmaktadır. Bu amaçlar doğrultusunda, şenliğimizde emeği geçen İlyas (Fazlı) EKŞİ'ye ve İkizdere temsilcisi Hızır EKŞİ'ye Teşekkür ediyorum.

Bizler, insanlığa örnek bu birelilik ve dayanışma içerisinde elimizden gelen tüm özveriyi göstererek, Ekşioğlu Ailesi'ne yakışır bir fert olmaya çalışıyoruz. Dileğimiz; "yetişen yeni Ekşioğulları'nın da bu beraberliği ve dayanışmayı daha da güçlendirerek bu organizasyonları ve etkinlikleri devam ettirmesi ve gelecek nesillere taşımasıdır"...

Simply Our Best

TOTAL HYGIENE SOLUTIONS

The Service Company

Oktay Ekşil'den

...Başka hangi toplumun kendine ait hikayeleri arasında "soyadı" önemli bir yer tutar bilmiyorum. Ama biz Türklerin hemen hepsinin bir soyadı hikayesi vardır. Hele bizimki gibi soyadı, bir de pek öyle rehber kitaplardan veya listelerden seçilerek alınanlardan değilse...

Haziran 1996

OKTAY EKŞİ

...Ovit Yaylası'nın da onun gibi bir ortak değer ve simge olduğunu söyledi mi? Ovit'i görüp, bu muhteşem yaylamın, tabiatın her türlü eziyetine karşı dimdik ayakta duruşuna tanık olmadıkça, Ekşioğulları'nın ortak karakteristiği olan bağımsızlığın nereden geldiğini anlamak imkanı olmadığını ona söyledi mi?

Ağustos 1997

...Ekşioğlu Ailesi, ülkemize yaptığı hizmetlerle tanınmış bir ailedir. Bu hizmetlerin en kıymetlerinden biri bugün temelini atmak üzere bir araya geldiğimiz ilköğretim okuludur. Gerçekten Aslan Ekşioğlu, 150 milyar lira tutarında bir kaynağı, ulusumuzun eğitim sorunlarının çözümüne katkıda bulunmak amacıyla ayırmış ve Maltepe'de sözünü ettigimiz ilköğretim okulu-nun yapımını üstlenmiştir...

Ekim 1997

...Yani "Aynı amaçlar doğrultusunda bir araya gelebiliyor musunuz? Kendi aranızda işbirliği kurabiliyor musunuz? Toplumun sorunlarını çözmek için devletten (daha doğrusu kamu kurumlarından) yardım almayı bekliyor musunuz? Yoksa amaçlarınızı gerçekleştirmek için, siz elele verip bir dernek kuruyor, insanları örgütleyebiliyor ve devleti kendi arkanza takabiliyor musunuz?" diye soruyorlar. İşte bu sınavdan en başarılı çıkabilecek ailelerin başında Ekşioğulları var...

Nisan 1998

...2650 metre yükseklikte yapılan Ovit Dağı Şenliklerine, Türkiye'nin dört bir yanından gelenler, doğdukları baba ocaklarını görme fırsatını buluyorlar. Şenliklerin bir diğer özelliği de, hiçbir yayla şenliğinde yapılmayan yemek ikramı iştir. Vaktimiz tahimin 4-5 bin kişiye yemek vermektedir. Bu çok zor olmakla birlikte başarı ile uygulanıyor. Bu sene bir buçuk ton kavurma dağda pişirildi ve neticede herkes mutlu bir şekilde dağdan ayrıldı. Bu şenlikleri başlatan önceki yönetime ve başkanı Hasan Ekşili'ye teşekkürü bir borç biliyorum...

Ekim 1998

...3 ila 7 Temmuz arası, 4 gün Samsun-Mesudiye-Ordu-Giresun-Trabzon-Rize'yi dolaştı. KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ve Eşi Aydin Denktaş, yöreni ve insanları çok seviler. Derken Denktaş'tan bir mektup geldi. Gezi sonunda Lefkoşa'dan yazmış. Birinci ve son paragrafını aynen aktarıyorum:

"Oktay Bey Kardeşim,

Ekşilerin niye bu kadar tatlı olduklarını, doğdukları, yetişikleri yerleri görerek, yaşayarak anlamış olduk. Sızsız göremeyeceğimiz yerleri gördük. Hayatımızın en güzel, en ilginç ve iç açıcı günlerini yaşadık. Teşekkürler, teşekkürler ve yine de teşekkürler.

(...)

Sevgiler ve saygılar ve de yine teşekkürler (Size ve muhteşem Hanımefendiye) BEKLEYECEĞİZ!

Rauf Denktaş

KKTC Cumhurbaşkanı...

Ağustos 1999

...Biz çok geniş bir aileyiz ama, bizimle bağlantısı olup olmadığı bilinmeyenleri bir kenara koyalım... Keza aile tarihini belirlemek gibi çok önemli bir görevi henüz yerine getirmedigimizi de bir an için unutalım.

Hala aynı soydan gelenlerin kendi aralarındaki akrabalık bağının şemasını ortaya çıkarmış değiliz. Ekşioğulları gerçekten büyük bir aile olmanın sorumluluğunu liyakatla taşıdıklarını bu alanda da göstereceklerdir...

Ocak 2000

OVIT

■ 13 Ağustos'ta

İkizdere

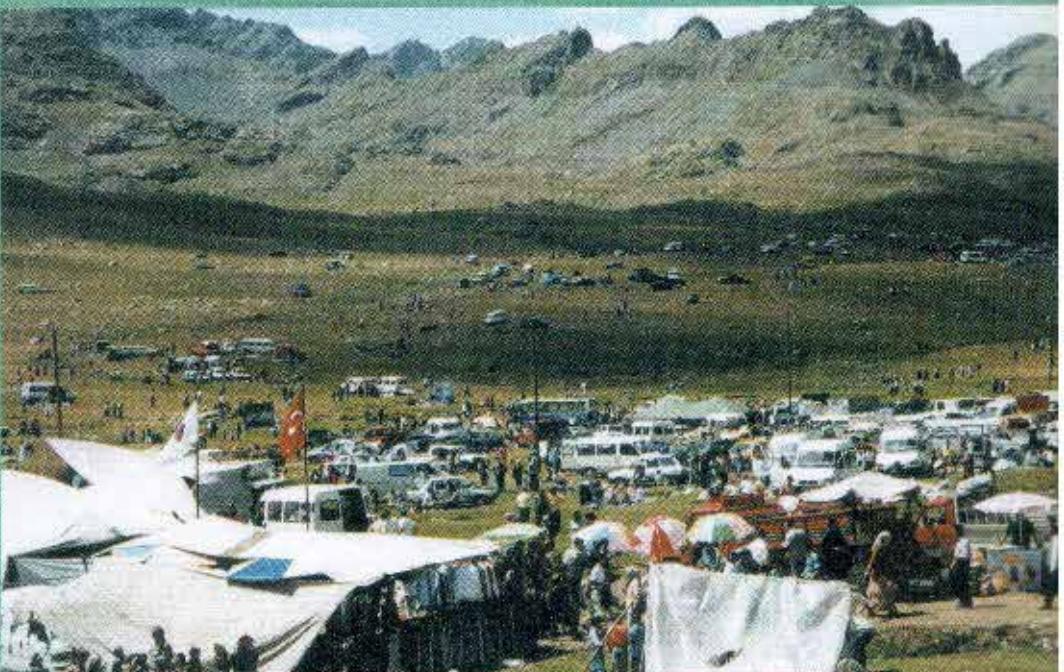
yne şenlendi

**İkşioğlu
'akfi'nın
üzenlediği
Dvit Şenliği'ne
lgi oldukça
üyüktü.**

vit bu yıl, 25.000 civarında
isafirini ağırladı.
almız akrabalarımızın
eğil, çeşitli illerden
elen pek çok
isafirlerimizin de
uluşma yeri oldu.

aşanan güzellikler sonucu
erkesin söylediği bir
imle
ur;

**Gelecek
yillarda,
yne
Dvit' te
buluşalım."**

OVİT

Protokol masasında bulunan Cemil Ekşi, Nusret Bayraktar Ekşioğlu, Hasan Ekşi, Tayyar Ekşi, Hakkı Ekşi, İbrahim Ekşi, Ayhan Biberoğlu programı ilgiyle izliyorlar

OVİT'in çoskusu...

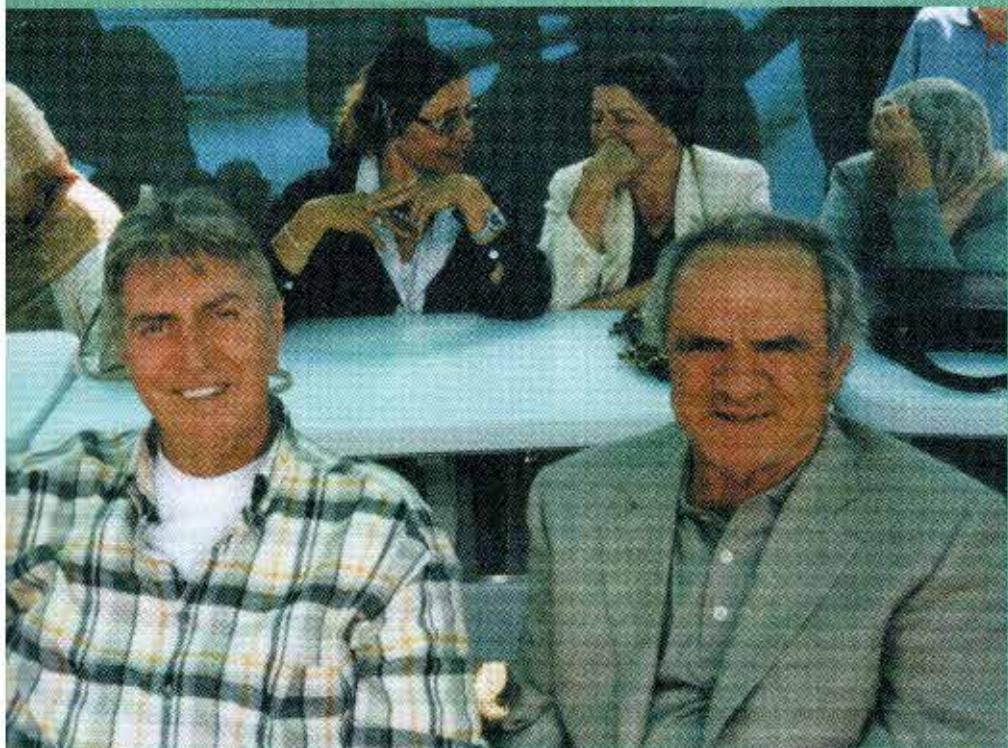
Sinan Özen, Ovit YayLASı'ndaki muhteşem konseriyle hemşehrilerini coşturdu.

Birleştİ eller, coştU gönüller...

**Memduh Ekşi ve Oktay
Ekşi programı ilgi ile
izlerken, Aslan Ekşioğlu
Behiç Ekşi ile koyu bir
sohbete dalmış.
Şennur Ekşi, kızlarıyla
şenliğinin keyfini
çıkarıyor.**

**Ümit Tokcan'ın,
şenliğimize katılmaktan
duyduğu mutluluk
yüzüne yansımış, Nihat
Ekşi ise misafirimizle
yakından ilgileniyor.**

Konuklarımıza arasındaki Cimil Ekibi, horonlarıyla şenliğimize renk kattı.

Vakfımızın Meclis Başkanı Hızır Ekşi, Vakıf Başkanı ve Genel Sekreteri, herşeyin yolunda gitmesinden oldukça memnun...

OVİT

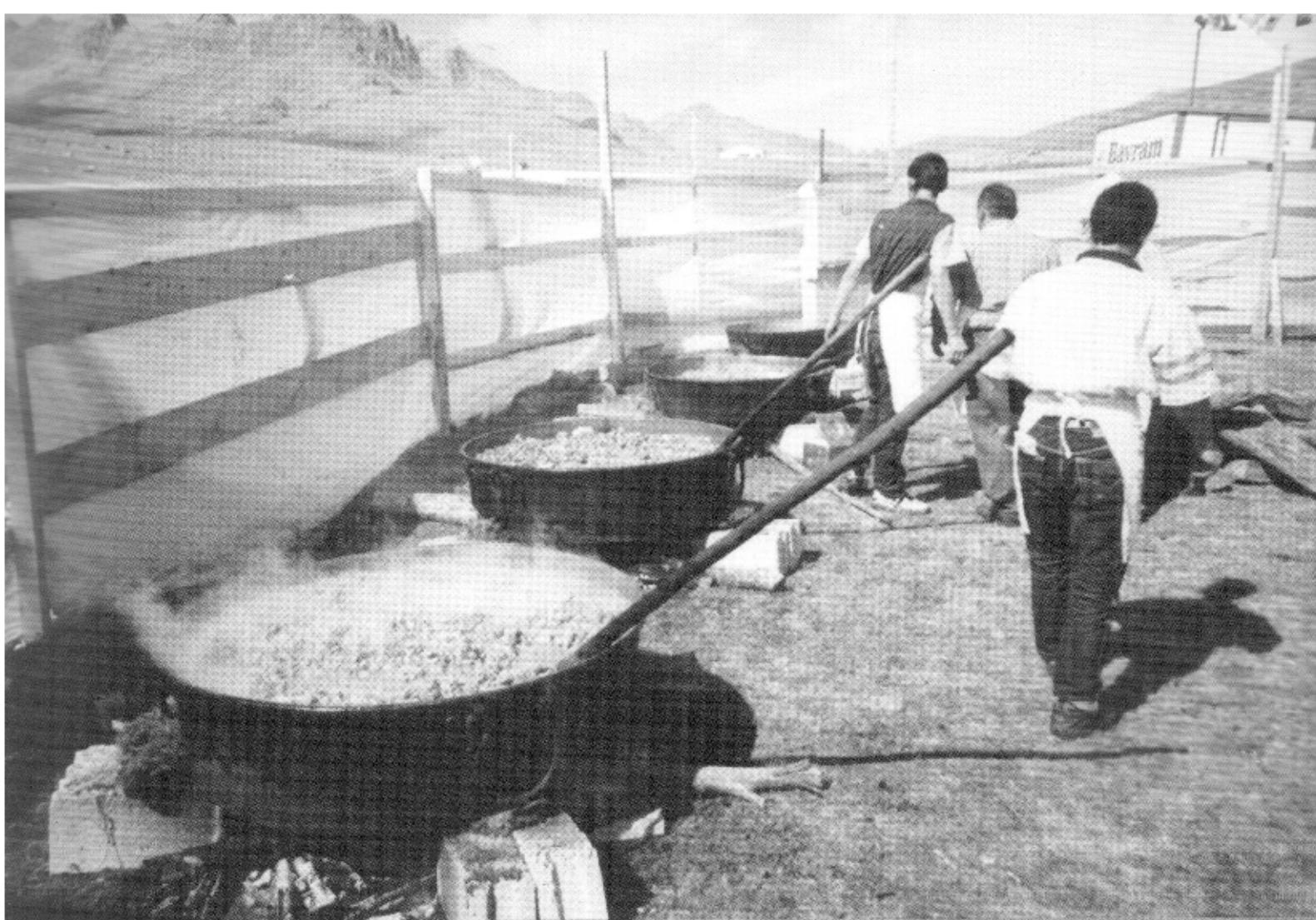
İsmail Türüt,
organizasyonumuzun
programındaki, sanatçı
listesinde olmamasına
rağmen, şenliğimize
TÜRKÜLERİYLE de katılarak
izleyicileri coşturdu.
İlyas Ekşi, misafirini
ilgiyle izlerken, tüm
yorgunluğunu unuttu...

İhsan Ekşi, o gün çok
çalıştı, arkadaşlarıyla
gülümserken, "buna
değdiğini" düşünüyordu
herhalde.

Hasan Ekşi ve
Mehmet Ekşioğlu.

Ovit mutfağında
yapılan
kavurmanın
tadı bir başka...

O, Ovitlilerin
Barış Manço'su ve Şenliğin
daimi emekçilerinden...

OVİT

Kazançukur Camisinin yapımı tamamlandı

Kazançukur, küçük şirin bir yayla...

Ovit'in yanibaşında ve geçit vermez dağların eteğinde
alabildiğine sessiz ve sakin...

Kazançukur Cami'sinin açılışı, Ovit Şenliği'nde
gerçekleştirildi.

OVİT hatırlası

**Şenlik
arifesindeki
son gecede,
tüm dostlar
bir arada
yemek
iyerek,
şenlikle
ilgili son
kararlarını
aldılar...**

Masanın başında Mustafa EKSİN'in olması birçok şeyi anlatır sanız...

Yaş ortalamasının yükseldiği bir fotoğraf.

"Bu gece ne kadar keyifliydi?" dememize gerek yok sanız...

kesfedilmemiş cennet

Memleketimden doğa manzaraları....

Öğrendim ki; "affetmeyi öğrenmek, deneyerek oluyor."

Öğrendim ki; "bazı insanlar çok seviyor, ama bunu göstermeyi bilmiyor."

Öğrendim ki; "para ucuz bir başarı."

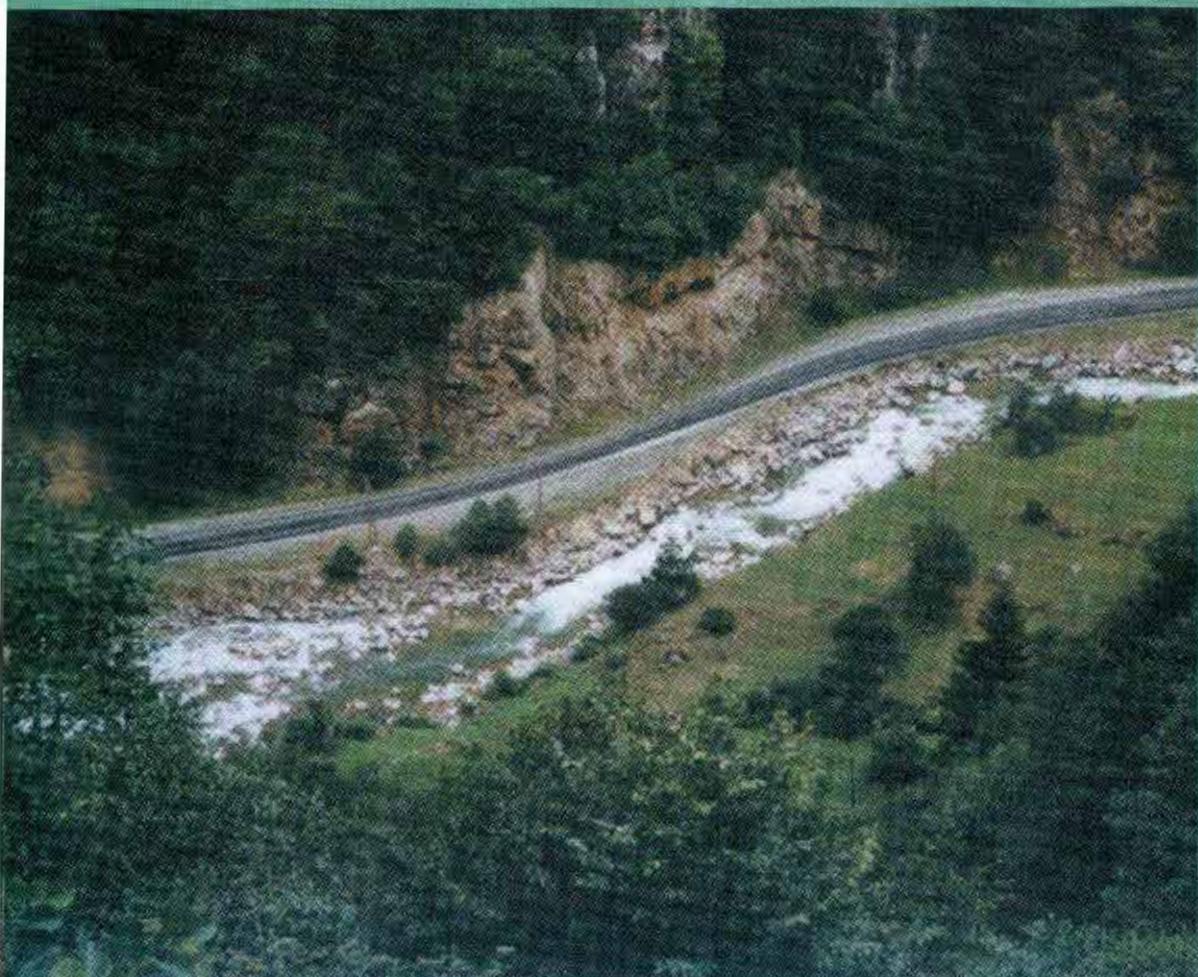
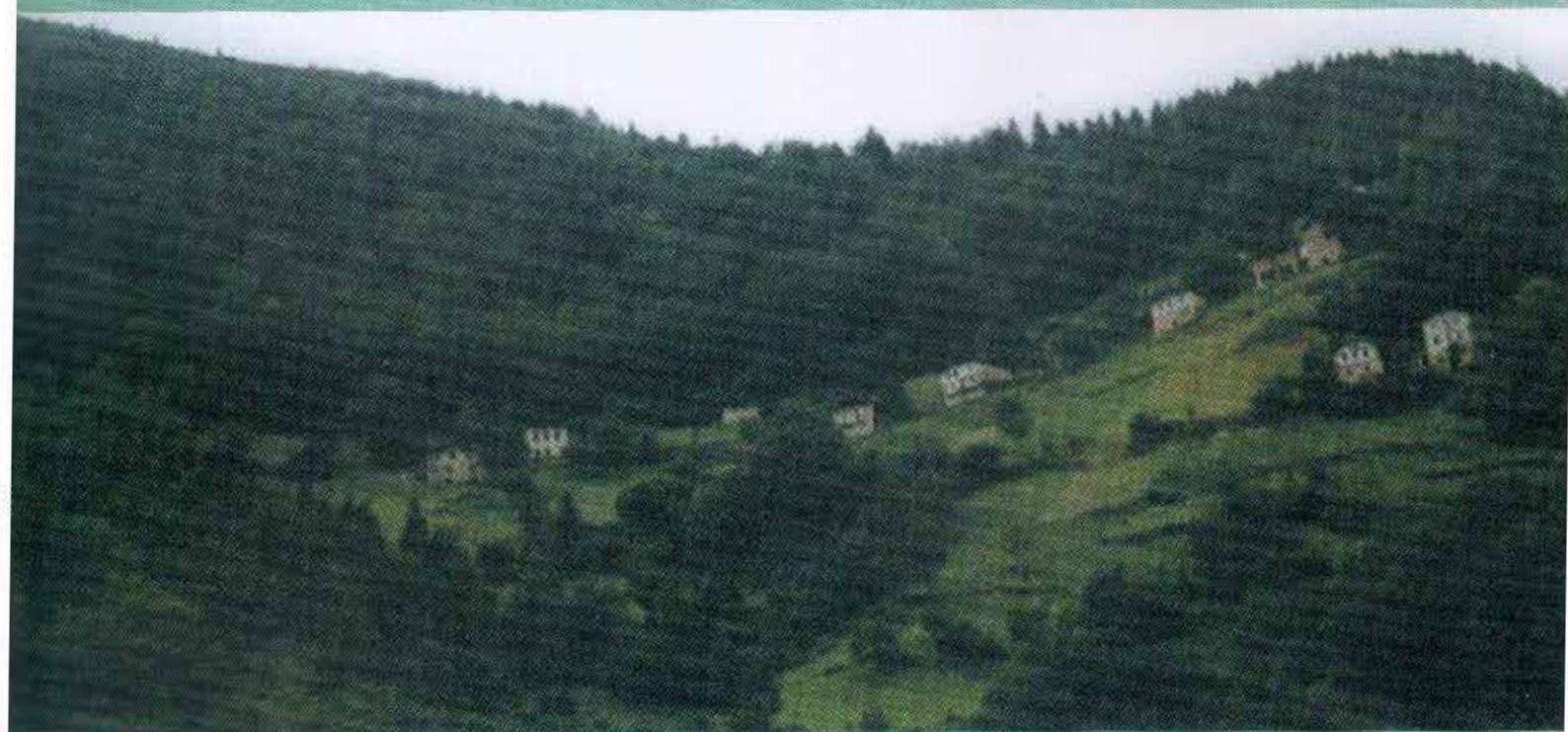
Öğrendim ki; "sen tepkilerini kontrol etmecsen, tepkiler hayatın kontrol ediyor."

Öğrendim ki; "sevgiyi çok çabuk kaybediyorum, pişmanlıklarım uzun yıllar sürlüyor."

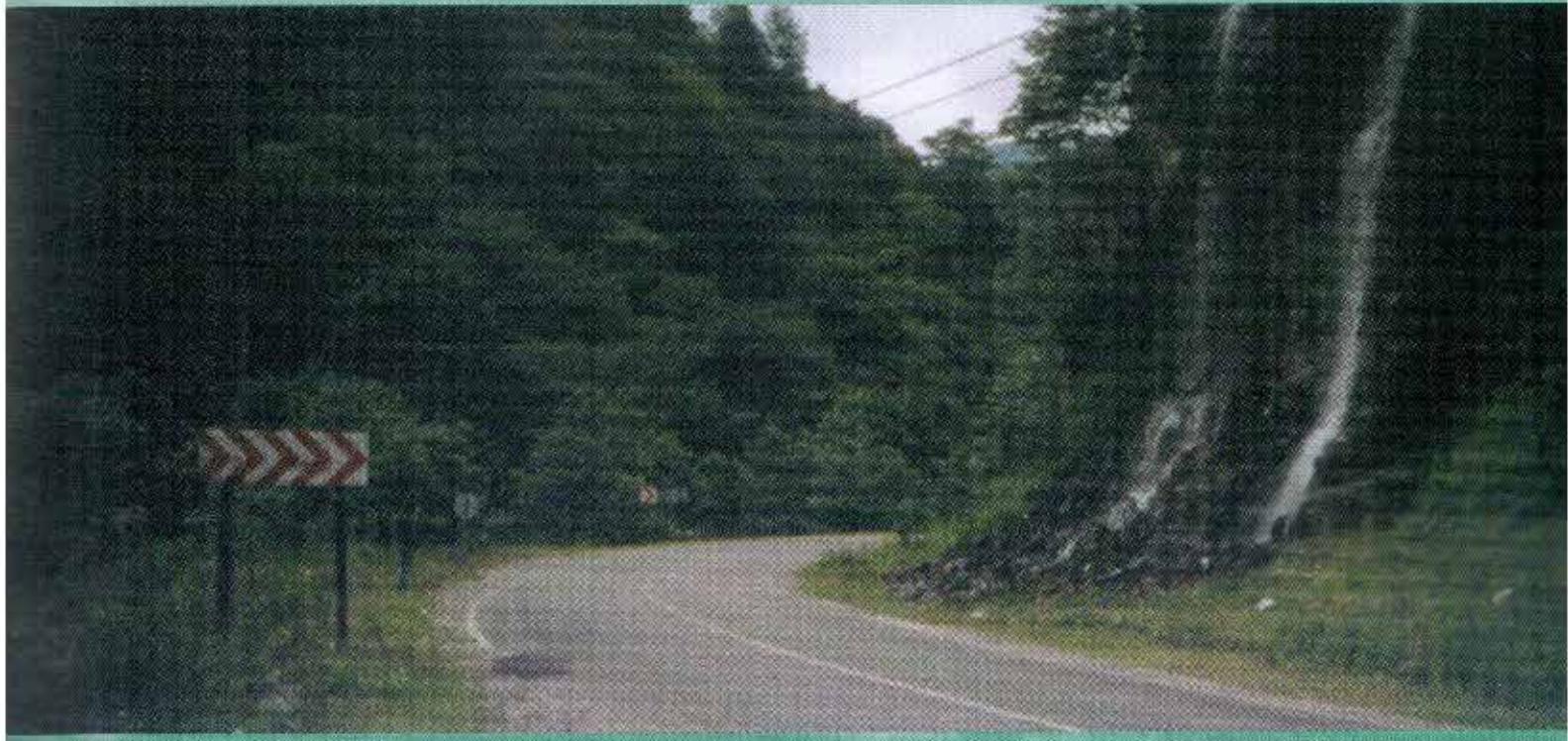
"Sen çok özelsin...
Aynı anda dört mevsimi yaşadığım,
Aynı aynı bir sürü insana hissedilebilecek,
Aynı aynı bir sürü hissi, kendine hizetirecek kadar özelsin!"

keşfedilmemiş cennet

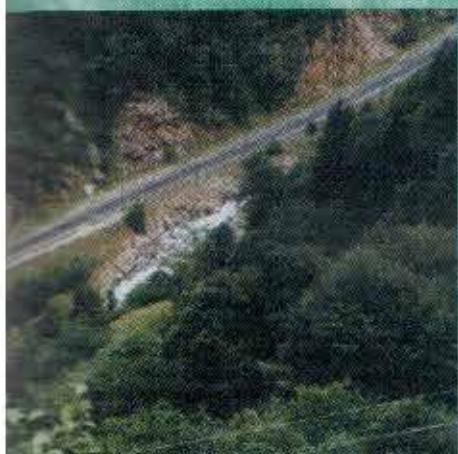

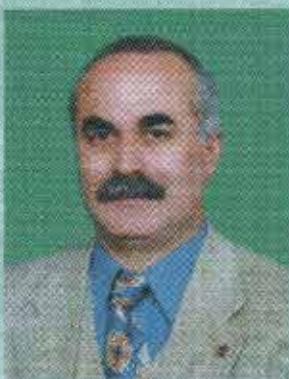
Kimbilir kaç sev
Kimbilir kaç kez
Kimbilir kaç kez
Kimbilir kaç kez
Kimbilir kaç kez.

*ylendi gizli sevgiliyc,
lu taşlı yollarında kaçarken,
idi içimizi,
di yeşili.*

NİCE BAYRAMLARA..

Hasan EKİ

3. v 4. Dönem

Eksioolu Vakfi Başkanı

Yaklaşık 300 yıldır ailemize ait olan Ovit Yaylası, hiç bu dönemlerde olduğu kadar coşmamıştı. Ailemizin bu yaylada 5 yıldır teptiği horonların yankısı her yere ulaştı. İki farklı şehrin (Rize-Erzurum) toprakları üzerine yerleşik yayla, bu marifetini ailenin farklı kesimlerini birbirine daha sıkı bağlamakta da gösterdi. Ovit Yaylası bağındaki Bahaklı Göl'den doğan İkizdere ve Çoruh Nehirleri ile berketin uzak topraklara taşınmasına analık yaptığı gibi, aile fertlerinin yılda bir kere burada pekişen, manevi bir duyu ve sevgi gölü haline gelen hislerinin buraya gelmemeyen akrabalara da değişik iletişim araçlarıyla ulaştırılmasına sebep oluyor. Bu sevgi gölündé yüzmeye gelenlerin sayısı ise istikrarlı bir şekilde arttı.

Ovit Yayıla Şenlikleri'nin düzenlenmesi, görevde geldiğim 1995 yılında aldığımız en önemli kararlardan biridir. 3. dönem Başkanı olduğum yönetim kurulunca, 1. si 10 Ağustos 1996'da yapılması kararlaştırılan Yayıla Şenlikleri; ilk yılında 4000 kişi ağırlamış, 5. yılında ise 25.000'den fazla akraba ve dostumuzun katılımıyla gerçekleştirılmıştır. O yıldan beri kutladığımız

şenliklerimiz aile fertlerimizin kendi asli topraklarındaki geçmişi ile diğer yerlerde yerlesik gelcekleri arasındaki, unutulmaya başlamış bağları da güçlendirdi. Ailemizin dışındaki diğer yönları ile sıcak köprüler kurmamızı sağladı. 1 ilişkiler sadece dostluk olarak yaşırmadı, aynı zamanda bir çok is iliskisi olarak da belircik. Yaylada kurulan panayır, hem yaylaya yeni rehber getirdi, hem de yüre insanına büyük bir katkı sağladı. Bu coşkuya tonlarca kavurma yetmemektedir. Sevdiginden yadigar almak isteyen kişi motivasyonu ile orada pisen kavurmanın tadına bakmak isteyen akrabalarımızın coşkusunu bu şenliklerin, insallah, sürecinin bir göstergesidir.

Yılda bir gün (Ağustos ayının ikinci pazarı) olarak kutladığımız yayla şenliğimiz asılca sadece bir günle kısıtlı değildir. Yayıla sebebiy koyunu, akrabalarını ziyarete gelenler bu gecelerini 1-2 hafta süreli tutmaktadır. Bu is Özlem duygularının daha uzun bir süre aktarılması anlamına gelmekle beraber, yüreği daha uzun, süreli bir canlılık getirmektedir.

Acaba bütün bunlar 300.000 nüfusu olan akrabamıza yeterli olabilir mi? Tabii ki hayır. Büyük olmak, sorumluluk, hassasiyet ister. Ailemizin, Türkçenin hatta dünyanın en kalabalık ailesi olduğu bilinmektedir. Bu büyükluğun icabetlerine göre davranışın en güzel olgu ve erdemdir.

Her ne kadar olumsuzluklar olsada, şenlikler bizim bayramımızdır. Bu bir gelenektir, töredir. Unutmamak gereklidir ki; bundan bir kaç asır önce aynı sofrada aynı tencereye ekmek bandırıldık. İnaniyorum ki o gün Ovit Dağı'nda bir araya geldiğimizde bütün geçmişlerimizin ruhu bundan sad olmaktadır. Onlar için okunan fatihalarla da

sevinmektedirler. Ne mutlu onlara ki; kendilerini her zaman anan, onlar öldükten sonra bile arkalarından hayırla dua eden torunlar bırakıldılar. İsimleri unutulmadı, bilakis artarak hatırlanıyor. Nüfusu 300.000'den fazla olan ailemizin ismi kıyamete kadar varolsun. Vatan, millet ve insanlık için daha nice hayırlı işlere bu mümtaz aile vesile olsun.

Şahsim adına bu şenliklerin başlamasında katkısı olan ve bu güne kadar emeği geçen tüm akraba ve dostlarımıza teşekkür ederek, en içten sevgilerimi ve saygılarımı sunarım...

Hasan EKİ

VADİME DOKUNMAYIN!..

Ortalama 1000m yükseklikteki dorukların beyi İkizdere, 898 km² ile Rize'nin en büyük ilçesi. Kimse duymuyor ama Türkiye'nin doğal ve kültürel zenginlik açısından dünyaca ünlü bölgesi İkizdere, çığlık çığlığa... Bölge, ekonomik felaketin esidine duruyor. Böcek istilası, plansız gelişen turizm tüm kıyı sistemini yok eden otoyol yapımı, milli parklar dahil tüm doğal alanlara düşünsüzce planlanan baraj projeleri, artan nüfusun atık sorunu ve erozyon; asla onarılamayacak bir yükü beraberinde getiriyor.

Son yıllarda Doğu Karadeniz Bölgesi'nin doğal alanlarının en büyük kabusu, belki de insanların büyük umudu olarak sunulan büyük enerji yapıları, yeni hidroelektrik santralleri, baraj ve regülatörlerdir. DSİ'nin su ve toprak kaynakları haritasına göz atıldığında Trabzon-Artvin arasında kalan bölgede, yüze yakın yapının planlandığı görülür. Elbette ülke kalkınması için enerji büyük bir gereksinim; ancak olağanüstü kaynak değerlerine sahip olan bazı havzaların dokunulmadan bırakılmaları, gene bu ülkenin kalkınmasına, sahip olduğu biyolojik zenginliklere hizmet etmeyecek midir? İlaç ve hammadeden sağlıklı hava sağlamalarına kadar yüzlerce fonksiyonu insanlığa sunan doğal alanların hangi çeşidi enerjiden daha az önemlidir. Şüphesiz tüm bölgenin koruma alanı olmasını öncermek gibi yanlışlığa düşmesek de çok sayıda eko sistemi içinde barındıran bazı havzaların sadece enerji yapılarında değil, plansız ve gelişigüzel yatırımların tümünden de korunmalan gerekmektedir.

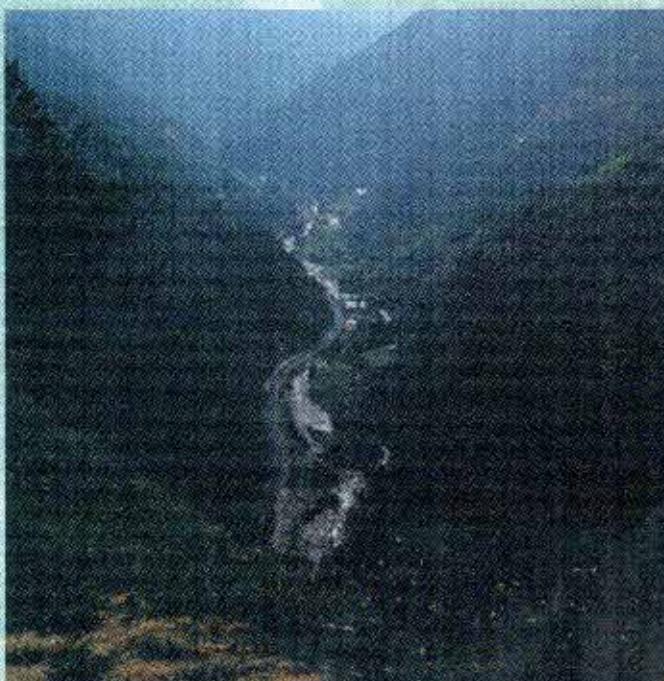
Bölgедe bulunan Fırtına, İkizdere, Altınparmak ve Meydancık Vadileri'nin yatırım alanı olarak düşünülmesi yerine, kendilerinin birer yatırım olduğunu unutmamak, geleceğe yapılacak en iyi yatırım olacaktır. Örneğin Fırtına Vadisi gibi milli park olmuş bir alan bile istenildiğinde inşaat alanı olabiliyorsa, bu güzel ülkenin daha neresini koru-

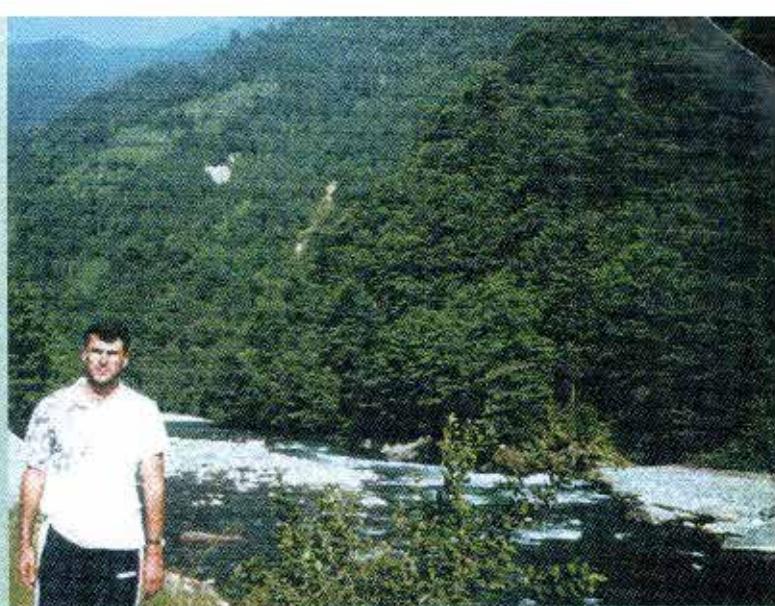
ma altına alacaksınız?

Ülkemizin elektrik enerjisi ihtiyacı, 2000 yılında 29.000 kw kurulu güç ile 134 milyar kw'dır. İkizdere Hidroelektrik Santrali 15 mw kurulu gücü sahiptir.

DSİ'nin İkizdere Vadisi'nde planladığı 2 adet baraj ve 7 adet hidroelektrik santrali projelerinde, regülatörde tutulan sulardan üretilen enerji, toplam enerji tüketiminin çok küçük bir kısmıdır. Özel sektörde ihale edilecek bu barajların, ilçenin tüm doğal dokusunu ve dengesini bozacağı muhakkaktır. Ülkemiz enerji ihtiyacı tüm gelişmiş ülkelerde olduğu gibi çözümlidir.

Kesin proje ve inşaat olarak planlanan Dereköy Barajı ve Demirkapı HES 105 mw olarak planlanmakta ve inşaatının da 2000-2007 yılları arasında bitirileceği ifade edilmektedir. Bugün baraj ömrünün yaklaşık 80 yıl olduğu düşünülürse, binalarce yıllık tarihimizi yok edecek Hasankeyf ve Zeugma'yı sular altında bırakan ziynetin, İkizdere ve Fırtına Vadisi'ni de çok daha çabuk gözden çıkaracağı endişesini taşımaktayım. Çözüm, alternatif enerji kaynaklarıyla enerji açığının kapatılmasıdır.

Bölgede yapılacak baraj ve hidroelektrik santraller doğal dengeyi bozacak, tahrip edecektir. Binbir renge bürünmüş çiçekler, ladinler, kayınlar, kızılağacılar, sislerin arasında bir görünüp bir kaybolan ürkütücü ev siltüetleriyle bu yüce doruklara, yükseklerin beynine, "Vadime Dokunmayın". "Ey vadim yağımurun hiç kesilencye ki hep böyle yesil kalsın, dumanın üzerinden eksik olmaya ki çiçeklerin yüzü hep gülsün, suyuna el sürme ki sonsuza kadar aksın."

İkizdere'ye atılan her adında, deli yeşilliğiyle vahşi doğa kuşları, çiçekleri, hisşimla akan deresi, şelalesi, gölüyle şaşırır sizi. Yerinize mihlar, kent yaşamından koparır, alır yüreğinç kendi derinliklerine çeker ve donakalırsınız. Türküler söylendiğinde bir başka; sesi, sisi, yağmuru güneşiyile bir başkadır memleketim.

Taze pecyniri, tereyağı, bahı, mıhlaması, misri, çayı, lahanası, alabalığı buram buram kokan ekmeğiyile lezzetinizi tadarsınız.

Sen insanları, renkli puşileriyle kadınlar ve gençler, nilumu, kemençesi, sevda türküleriyile çağırır sizi halkın içine horona...

Bilindiği gibi, alabalıkların en irisi İkizdere deniz alalarına ev sahipliği yapıyor. Sadece soylarını seyredebilmek için Karadeniz'in karanlık derinliklerinden çıkıp derelere giriyor, akıntılarla karşı amansız mücadele veriyor. Deniz alaları, bu muhteşem canlıları İkizdere'de bir kez daha ölüme mahkum edeceğiz. İkizdere Santrali'nde olduğu gibi Cimil ve Çamlık Derelerine gemi vurmak akıl işi değil. Birleşmiş Milletler FAO'nun raporunda, dilerler üzerinde hidroelektrik santralleri yapıldığında deniz alalarının en bakire üreme sahalarının yok olacağı belirtiliyor. Dere kenarlarındaki kum ocakları, yerleşim alanları çöpler. Karadeniz Sahil Yolu'nda kullanılan kontrolsüz taş ocakları... Kayaların üzerinden ışık demetleriyle dökülen bu dinamik akarsuları mahvetmeyeelim.

Hızlı ve köpüklü dilerleri, Ovit ve Anzerin benekli doruklarından doğan ve Dereköy'de birleşen bu dilerere İkizdere Vadisi'nde Cimil Dere'si birleşir. "Eğim boyunca tüm gizli güzellikleri bizlere

cömertçe açan, adeta dans eden vadime dokunmayın."

Rize/İkizdere Bölgesi, henüz bozulmamış bazı bölgeleri ile hala dünyanın ilgi çeken doğal alanlarından biridir. Bize düşen görev, kalkınma bahanesi ile bu olağanüstü güzelliklerin yok edilmemesi ve yapılacak tüm yatırımlarda her türlü çevresel etkinin çok iyi irdelenmesini sağlamaktır. Ekolojik olmayan bir yatırının uzun vadede ekonomik olmayacağına arızkı tartışılmaz bir gerçek olduğunun altının çizilmesi gerekmektedir. Eko sistem için bazı olumsuz etkilerin ortaya çıkıştı onlarca yılda sürebilir. Ancak ekonomik karlılığı sona erdiğinde bu yatırımlar, gelecek kuşaklara mali ve çevresel bir yük, kötü bir miras olarak kalacaktır. Ashında doğa sürekli feryat halinde; erozyonla, sellerle, taşkırılarla, çığlarla, büyük heyelanlarla, çeşitli hastahıklarla, deprem zararlarıyla sürekli uyarlıyor insanoğlu. O da başına bir şey geldiğinde hemen teşhisini koyuyor. "İlahi takdir..."

Geçmişte "bu taşlardan bizde çok var, alın götürün" dedigimiz tarihi eserlerimizi geriye almaya gücümüz yetebilir, bunların bir kısmı geriye alınmıştır da; ancak kaybedilen doğal değerlerimizi geri getirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Doğayı kaybettigimizde, ona eşlik ederek bugündelere gelen o güzelim kültürel kaynakları, geleneklerimizi kaybederiz. Doğayı ve kültürü yanı yaşamın çok değerli iki bileşimini; doğal kaynakları tüketmeden "vadime dokunmadan" yapalım.

Kadem EKSİ
Jeofizik Müh.

“ve... Yıl 2000,”

Bir asır bitireli neredeyse bir yıl oluyor. Cumhuriyetimiz de nefes almaya başlayah neredeyse bir asır. Sancılı bir süreç olsa da siz demokrat, laik, genç nesile o günleri anımsatmak istedik. Daha huzurlu, daha çalışmaya dönük, daha fikir yüklü günlerin yaşanmaya başladığı Cumhuriyetin ilk günlerine...

1928'in Kasım Ayında kabul edilen yeni yazı ve yeni alfabe memlekete büyük değişiklikler ve yeni-

başlamalıydık. Mustafa Kemal "Türk Dilini Özleştirmeye" hareketine ve bunu gerçekleştirmenin gereğine inandığı için çalışmaları yakından izlemiş ve bir çok toplantıya katılmıştı. Dil Komisyonunun çalışmalarını sürdürdüğü aynı yıl "Türk Tarihi Tetkik Cemiyeti" de kuruldu. Bu çalışmalar aydınlatma ve arayışlar döneminin örnekleriyydi. Kuruluş günlerinde, her girişim öncü eleştirilere uğruyor, tartışılmıyor, yeni öneriler ile besleniyor,

likler getirmiştir. Alfabeyi düzenleyen komisyonun işi bitmiş, ama yolu da açılmıştı. Millet okulları harıl harıl çalışıyor, akşam kursları en kısa ve en kolay yollardan vatandaşşa yeni alfabeyle okuma yazma öğretiyordu. Şimdi Türkçe konusu gündemdeydi. Dilimizi Arapça ve Parsça kelimelerden temizleyip anı Türkçe'yi geliştirme çabalarına

yani bir anlamda bilim ve araştırma arenasında bir tür bilimsel ve toplumsal savaş sürüyordu. 1932 yılında, bu açıdan çarpıcı en önemli kültürel olay Mustafa Kemal'in İstanbul Darülfünun'unun ele alınması kararı oluyor; Yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk üniversitesi... Mustafa Kemal'in bu konudaki çalışmaları sürerken, kendisinin

İki Mustafa Kemal var!

aldiği bir notu görüyoruz. (...) O halde, bizim için İstanbul Darülfünunu'nu ne yapalım diye bir mesele yoktur. Bizim için bütün Türkiye'de nasıl bir kültür planı yapalım? sorusu vardır. Mesele budur." Mustafa Kemal o sırada Türkiye'nin kültür programı için nasıl bir plan yapılacağını, yeni üniversiteler, yeni akademiler ile nasıl zengileştirileceğini düşünmektedir. Mustafa Kemal takipcidir. Başladığı hiç bir işi yanda bırakmamıştır. Aynı zamanda hızlıdır. Verilmiş kararları uygulamada zaman kaybına tahammülü yoktur. İşte, 31 Mayıs 1933'te Meclisten gerekli kanun çıkışmış ve "İstanbul Darülfünununun kaldırılmasına ve Mili Eğitim Bakanlığı'ncı yeni bir üniversite" kararı verilmiş, uygulama da hemen başlamıştır. 1933, Cumhuriyet'in 10 yaşına girdiği yıl. Bu nedenle Mustafa Kemal'in yaşamında önemli bir yeri var. Daha heyecanlı, daha atılımlı. Toplumda, inkılapları anlayış ve katılım oranının en lütfi arttığı günler o günler. Şöyledir: "İki Mustafa Kemal var! Biri ben fert olan, fanî olan Mustafa Kemal! İkinci Mustafa Kemal'den ise ben diye söz edemem. O Mustafa Kemal, yani sizler... Bu akşam etrafında olanlar, memleketin her köşesinde çalışan köylüler, aydın, vatansever, milliyetçi vatandaşlar." 1933'ü 29 Ekim günüyle kapatalım. O gün Mustafa Kemal'in aldığı kutlama telgrafları arasında ABD Başkanı Roosevelt'in telgrafı da vardı. Bu telgrafdaki alıntıları O'nun gerçekine bakmasını bilmek adına bir tarafsızlık, iyi niyet ve adaletlilik örneği olarak sunuyoruz. "Geçen bu on yıl içinde zat-ı alilerinin faal ve bilinçli idareleri altında Türkiye, dünyanın en ileri milletleri arasına girmekle kalmayıp Uluslararası barış savaşının eristiği gelişme ve başarılar nedeniyle size en kalpten tebriklerimi sunar, gerek Amerikan Milleti gerek kendi adıma memleketinize daha büyük refah ve mutluluklar dilerim."

Yıl 1934. Bu yılın en önemli konularından biri Yunanistan Başbakanı Venizelos'un 12 Ocak günü

Nobel Ödülleri Komitesi Başkanlığı'na yazdığı bir öneri mektubunu sunması: "Barışı güçlendirme hareketi yeni ve seçkin Türk Devleti'ne bugünkü görüntüsünü veren bütün iç reform hareketleriyle birlikte yürümüştür. Bu nedenle Mustafa Kemal Paşa'yı Yüksek Nobel Barış Ödülü için aday göstermekle birlikte şeref kazanırmı" diyor Türk-Yunan Savaşının yapımcılarından biri olan Venizelos! Ayrıca Anayasada yapılan bir değişiklik ile 5 Aralık 1934'te Türk Kadını'nın seçme seçilme hakkı yasallaşmış Mustafa Kemal'in dediği gibi "Çarşaf içinde, peçe altında, kafes arkasındaki Türk Kadını'nı artık tarihte aramak" durumu var olmuştur. Ve...

17 Aralık 1934 TBMM Mustafa Kemal'in Soyadı'nın Atatürk olmasını ve bu soyadının başına yada sonuna konulan adların hiç kimse tarafından öz ve soyadı olarak kullanılmamasılarındaki yasayı kabul ediyor. 1936'nın henüz başı, 9 Ocak'ta, Ankara'da, Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde ilk ders başıyor. Atatürk'ün huzurunda... Bir düş değil, hayatı kazandırılmış gerçek bir proje: "Bir üniversite açmak." Bu proje daha da büyüyecek, Ankara konservatuvarlarına, liselerine, sanat ve ticaret okullarına, hastanelerine, sağlık ocaklarına olduğu gibi... Tam teşekkürü bir Ankara Üniversitesi örgütlenmesini de başaracaktır. Yakın yıllarda! 22 Kasım 1936, Atatürk bugün titremeye ve ateşe gelen bir rahatsızlık nedeniyle yataktadır. Doktorları tarafından yapılan muayeneden sonra konulan zatürree teşhisine üzerine beş günlük yatak tedavisi kararına uyarak Çankaya'dan bir yere çekiliyor...

"VE... YIL 2000.
BIZ BURADAYIZ!!!"

Derleyen
Tarih Öğretmeni
Didem GÜNDER

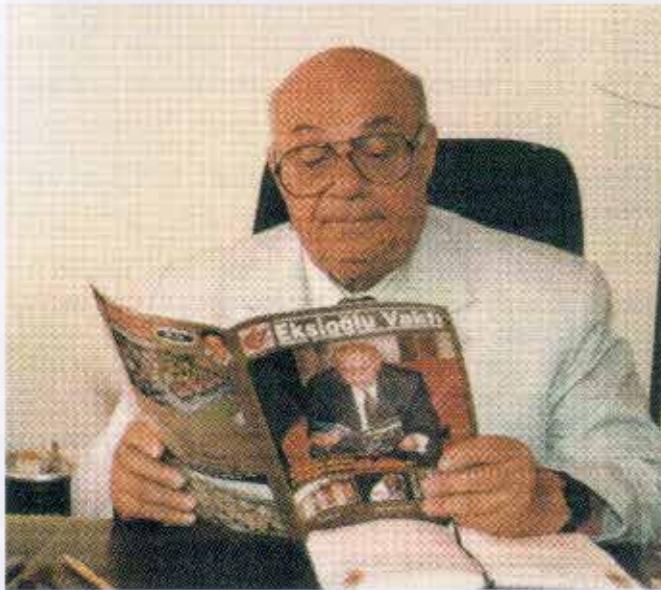
kissadan hisse

“ Her güzel, her iyi şey,
sana Allah-ü Teâlâ'dan geliyor.
Her çirkin, her fena şeye de
nefsin sebep oluyor ,”

Ankara'da İbn-i Sina hastanesinde, uzmanlar ve yardımcıları uğraşıyorlar. Damarlardan içe doğru girmekte olan ince bir teli görüyorum. Aynı oprasyonu yıllarca önce Amman'da askeri hastaneyi gezerken görmüştüm. "Anjiyo" dan önce doktorlar "acı duymayacağımı , hiçbir şey sezmeyeceğimi, ekranda bütün gidişatı seyredebileceğimi" zaten söylemişlerdi. Bunun için korkarak değil, merak ederek ekranı izlemektedim. Nisâ suresinin 79. Yet-i Kerimesinin mealî geliyor aklıma, (Her güzel, her iyi şey, sana Allah-ü Teâlâ'dan geliyor. Her çirkin, her fena şeye de nefsin sebep oluyor.) ve konuşmaya başlıyorum, kendi kendime.

"Birkaç gün önce Lefkosa'da gece yarısı büyük bir ağrı ile uyandığımda 'Allah'ım niçin ben? Niçin simdi? Yapılacak bu kadar iş varken, niçin simdi?" diye söylenenip durmuştum. İnsan kendi kendine yaptığı kötülüğü unutuyor ve Allah'a yöneliyor. Soruyu kendi kendine soracağına, Allah'a soruyor. Halbuki yıllardır bana, beni severler, doktor arkadaşlar "Fazla kilo alıyorsun, zayıflaman lazım" diyorlardı. Diyet hazırlayıp verenler vardı. Ben de diyet dosyamın kabardığını söylüyordum ama, yine de diyet yaptığım yoktu. Egzersiz diyorlardı; "Vaktim yok" diyordum. Günde, insan yarım saatı veya birkaç saat kendi sağlığı için kendine ayıramaz mı? Ayırır tabii ama biz böyle yetişmemiştir. Masada oturup düşünmek, yazı yazmak, dosyaları incelemek, gelip gidenleri dinlemek, halli mümkün olmayan işlerin halledilmesi için uğraşmak, Rum'a cevap, dışa cevap, içtekilere cevap ve parçalanmaları gerekçük üzülmek bunları kendimize dert etmek hayatımızın sermayesi olmuş. Kıbrıs'ı düşünmek damarlarında akan kan olmuş sanki. Darbeyi yiince "Niçin simdi, Allah'ım, niçin bana ve bu zamanda?" diye sorup duruyorum kendi kendime doktorların gelmesini beklerken.

Şimdi geriye baktığımda kendimi ölüme nasıl zorladığımı görebiliyorum. Bu olaydan üç ay önce "gizli şeker" teşhis-i

ile diyetle başlamış, üç ayda 11 kilo vermiştim. Sigara bırakaklı 22 yıl olmuştu. İçki içmiyordum... Fakat egzersi yoktu, dinlenmek yoktu, tatil yoktu ve sabah 08:00'da başlayan mesai sık sık saat 24:00'e hatta 01:00'e kadar devam etmekteydi. Saat sabahın üçü olmuştu... Göğsümüz büyük bir baskı vardı. Göğüse devenin taban bastırılmış gibi bir ağrı, kalp hastalığının göstergesi diye bir yerde okumuştum. Şimdi benim de göğsümüz küçük bir devenin tabanı top oynuyordu sanki... Santra aradım. Dr. Ali Toker Bey'i veya Said Kenan Bey'i veya he ikisini bulmalarını istedim. Bir saat sonra Ali Toker Bey, Dr. Öztürk Bey'le beraber geldi. Daha sonra Sait Kenan Bey'd geldi. Acele hastaneye kaldırıldım. Fizik tedaviden önce kardiyolojiye sevk edildim ve teşhis konuldu. Kalp krizi geçiriyordum. Enfarktüs derler galiba... Ölümle hayatı arasındaki çizgide bir faaliyet başlıyor. İğneler, serumlar ikide bir de tansiyon ölçmeleri... ve "Allâh-ü Teâlâ Kerin" diyorum kendi kendime."

Zamanında bir müdahale, verilen ilaçların doğruluğu teşhisin doğruluğu büyük bir tehlikeyi atlatmam sebep oluyor ve doktor Sait Kenan ile değerli ekibini üstün gayretleri, unutulmayacak bir olay!.. Ben unutulmayacak olaylardan bir tanesi de Türkîy Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı, yılın dostu, güvendiği Sayın Süleyman Demirel'in konu ile derhal ilgilenesmesi v bir uçacla doktorları gönderip beni Ankara'ya aldırmış Unutulmayacak olaylardan bir diğeri, Erenköy mücahit uzman Prof. Dr. Kardiolog Dervîş Oral Bey'in arkadaşla ve ekibi ile Kıbrıs'a gelmesi, bizimle geri dönüşü ve andan itibaren İbn-i Sina Hastanesi'nde bana gösterile

olağanüstü ihtimam ile, iyileşmem için gösterilen çaba, güler yüzlü, cesaret verici yoldaşlarımlı...

Anjiyo masasına yatmadan önce teşhisini zaten kendi aralarında koymuslar. Bir damar tikanıklığı var, onu açmak kolay olacak diye. Ve anjiyo devam ediyor. Incecik bir tel evvela kalbin boşluğunda dolasıyor, sonra damarlari yoklamaya başlıyor ve doktorlardan bir sevinç cılgılığı "Demedik mi işte hak" ve ben de bakiyorum. Bir yerde kan akımı durmuş, tikanma var.

Derviş bey; "Adettir soranız" diyor. "Balonla bunu açmamıza müsaade ediyor musunuz?" "Ediyorum" diyorum. Çünkü içinde bir korku yok. "Allâh-ü Teâlâ'nın dileğidi olacak" ve balon müdahalesi yapılıyor. Yine bir sevinç cılgılığı, "Açıldı işte bak, bak" diyorlar ve görüyorum boşuk kanla dolmuş. Bir rahatlama var. Fakat yine tikanabilir düşüncesi ile son birkaç yıldır uygulanan bir usulle oraya bir çelik kafes konması gerekiyor. Bunu da yapıyorlar. Ben bir şey hissetmiyorum. Sadece ekranda gelişmeleri izliyorum. "Ağrı var mı" diye soruyorlar. Ağrı yok ve nihayet bütün bu muameleyi izlemekte olanlardan bir alkış sesi; "Başarılıd," "Açık kalp ameliyatına gerçek kalmadı" diye herkes sevinçli.

Tekrar odama çıkmıyorum ve kalbimle konuşmaya başlıyorum. Kalbimin sesini duyuyorum sanki! "Kalbimle konuşutum" diye bir kitap yazacağım diyorum 'kendi kendime ve bu "konuşmayı" başsalara'na ders olsun diye sürdürdürüyorum kalbimle.

"Hatırladın mı doktorun söylediğlerini?" diye soruyor kalbim. "Habırlamaz olur muyum? Hem hatırladım, hem de bundan sonra herkesse haurlatacağım" diyorum.

Kalbim ses veriyor: "Ne yazık! Akıllı adam geçinirdin ama, yıllarca sigara ile beni toz duman ettin. 30-33 yıl devamlı sigara içtin. Kaç defa sana bunun zararlarını söyleyenler oldu, dinlemedi. Ne zevk aldin? Hiçbir şey! Gün geldi merdiven çıkamaz hale geldin. Çünkü bütün pompalama kanallarını tıkanmış nikotin ve katran. On basamak merdiven çıkışında nefessiz kahyordun. Geceleyin birden bire nefessiz kalıp bağıtarak uyuyordun ve étesi gün sigarayı bırakacağını söyleyordun, ama yinede bırakmıyorum mereti. Nihayet Allah-ü Teâlâ'nın bir nimeti olarak, ilk torunun doğdu ve o gün "bu torunun büyüğünü, okuduğunu, adam olduğunu görebilmem için sigarayı bırakıyorum" dedin, azmettin ve bırakın. Sigarayı bırakmamış olsaydım belki de çoktan ölmüş olacaktın. O günden bu güne ben kendimi, senin için kurtarmaya çalıştım. Yıllar lazımdı damarlardaki katranın ve nikotinin yaptığı zararı giderilmesi için. Yıllarca, sabırla, sana bu harap damarlardan kan vermeye çalıştım ve damarlarını iyileştirdim. Görevimi yaptım. Ama stres var diye, stresi atmanın yolunu yemekte ibildim. Kilo alıyordun. "Vazgeç" diyordu, sana arkadaşların ve doktorların. Dinlemiyordun veya dinler görünmüyordun ama

sigarada yapığın gibi azimle ve kararlılıkla "Ben bu işte yokum" deyip, yiyeğine dikkat etmiyordun. Yağlı yiyecekler, fazla et ve aşırı yiyp içme. Neticede kilolarını artırdıkça benim işimi zorlaştırmıştı. Sen benim içinde bütün damarlara ve kılcal damarlara ne kadar ve kaç defa kan pompaladığımı biliyor musun?"

"Bilmiyorum" dedim. "Okumuşsun herhalde ama unuttun. Umursamadın, nasıl olsa Allâh-ü Teâlâ sana garantili bir kan pompası vermiş pompalıyor, görevini yapıyor. Sana ne yaptığı işten diye umursamadın! Halbuki okullarda çocuklara bunları öğretseler, bir kalbin, akeşlerin, karaciğerin fonksiyonlarını, bunların nasıl korunacağını anlatsalar, küçük yaşta sağlıklı hayat konusunu devamlı surette okullar gündeme tutsalar, insanlar daha sağlıklı olacak değil mi?" "Haklısun" diyorum kalbine. "Kendimi çok suçlu hissediyorum." "Evet suçlusun, suçlusun ama, Allâh-ü Teâlâ bu kez seni bu kadarla bağışladı. Bana "göreve devam," dedi. Göreve devam ediyorum ama akıllan artık, akıllan ki başkalan da senden ömek alsın ve sağlıklı hayatın sağlıklı yiyeceğe ve günlük egzersize, bol oksijene ve sağlıklı, soğukkanlı çalışmaya, stresle girmemeye bağlı olduğunu herkes ögrensin."

"Şimdi buradan çıkacağım, yine sana doktorlar diye belgeleri verecek. "Şunu yap, bunu yapma" diyecekler. "Egzersiz yap" diyecekler, "yürü" diyecekler, "strese girme" diyecekler sen bunları yapacak misin yapmayacak misin? Çünkü ben sana söyleyeyim. Ben ikide bir yeni streslere, yeni tıkanmalara gitmek istemiyorum. Sana acıyorum. Yaptığın işi biliyorum. Bunun yanında kalmamı istemiyorum ama herşeyi benden bekleyeceğin değilsin. Sen kendine hakim olmalısın, sağlığını hakim olmalısın. "Olmaya çalışacağım" diyorum, söz veriyorum ve kalbimle konuşmaya devam ediyorum.

Kalbim herhalde benim üzüldüğümü anlamış olmalı ki teselli edici sözler de söyledi. Şöyle konuştu: "Kin tutmadın. Allah'a şükür olsun ki içini kinle, nefretle doldurmadın. Tabiatı, omansı, ağaçları, çevreyi sevdin. İnsanlardan, Allah'ın seviniz buyurduklarını sevdin ve Allah sevgisiyle yaşamaya çalışın. Eline geçen kuvvet ve kudreti Allah korkusu ile dengeli kullanmaya gayret ettin. O yönlerden sana şükran borcum var. Yoksa bütün o stresli hayatına bunları da eklemiş olsaydın, dayanamazdım ben bunlara. "Teşekkür ettim kalbime." Bunlar karakter meselesi, ahlak meselesi, küçük yaştan yetiştirilme meselesi" dedim. "Kin duyamam en büyük düşmanımın bile yaptıklarını erken unuturum. Bağışlayıcı bir karakterim var. Ama galiba halk nezdinde tam aksi bir imajım var."

- O senin suçun değil, halkın içinde imajın ne olacak diye çalışmış olsaydın, zaten bir yere varamazsan. Sen hep Hak içinde ne yapılması gereklidir çalışın. Ben buna şahidim ve Yüce Allah'la şahittir.

- İnşallah. Tabiatıyla ne sen, ne ben, yaptıklarımızın yüce

katta nasıl değerlendirildiğini o kata çikincaya kadar bilmeyeceğiz, ama iyi niyetle halkı severek, haktan yana çalışmış olmanın verdiği huzur içinde hizmet ettim ben sanı. Çocuklarım, ailem, esim geçti gözlerimin önünden. Ölür müyüm korkusu içindeler. Gün gelecek, öleceğim, herkes ölecek ama bu hazırlıksız anı bir gidiş oluyor gibi. Yıllarca benim destegim, benim sevgi kaynağım olan bu insanlarla gereğince mesgul olamadığım aşikar. Onlar gönlümü alıyor; "Ne yapacaktın" diye ama mesele o değil. Mesele bu konuda benim tatmin olmam. Benim çocuklarma karşı, aileme karşı görevimi yaptım diyebilimem. Bunu diyemiyorum. Çünkü Kıbrıs meselesi onlardan evvel geldi gündeme. Öncelik Kıbrıs meselesi oldu. Görev o oldu ve neticede bu darbeyi atlatamazsam bu konuda içim rahat gitmeyecek. **Kalbim** ses veriyor.

"Dur dur" diyor. "Bu konuda haksızsan." "Her insan dünyaya yiyp işin diye gelmez. Allah'ın bir kulu olarak bir maksatla getirilir. Sana da bir görev verilmiştir. Bu görevde öncelik vermen, senin karakterinin yaratılması icabidir. Senin elinde değil ki. Onun için bu konuda fazla söyle gerek yok." Ve sonuyor kalbim:

"Korkun mu öleceksin diye. Ölümden korkuyor musun?" Düşündüm ve cevap verdim:

"Evet, ölebileceğim akluma geldi. Ancak şöyle düşündüm, eğer ben bir görevli isem, benden bir görev bekleniyorsa, bu görevi henüz bitiremedim. Halkuma layık olduğu vatanı temin ettim, ama banşı temin edemedim. Bunu Allâh-ü Teâlâ yanında bırakır mı bana, yoksa tamamlatır da mı, rûhumu alır, bilmem. Yani Ölür müyüm?" Öyle düşündüm. Çünkü ben kendim için değil, halkın için, bir hak için mücadeleciyim. Öyle düşünüyorum, buna inanıyorum. En zor günlerimde Allâh-ü Teâlâ'nın yardımını ile kurtuldum. En ümitsiz anında onun ipine sarıldım. Dolayısı ile ölümden değil, yarın kalacak işlerden korktum, ama ölmekten de korkmuyorum desem doğru mu söyleşim bilmiyorum. Ben arkadaş kalacak işleri düşünürüm, okumadığım kitapları, henüz tamamlayamadığım hatalarımı ve son güne, son saatte kadar Türk Hükümetine göndermek için yazmakta olduğum bilmemiş raporun yarım kalacağına değil, Türk İlükümerine görüşmü duyarmadan gitmiş olacağımı, bunları düşünüyordum. Mülk Süresinde; "O bayan yaratandır" buyurulmaktadır. Yani bu dünya denilen geçici alemdede bir görevimiz vardır. Bir imtihan dünyasında yaşıyoruz. Bir şeyle yapıyoruz, iyi mi yapıyoruz doğru mu yapıyoruz, O'nun yolunda mıyız? Bunları devamlı surette ölçüp tartacak durumumuz da yok. Öyle yürüdük, öyle geldik. Ölümün bir son olduğuna inanıyor musunuz sorusuna gelince; Kurân-i Kerînde vaat edilen gerçek dünyaya, ahirete inananlardanın ve orada benim sevdiklerim var, yakınlarım var, gidenler gelmemiş, biz onlara iltihak ediyoruz. Bu bir iman meselesidir. İnsanın bedenini ve ruhunu Allâh-ü Teâlâ yaratmıştır. İstediği zaman rûhunu

bedeninden ayırt, ölüm budur. Bunları düşündüğüm için korku ile değil ama niye bu acele dercesine bir soru işaret ettiğimde ki onun da cevabını anjiyo masasında buldum. İyilikler Allah'tan, kötülikler kendimizdedir. Kendi kendimize bakmış olsaydık Yüce Allah'ın vermiş olduğu bu harika bünyeye, vücuta gerekten ihtimamı göstermiş olsaydık, asrı şeylerden, ifrattan kaçınsaydık, yani bu muazzam makinenin bakımını gereğince yapmış olsaydık, herhalde bugün ben anjiyo masasında bunları düşünür bir duruma gelmiş olmazdım. Ancak hiç ölmeyecemmiş gibi bu dünyaya, yarın ölecekmis gibi ahirete çalış, benim dilimde tespîh olan sözlerdendir. İnsan ölüme, Allah'ına kavuşmaya, hesabını vermeye dâima hazır olmalıdır. Bir ara doktor "kanal açıldı" derken, Allah'ıma şükrettim. Bana vermiş olduğu fırsatlar için, bunca yıl yaşadığı için, verdiği evlatlar için, yüklediği görev için ve bu görevi yaparken içinde bulunduğu zorluklardan beni daima çekip kurtardığı için, verdiği nimeler için, yiyecekler için, nizk için! Bunları içimden tesbih ederken doktorun sesi geldi. "Kafesi koyduk, her şey tamam" diye ve tekrar ekrana baktım. Kan damarlardan akıyor, alkış sesleri duyдум, arkadaşlara döndüm. Doktor Sait Kenan ara kapayı açmış "haydi geçmiş olsun, her şey bitti" diyor. Meğer o da anjiyoda, eski yıllarda, birkaç hastasını kaybetmiş. Anjiyo o zaman yeni bir teknik, öyle kazalar oluşturmuş. Şimdi kazasız belasız ağrısız anjiyic yapabilmekte. Dolayısı ile doktor Sait Kenan'ın yüzü güülüyör. Bütün gece düşünmüş; "Ya bir kaza olursa" diye Ağlamak istedim ama niye ağladığımı kimseye anlatamaya cağırmam dilişinerek kendimi tuttum. Niye ağlayacaktım. Bu bir şükür ağlaması olacaktı.

En korktuğun anda ne düşünün? Kendini, dünyayı geleceği nasıl değerlendirdin sorusuna düşünmeden şu cevabı verdim:

Evvela daima söylediğim gibi hayatın üç günden ibare olduğunu anladım. Birinci gün bütün geçmiş günler, ikinci gün yaşadığımız bugünkü gün, üçüncü gün "yarın"; Ancak onun da gelip gelmeyeceği belli değil. Bu üç günlük hayatı bizi sarhoş etmemelidir. Dünya güzellikleri ve dünyevi zevkler bize esas görevimizi unutturmamalıdır. Esas görev hak yolunda insanlığa hizmettir. Burada denenmekteyiz. Ne demişler? "Dünya, ahiret için bir taftadır. Dünyada ne ekersen ahirette omu böcecksin" demişler. Doğrusu da budur. Allah'ın bize vermiş olduğu cennet gibi hayatı ne yapıyorsun? Güzelleştirip Allah'ın şanını yüceltiyor muyuz yoksa bir mirasyedi sarhoşluğu içerisinde para için zenginlik için, olağan perişan mı ediyoruz. Bunların hesabını herkese devamlı surette vermeliidir. Zaten bunutun hesabını öbür alemdede soracaklar. Hayatın hakikaten üç günlük bir şey olduğunu anjiyo masasında da tespiti ettiğinden sonra, kendimün bir hiç olduğunu anladım. Onur buyruğunda varız. "Gel" deyince gideriz. Neyiz biz, ne

olduk ki? Ne olduysak Onun sayesinde yani Allah-ü Teâlâ kadreti ile oluyoruz. Bizi dünyaya getiren de O. Ruhumuzu bedenden ayıran da O. Ruhumuzu bedenimizden ayıranca, yani ölünce, arkadaş kalan hoş bir sedadır derler. Bir ara bunu düşündüm. Ömer bin Abdulaziz diyor ki; "Sizler

ancak ebediyet, sonsuzluk için yaratıldınız. Lakin, bir evden bir eve göç edersiniz." Bunu Raif öldükten sonra bir anna yılında Raif'in ağızından şu şekilde yazmıştım:

RAİF'TEN SELAM

Buluşacağımız son durağa,
Sizden evvel geldim diye,
Danılmayınız bana...
Boşluğa dahip,
Beni toprak yığınlarında aramayınız.
Ruhum öbür alemde!
İnanınız!..
Beni seviyorsanız,
Hayata dönüp, gülümseyin yine:
O tatlı halinizle...
Acınızı yalnız kalmayın!..
Başkalarının acıları var,
Onlara el atınız ve
Ben hayatı olsaydım,
Ne yapacaksaydım,
Onu yapınız!..
Yanda kalmış işlerim var,
İnsanlığa hizmet yolunda
Onlara bakınız.
Ve
Beni
Kalbinizde
Açı ile değil,
Sevgi ile,
Gençliği tanıtan,
Bir meş'ale yapınız!..
Buluşacağımız son duraktayım.
Mutluyum.
İnanınız...
Geçici dünyada,
Yaptıklannızla,
İyiliklerinizle.

Siz de,
Bu gerçek hayatı hazırlayıınız...
Unutmayın;
Gerçek hayatın,
Ebedî hayat olduğunu.
Yaşadığınız dünyada ne ekerseniz,
Ebedî hayatı onu biçeceksiniz.
Bir imtiham veriyorsunuz,
Biliniz.
İyişeniz,
Doğruşanız,
Temizseniz,
İmtihan geçip,
Ebedî aleme geleceksiniz.
Selam,
Benimle ters düşenlere,
Selam siz canlarına,
Selam güzel eşime,
Selam tatlı anama.
Selam kardeşime
Selam babama,
Son duraktan selâm hepинize...
İyilik hayatı,
İyilik yapın.
Düşmeyiniz birbirinize...
Günlük olayları küçültün,
Büyüklemeyin,
Dert etmeyin geçici günleri.
Kendinize,
Selam benden.
Selam hepинize!...

Rauf R.DENKTAŞ
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı

yöremizden

Gelişimini göstergelerinden biridir yol

Onun içindir ki ülke yönetimine talip olanlar kaç kilometre yol yapacaklarını vaatlerine eklerler veya yaptıkları işleri anlatırken "yollar" eserler listesinde mutlaka yer alır. Önemi tartışılmaz olan yol, dağ köylerinde yaşayanlar için bir başka değer taşırlar. Coğrafi yapı ve çeşitli nedenlerle dağlık arazilerde ve yamaçlarda kurulan köylerde, yol açılması sırasında yaşananları ve gösterilen olağanüstü çabaları düşündüğümüzde bu köyler için yolun ne anlam ifade ettiğini daha iyi anlayabiliriz. Yöremizde yıllar yılı çok zor şartlar altında yol problemleri çözülmeye çalışıldı. Pek çok köy kendi imkanlarıyla yollarını yaptı. Bu yollar yapılrken her biri aynı bir dayanışma örneği olan nice olaylar yaşandı o köylerde. Tüm zorluklara rağmen yılmadı insanlarımız ve her köy yolunu tamamladı. Bayırköy'de bunlardan biri... Köyümüzün yol hikayesi 60'lı yılların sonlarında başladı diyebiliriz. Yol ve yolun nasıl açılacağı, o dönemlerde köyün erkeklerinin biraraya gelme yerlerinden biri olan camide, namazdan sonra yapılan sohbetlerin en önemli konusuydu. Kesin karar verildikten sonra seçilen heyetin İstanbul'a gelip akrabalarımıza bu olayı duyurması ile ilk adım atıldı. Onlar akrabalarımızın desteğini aldılar ve yol için gerekli olan paranın bir kısmını toplayıp YSE'ye

müracaat ettiler. İş makineleri isteyen bu görülere dozer, kompresör gibi iş makinelerinin ve akaryakıt ve diğer giderlere kanışılmayacağı söylendi. Toplanan paralarla öncelikle anayolu köyümüzden ayıran derenin üzerindeki eski köprü takviye edildi. Orada yapılan çalışmalar köyümüzün önemi çok büyük olan yolu başlangıç adımıydı artuk senelerce süren sıkıntı sona erecekti. Tezatma töreni heyecan ve sabırsızlıkla bekler Hazırlıklar yapıldı, gün kararlaştırıldı ve sonunda gün derenin kıyısında toplandı herkes. İlçe yön cileri ve vali dahil tüm resmi görevliler de yer almıştı. Öncelikle dozerin karşıya geçmesi gereyordu. Aslında derenin içinden kendine yol yaparak karşıya geçmesi düşünülmüştu ama dozer operatörünün "bu köprü dozeri taşı! Köprüden gebilirim" demesiyle operatörün tecrübesine de güvenilerek dozerin köprüden geçmesine karar verildi. Büyük bir kalabalık, sevinç ve heyecanla doze ağır ağır köprüye doğru ilerleyişini seyir ediyor. Bu önemli bir başlangıçtı ve her anı ilgi takip ediliyordu. Özellikle eski köprünün sağlamlığından endişe edildiğinden, doze köprüye gelmesiyle ilgi ve heyecan artmış, "dikk ol.." ve "yavaş!.. yavaş!.." sesleri arasında ilerleyen dozer, köprüünün ortasına kadar gelebilmisti. A dozer karşıya geçemeden büyük bir gürültü dereye yuvarlanmıştı. Operatörün hafif siyrikla atlattığı bu olay, ilk anda herkes için bir ha-

kırılgı olsa da dozer dere içinde tamir edilmiş ve sonrasında yol yapımına başlanmıştı.

Büyük küçük herkesin elinden ne geliyorsa o ölçüde katkıda bulunduğu bu çalışma, imeceyle sonuna kadar devam etti. Her haneden sırayla çalıştı erkekler, yine sırayla yemek hazırladı evin hanımları ve çocuklar da yemekleri çalışsanlara taşıdı. Yolun en önemli kısmı, dağlık alanda köyün seviyesine çıkana kadar ki bölündü tabii. Çok zorlu olan, sarp kayaların bulunduğu oldukça eğimli arazide ilerlemek zordu. Dinamitle uçurulması gereken yerlere ulaşılıp gerekli noktalara dinamit lokumlarını yerleştirerek fitilleri ateşlemek en tehlikeli işlerden biriydi. Kayaların kompresörle delinmesi de kolay değildi. Kimi yerlerde dinamit

yerdir orası ve ilk arabanın oraya kadar çıkışını görmek tüm zorlukları ünutturmuştu herkese. Seyirtaşına kadar arabaya gelmek anlatılmaz bir güzellikti. Ama bu yoldan yürüyerek gidip gelmek de çok büyük rahatlık getirmiştir. Bayır ve engebeli arazilerin içinden eğri büğrü daracık patikalardan özellikle kışın binbir türlü zorluğa katlanarak gidip gelmek zorluğunu yaşayan için yeni yolda yürümek işten değildi zaten. Yol, amaçlanan yere henüz getirilememiştir ama arada az bir mesafe vardı ve bu mesafe de nispeten düz bir kısımdı. Belki bu nedenle de bir süre ara verildi yol yapımına. Ama sonra yine imkanlar seferber edildi.

Köy içinden ve ekilebilen arazilerden geçen bölgelerde nereden yol açılacağı da önemli

ve kompresör fayda etmiyor ve kayalığın etrafından geçilmek zorunda kalınıyordu. Harunun Taşı dedigimiz bölümdeki sarp kaya geçit vermeyince, burası üç virajla geçilememiştir. Yol çalışmaları boyunca irili ufaklı birçok kaza atlatıldı. Uzun süren bu çalışmalarında özellikle taş yuvarlanması sık olan bir olaydı ve bağrlararak uyarılmaya çalışıldırı insanlar. Dinamit patlatılacağı zaman da o civara yaklaşılmaz, uyarilar yine insan sesi gücüyle duyurulurdu. Yine de çok önemli bir kaza olmadan köyün yakınına gelindi. Seyirtaş dedigimiz ve adına yakışır şekilde köyümüzü tablo gibi görebildiğimiz

bir konuydu. Ekilebilir arazinin kısıtlı olduğu böyle bir dağ köyünde insanların yol için arazisinin bölünmesine rıza göstermesi zor ve fedakarlık gerektiren bir karardır ama insanlar köyümüzün ihtiyacı için arazilerini yola verdiler. Yine imeceyle çalıştı herkes ve isimlerini sayamadığımız nice değerli insanın katkılarıyla önce Değirmendere'ye kadar, daha sonra da caminin kapısına kadar geldi yolumuz. Burası köyümüzün orta noktası sayıldığından yol bu noktada tamamlandı...

Temiz ve ucuz enerji

Cevre Bakanlığı, Türkiye'nin içinde bulunduğu enerji sıkıntısının bir kısmını, temiz ve ucuz enerji kaynaklarından jeotermal enerjiyle atlatabilmesi için proje hazırladı. Ülke insanların enerjisiz, elektriksiz bırakmamak için enerjide kullanabileceğimiz tüm olanakları değerlendirmemiz gerektiğini, bunun ülke ekonomisi için önem arz ettiğini ve bu projenin aynı zamanda enerji ve çevre yatırımı da olacağımı söyleyen Çevre Bakanı Aytekin, bu projeyi Türkiye'nin içinde bulunduğu enerji sıkıntısının bir kısmını jeotermal enerji ile aşabilmesi amacıyla hazırladıklarını belirterek, projenin 2010 yılına kadar gerçekleştirileceğini söyledi. Projeye göre, jeotermal enerji ile ısıtılacak konutlardan aylık 10 milyon lira alınacak. Projenin uygulanması halinde Türkiye'nin ısıtımada kullandığı diğer enerji türlerinden tasarruf sağlayacağına dikkat çeken Aytekin, projeye ilk etapta, İzmir (Balçova, Seferihisar, Güzelbahçe, Hatay, Dikili), Manisa

(Turgutlu, Salihli) ve Balıkesir'de (Balıkesir Susurluk, Bigadiç) 500 bin evin ısıtımının planlığını bildirdi. Jeotermal enerji kaynağı ekonomiye ve çevreye olan katkılarına ise örnekleri verdi: Her vatandaş ısıtmak için ortala 80 milyon lira kömür parası ödüyor. Termal su ısıtımında kullanılması halinde konutlardan alınan aylık ısıtma parası sadece 10.000.000 Trl. Jeotermal enerji kullanılması halinde Ocak ayında trafiği olan 1.120.000 ağaçtan çıkan karbondioksitonuna eşdeğer bir kirlilik önlenmiş olacak. Yüksek ısılı jeotermal su kaynaklarından elektrik üretiminin gerçekleştirilebilmesinin mümkün olduğu da kaydeden Aytekin, bu enerji türü ile konutlarda sıcak su ihtiyacının da karşılanabileceğini söyleyerek 9 jeotermal sahada elektrik üretimi yılın halinde 2010 yılında 280, 2025 yılında ise megavat elektrik üretimi gerçekleştirilebilecek. Jeotermal kaynakların işletilmesi halinde Akkuyu Nükleer Santrali'nin elektrik üretim kapasitesinin az iki katı kadar ısı enerjisi 7 yıl içerisinde ortaya çıkacak.

Kaynakça: www.ntvmsnbc.com

KARADENİZ YERLEŞİM YERİYDİ

Denizaltı araştırmacısı Robert Ballard, Türkiye sahilinden yaklaşık 20 kilometre açıkta, denizin dibinde insan yerleşimi olduğunu gösteren kalıntıların bulunduğuunu söyledi.

Ballard, araştırma gemisinden telefonla yaptığı açıklamada, bu keşfin büyük önem taşıdığını belirterek, kalıntıyla ilgili daha fazla bilgi edinmek için ellişinden geleni yapacaklarını söyledi. Pennsylvania Üniversitesi'nden Fredrik Niebert'de, kalıntıların, suyla dolmadan önce Karadeniz'in bu bölümünde yerleşim olduğunu gösteren ilk somut delil olduğunu söyledi. Bulgularla ilgili olarak, Nuh'un gemisi hikayesinin yanı sıra, Ortadoğu kültüründeki pek çok hikayedede, bölgede büyük selden bahsedilmesine

dikkat çekiliyor.

Ballard, denizde 6.500 yıl öncesine tarihlenen taş deniz kabukları ile 7000 yılına tarihlenen taş deniz kabukları bulduklarını belirterek; "bundan 7 bin yıl önce taş su gölünden denize ani dönüşüm olduğunu" anladıklarını bildirdi. Ballard bu sırada seller yüzünden önemli miktarda topraklar altında kaldırmış, bu toprakta insanın yaşadığıını belirtti. Ekibiyle birlikte uzaktan kundalı, içinde kameralar bulunan sualtı gemileri landıklarını kaydeden Ballard; "deniz altında eski nehir vadisi ve içinde elle işlenmiş, tahtadan kırıldığı saptadıklarını" bildirdi. Bölgede ayrıca ikinci aletle bir taş keski bulunduğu saptadıkları belirten Ballard, "bunların açıkca insan yaşı olduğunu, Türkiye toprakları içinde 7 bin yıl önceki taş devrinin yapılarının özellikle taşıdığını" söyledi.

Kaynakça: www.ntvmsnbc.com

Baz istasyonlarına sıkı denetim

İstanbul Valiliği'nin Resmi Gazete'de yayımlanan tebliğinde, eğitim ve sağlık kuruluşlarına ait binalarda kurulmuş baz istasyonlarına hastalar ve çocukların üzerindeki etkileri özel bir dikkat ve titizlikle incelendikten sonra, sakinca yaratmayıcağı tespit edildikten sonra mahallin en büyük mülki amirince izin verilecek.

Düzenli olarak yapılacak ölçümlerde belirlenen değerlerin üzerinde değerlere rastlanırsa ilgiliye 7 gün süre verilecek. Bu süre içerisinde uygun hale getirilemeyen baz istasyonu, Ulaştırma Bakanlığı'ncı veya Bakanlığın bildirimini üzerine mülki amirce kapatılacak veya sökülecek. Özel kişi ve kuruluşlara ait yerler, hisseli veya Kat Mülkiyeti Kanunu'na tabi taşınmazlarda hissedarların veya kat malikleri kurulunun oybirliği ile aldığı izin kararına dayalı olarak kurulan baz istasyonlarının ölçümleri yapılarak değerlerin üzerinde çıkması halinde bu istasyonların kaldırılmasına ilişkin başvuru Ulaştırma Bakanlığı'ncı yapılacak.

Sağlık kuruluşlarıyla, eğitim ve öğretim kuruluşlarına yakın binalarda kurulmak istenen yeni baz

istasyonlarının hastaların ve çocukların sağlığı açısından etkileri incelenecək. Bu yönde talepler, sakinca yaratmayıcağı tespit edilirse mahallin en üst yetkilisinin buna ilişkin tespiti ile taşınmazın ait olduğu kuruma bidirilecek. Kurumun yetkili organının uygun görmesi halinde bu kurumlarda mahallin en büyük mülki amirince baz istasyonu kurulmasına izin verilecek.

Kamuya ait eğitim ve sağlık kurumları dışında kalan tesis, bina ve alanların taşınmazın maliki olan kamu kurumunun yetkili organının teklifi ve mahallin en büyük mülkü amirinin izni olmadan baz istasyonu kurulmasına izin verilecek. Bütün kamu kuruluşları ve mahalli idareler en büyük mülki amirliğinden izin alacaklar. İzin alınarak kurulan baz istasyonlarındaki ölçüler ilgili yönetmelik çerçevesinde yapılacak.

İzin alınmış olsa dahi yapılan ölçümler sonucunda, halk sağlığını tehlkiye düşürdüğü tespit edilen baz istasyonları, tanınacak süre sonunda iyileştirme sağlanmadığı taktirde kaldırılması ivedi olarak Ulaştırma Bakanlığı'na bildirilecek. Ayrıca, ilgililer hakkında bu istasyonların adli, idari, ve cezai işlemler uygulanmaya konulacak.

Kaynakça: www.ntvmsnbc.com.tr

TUNA KARADENİZİ KİRLETİYOR

Yazılı açıklamada, Ocak 2000' de Romanya'daki bir altın madeninde meydana gelen kaza sonucu siyanürlü suların Tuna Nehri'ne dökündüğü ve önemli zararlar verdiği belirtilderek, Bakan Ramazan Mirzaoğlu'nun bu konuda 3 ay süren çalışmalar yaptığı kaydedildi. Açıklamaya göre,

Mirzaoğlu, konuya ilgili şunları söyledi: "Konuya, ulusal ve uluslararası toplantılar tertip ederek, dünya kamuoyunun gündemine getireceğiz. Tuna Nehri'ne kıyısı olan ülkelerin bu kırlığa göz yummaları konusunda uyan yoluna gideceğiz. Denizlerimizin temiz olması bizim için önemlidir. Karadeniz'in kirliliği, Marmara, Ege, Akdeniz'e sıçramaktadır. Sahillerimizin kirliliği turizmimizi de olumsuz yönde etkilemektedir."

Kaynakça: www.ntvmsnbc.com.tr

Cenk Koray'ın anısına tekrar

“Karadeniz Kocuğunu olmak...”

Karadeniz çocuğu olmak, bambaşka bir duygudur. Denizimizi dalgaları kadar heyecanlı, denizimizin ıslaklılığı kadar sevgi dolu, denizimizin rengi kadar delikanlıyız. "Temel" diye anlattığım fıkralarla kendi kendimizle bile dalga geçmesini bilen, bir günde insan topluluğuyuz. Zonguldak'tan Rize'ye, sahillerimize bakan Karadeniz, bazen aç bir arslan kadar saldırgan, bazen sı dökmüş kedi gibi sessiz ve sakin. Karadeniz insanı da öyle değil mi? Haksızlık karşısında arslanlar gibi kükreyen, hakkını ykanını yerde bırakmayan, ama paylaşmaya geldi mi, kedi gibi sessiz ve sakin değil mi? Fındık tarlalarında çalışan Fatma bacımız, dağdan kestiği odunu eşeğinin sırtına yükleyip köy götürüren Hasan dayımız, çay yapraklarının dua eder gibi sarı sarmalayan Emine annemiz, teknesini denize doğru sürerken aklından binbir hinlik geçen Ahmet babamız... Bunlar he Karadeniz ürünü değil mi? Ekşioğlu ailesi, Karadeniz'e nai salmış bir aile; kime rastlasanız Karadeniz'de bir yanında Ekşioğlu'na çıkabilir ya da akrabadır, hissindir Karadeniz insası bu sülaleye. Ve bu kadar kalabalık olmasına, bu kadar çeşitli insanlarından oluşmasına rağmen aile ismini küçük düşürecek bir hareket sadır olmamıştır mensuplarından. Bu güzel dergiyi benden yazı isteyince mutlu oldum doğrusu. Çünkü sadece Ekşioğlu Ailesine değil, Karadeniz'lilerin büyük bir bölümünü sesleneceğini biliyordum.

Şimdi, hem de bir Karadeniz'li olarak hemşehrilerime birşey söylemem lazım; "Önce sağlık diliyorum hepsine. Sonra başa ve başının getireceği mutluluk. İçim de nasıl Karadeniz kabarıyor biliyor musunuz? Ah ne zaman gelse de gidi otursam kıyısına Karadeniz'imin. Ve o da getirip başını uzatsın ayaklarımın dibine."

CENK KORA

EKİSİOĞLU AİLESİ

DÖRTRENK İNŞAAT GRUBU

Aile büyüklerimizden teslim aldığımız bayrağı daha yüksekler taşıyacağımızı ve şartlar ne olursa olsun bizden konut edinenlerin "Dün olduğu gibi" can korkusu olmadan uyku uyuyabileceğini aziz Türk Milleti'ne bir kez daha duyururuz.

www.dort-renk.com

:Uncular Cad. Ekşioğlu İş Hanı No:30/30 Üsküdar

:Esençhîr Mah. Madenler Mevkii Arafat Sk. Ümraniye

dort.renk@superonline.com

Tel: 391 10 92 - 492 25 81 - 492 22 83 Fax: 492 26 62

Tel: 365 66 15-16-17

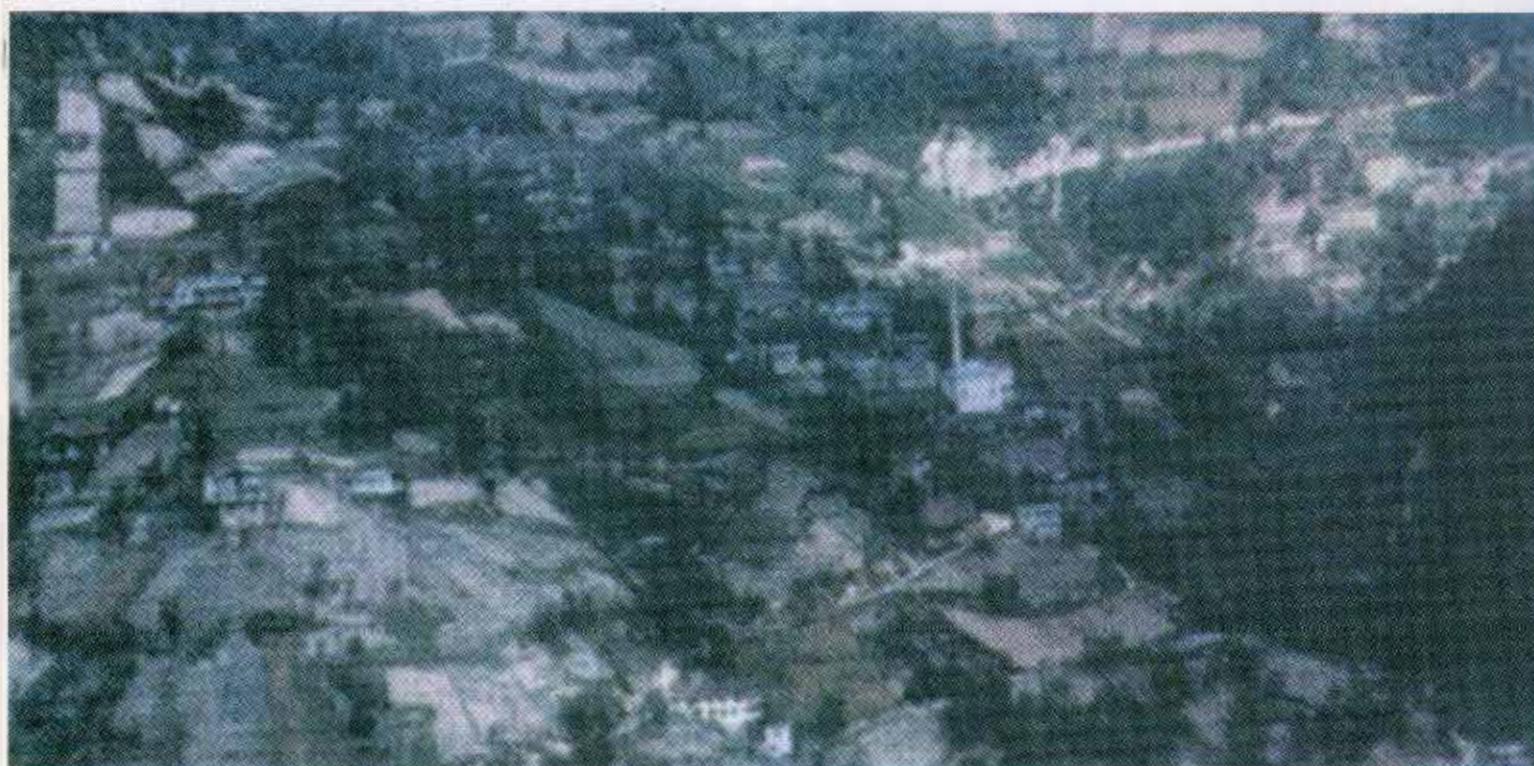
yöremizder

“Othonе,
Cumhuriyet döneminde İşkencedere,
bugün ise Gürdere. ,”

Rize – Erzurum karayolu üzerinde İkizdere'ye gelmeden birkaç kilometre önce sağda bulunan ve Osmanlı döneminde "Othonе", Cumhuriyet döneminde "İskenedere" adı verilen köyümüzün bugünkü ismi, 1957 yılında "Gürdere" ismini alır. Tüm Karadeniz köyleri gibi yemyeşil bir doğanın içerisinde yer alan Gürdere'nin 1960'larda 17, günümüzde ise 94'ü açık, 89'u kapalı veya geçici kapalı olmak üzere 183 hanesi bulunmaktadır 40 yıl evvelindeki hane sayısı ve köyde yerleşim kalıntılarıyla, tarihi değer taşıyan bulgulara rastlanmaması gibi verilere dayanarak köyün yaşıının azami 250 olduğunu

söleyebiliriz. 1938 - 1939 yıllarında eğitici öğretim, köyde caminin altında yapılan okul 3'üncü sınıfa kadar devam ediyor; 4 ve 5'inci sınıfları okumak için Papes'teki okul gidiliyordu. 1952 de açılan okulla bu soçiye kavuşturulmuştur.

Gürdere Köyü'ndeki akraba isimleri; Akyıldız Albayraklar, Balkışlar, Baş ve Başhasanoğulları, Buğdaylar, Coşkunlar, Demirhanlar, Durmuş Fazlıoğlu, İslamoğulları, Karadeniz Öztürkler, Tat ve Tatoğulları, Tavlaçoğulları, Tuncerler ve Yıldırımlar.

GÜRDERE (OTHO)

“insanların birlikte yaşamayı bilmesi ,”

İnsanların birarada yaşamasını kolaylaştırıcı, sağlıklı bir toplum oluşmasına yardımcı olan kurallar ve kanunlar her devirde olmuştur. Özellikle ortak kullanım sahalarının korunması ve eşit paylaşımı konusundaki başarı, insanların birlikte yaşamayı bilmesinin göstergesi olması

mazı gerekken şeyler için uygulanır. Ortaklaşa ve tecrübe dayanılarak alınan bu kararlardan biri de “gezel” konusundaydı. Nezir, belirlenen gün bozulurdu ve hep birlikte gezelcə gidilirdi. Bu sayede gerekli yoğunluğa ulaşmış ve tüm köye yeterli olacak seviyeye gelmiş olurdu kuruyan yapraklar.

Yine belirlenen gün öncesinde, yaylalara çıkmazdı. Bu da tabii ki yaylada otların belli

yanında, bilinçli bir toplum oluşturmak yolunda ilk adım sayılabilir. Bu konuda, geçmişte ailemizde ve köylerimizdeki uygulamalara baktığımızda örnek teşkil edecek davranışları görürüz. Bunların başında gelen Nezir, hem o günün şartlarında bile çevre ve doğal yaşam bilincinin ne derece önemsendiğini göstermesi hem de birlikte yaşam mücadelesi veren insanların alınan ortak kararlara uyulması konusundaki hassasiyetini anlatması açısından çok önemlidir. Nezir, önemli bir kuraldır ve en çok da doğal kaynakları korumak için konan bir kanundur köylerimizde. Bunun yanında "beddua" hiçbir zaman yapılmayacak şeyleerde gündeme gelirdi. Mesela; bizim köylerimizde ormanlık alana ayrılan yerden yaşı ağaç asla kesilmez. Beddua buna engeldir. Nezir ise geçici sürelerle yasaklan-

bir dönceme gelip, kendini toparlaması ve inime kadar yeterli olması için gereklidi. Gerekirse yaylalarda çıkışdan sonra da nezirle bir bölüm yer ot için ayrılır, daha sonra ortaklaşa kesilip paylaştırılırdı. Nezir, bozulmasına karar verilen güne kadar asla bozulmazdı. Herkes "nezir"in gelecekte kendisi, çocukları ve tüm köylünün gereksinimlerini daha iyi karşılama amacıyla hizmet ettiğini bilir ve bu bilinçle kurallara mutlaka uyardı.

Yeşilin her tonunu, her biçimini kendinde taşıyan güzelliklerle dolu köylerimizde, bu güzelliklerin zamanımıza taşınması için çaba gösterenlerin çabalarının boş gitmediğini görürüz. Her konudaki bilinçli, tutarlı davranışlarıyla bize her bakımından olumlu miraslar bırakan atalarımızı minnetle ve rahmetle anıyoruz.

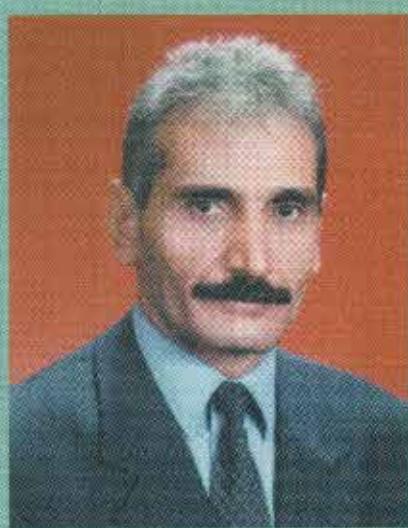
yöremizden

ETKİNLİKLER ve HABERLER

**Eksioglu Kadınlar
Dayanışma Günü'nde
Sislerle Beraber Olmak İstiyoruz.**

**Eksioglu Vakfı
Kadınlar Kolu**

Tarih : 12 - 11 - 2000 Pazar 13:00 ~ 17:00 Arası
Yer : ADEN OTEL
Rahim Cad. Yoğurtçu Şükri Sok. No:2 Kadıköy 81310 İSTANBUL
Tel : (0216) 345 10 00 (10 Hat)

1996 yılından itibaren yayımlanan Eksioglu Vakfı dergimizin 17. sayısından itibare Yaz İşleri Müdürlüğü'ni

akrabalarımızdan Ekrem Eksi üstlenmiştir.
Okuyucularımıza duyurulur.

AKSESUAR ve TAKILAR

Kıyaferleri tamamlayan aksesuarlar, her dönemde önemli bir ayrıntı olmuştur. Geçmişten günümüze değişen çok şey olsa da takı ve aksesuarın önemini değiştirmedigini görürüz. Eski zamanlarda erkeklerin bir mendili (yağluk) katlayıp, giydiği bir ceketin cebine üçgen şeklinde koyması veya iki ucunu düğümleyip başlık olarak kullanması, kadınlarmsa kırmızı bir kurdeleye bağladıkları bir altın (kuplı) boyunlарına asması onlara ayrı bir hava verirdi. Bunlar gibi pek çok takı ve aksesuar var.

Tepehuk: Gelinlerin giydiği ufak paralarla süslenmiş fes.

Hemayil: Üçgen veya dörtgen biçimli gümüş zincirli kap. **Beşli:** Kurdeleyle bağlanarak yakaya takılan, altın süs eşyası.

Kuplı: Kurdeleyle boğaza takılan, bir reşat altın değerindeki altın süslü.

Kaleci: Daha çok çocukların kullandığı süs eşyası, boncuk.

Köstek: Genellikle yelek üzerine asılan, üç sıra, gümüş saat zinciri.

Picak: Daha çok korunmak için kırıcı içerisinde saklanan, kesici alet. Genellikle iki tane taşındı. Birinin ucu sıvı, diğerinin ise yuvarlak olurdu.

Tapanca: Daha çok korunmak için taşındı.

FOROTİKO

Kendirden yapılan "forotiko," yöremize has bir kumaştı ilkbaharda ekilip, yaz sonlarında koparılıp toplanır kendirler, derenin kenarına kurulan ağaçtan yapılmış tokmağa götürülür ve tokmağın, suyun akış kuvveti ile kalkıp düşmesiyle dövültürlerdi. Lime lime olan kendirle koftorilen (el biçkisi) ile kesilip, odundan yapılmış tarakla la taranır ve ağaçtan yapılmış, yaklaşık bir metre boyundaki kalınca bir sopa olan rokoya sarılır. Sarılmış kendirin ortasından bir kumaş parçasıyla bağlanır ve bu yiğil işlenirken kendirin yavaş yavaş gelmesi sağlanır. İnce sopadan yapılan yiğil ucuna takılan yuvarlak, aşağıya sayesinde döndürülür. Rokadan çekilecek yiğil ile işlenen kendirler artık iplik olmuştur ve bu iplikler sarılarak cele (çile) yapıp forotiko tezgahında forotiko yapmaktı kullanılırdı.

iz bırakınlar

ASIM
İZ
HOCA

İz bırakınlar...
Bugün altmış yaşlarında olan pek çok Bayırköylünün ilk öğretmeni, Abdi Ağa'nın torunlarından Halil'in oğlu olan Asım Hoca, (Halil Ekşi) 1905 yılında doğdu. Dönemin yokluk ve savaş yıllarında çalışkanlığıyla dikkat çeken bir gençti. Her insanın yaşamında bir dönüm noktası var ise Asım Hoca için bu askere gittiği an olsa gerek. 1937 yılında yeni Türk Ordusu'na katılan ve burada sivilde olduğu gibi kendini herkese sevdirmiş olan Asım Hoca, 4 yıllık askerlik süresinin son iki yılını bölüm komutamı olarak geçirmiş, komutanlarının ısrarlı "kal" isteklerine karşın o köyüne dönmeyi tercih etmiştir. Askerlik dönemindeki yararlılığı takdir edilen ve bu nedenle kendisi ile ilgili, dönemin Millî Eğitim Bakanlığı'na bir tavsiye mektubu yazılan Asım Hoca, eğitimmen okullarına alınmasıyla ilgili bu tavsiye mektubu üzerine Trabzon'daki eğitimmen okuluna devam etmiştir. 1942 yılında bu okulu birincilikle bitiren Hocamızın ilk görev yeri, Bayırköy İlkokulu olmuştur. Görmüş olduğu bir rüya nedeniyle ilkokul öğretmenliğini bırakarak eğitimmenlik hayatına Cimil (Başköy)'de cami imamı olarak devam eden Asım Hoca, bu görevi 30 yıl sürdürmüştür. O dönemlerde kış aylarında kar nedeniyle pek çok köyün yolu 5-6 ay kapalı kalırdı. Bu köylerden biri olan Cimil'de görev yapan öğretmenler de mahsur kalacaklarını bildiklerinden ya rapor alır veya tayin isteyerek kaşın köyü terkedерdi. Asım Hoca öğretmensiz geçen aylarda caminin din dersi okutulan sınıfını ilkokula çevirerek, öğrencilere sınıflarına uygun şekilde öğretim yaptırdı. Uzun yıllar bu şekilde hem imamlık hem öğretmenlik yapan Asım Hoca'ya, Rize valisi bizzat Cimil'e kadar gidip bu hizmetinden dolayı ödül vermiştir. Ömrünün ilk yıllarını öğrenerek geçiren Asım Hoca, geriye kalan tüm yıllarda herkese ve her kesime öğretmenlik yapmıştır. Hayatının her döneminde iyilik, doğruluk çizgisinden ayrılmayan yardıma ihtiyaç duyan herkese elinden geldiğince yardıma koşan Halil Ekşi'yi 1997 yılında kaybettik. Kendisini rahmetle anıyoruz...

İNSAAT SEKTÖRÜNDEKİ SON DURUM

Günümüz Türkiye'sinde en karmaşık durum; dingin olmayan davranış biçimini bakımından tamamen denegsiz piyasa şartları içinde, tüm zorluklara göğüs gererek üretimde yer almaktır. Piyasının bugünkü durumunun sinyalleri, geçenen tüm dönemlerde alınmaya başlamıştır. Zaten artmaya her zaman meyil gösteren enflasyon oranının yüksek olduğu bir ülkeyde, piyasanın ivedilikle düzeltilemesi mümkün olamamaktadır. Bunayla beraber toþyekün bir iyileþme çabasının, daha fazla zarar verebilecek, yararsız bir atılım olduğu konusunda fikir birliği vardır.

Akademik olarak yapılan bir piyasa değerlendirmesi tam olarak sistemin halk tarafından anlaşılmasını sağlayamamaktadır. Ortaya konulan veriler, mevcut piyasanın gidiþatı konusunda tam ve sistemli olarak çalışamayan küçük ve orta işleinmelerdeki yönetici veya ticaret erbablarını aydınlatmaktan çok uzak kalmaktadır. Bilinen piyasa, iyi veya kötü olarak değerlendirilmekte, ekonomik veriler tamamen anlaşılabilirlikten uzak olmaktadır. Bu durum, belli olanakları olan ve bu olanaklarını değiþime ayak uydurabilecek hale getirmesi gereken yöneticilere hamle yapma imkanı sağlamamaktadır. Deðişim, sadece olaydan sonra önlem mantığı ile yapılabilmektedir.

Genelde her piyasanın iki çeþit lokomotifi bulunmaktadır. Birinci kabul edilen, ikinci gerçek şartlarda olan. Çoğu zaman otorite olarak adlandırılacak çevrelerin, lokomotif tanımı olan sektörle, gerçekte sistem içinde lokomotif olan sektör aynıdır. Güncel ve ailemizin yaptığı işler bakımından "Lokomotif İnþaat Sektoru" diyebiliriz. Birincil sektörün inþaat sektörü olduğunu kabul ettiðiniz durumda sektör ciroları, çalışan sayısı, piyasadaki karlılık oranı ve arza karşı meydana gelen talep miktarı bizim için incelenmesi gereken basit kurallar olarak karşımıza çıkmaktadır.

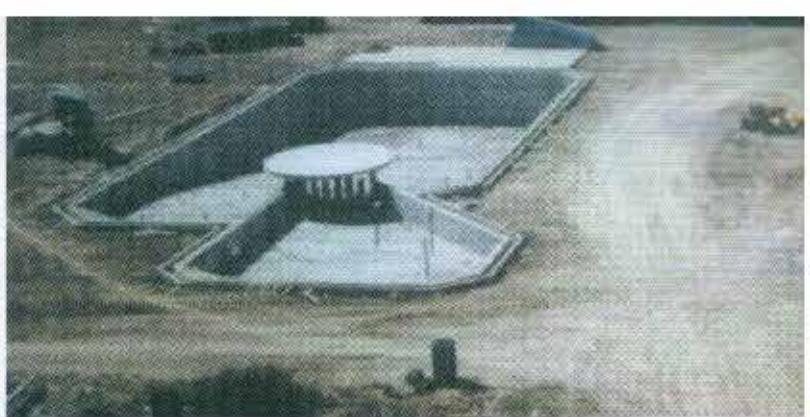
Piyasa içinde yer edinmeye çalışan küçük ve orta bir işletme yönetici mantığı ile piyasa baktığımızda sistemi sadece enflasyon oranı ile değerlendirdiðimiz ve bu oranı da yabancı paraların Tr. üzerindeki değer

kazanımı ile kavrayabildiðimiz açık bir gerçek olur. B durumda mevcut şartların ilerisini görebilmek yetisin sahip olamadığımız gibi geleceðimizi ilgilendiren kara lan alabilecek kapasite artturımına gidecek imkânlar sahip olunamadığından bulunulan mevkii üzerinde h dalgaya açık halde beklemek durumundayız. Bunun te nedeni piyasada eksilen güvenilçilir firma olusudu Karmaþık bir sistem analizi yapmaya kalkışsak, öncelikle firmaların deðiþen piyasada göstermiş oldukları davranışları incelememiz gereklidir. Bu davranışlar genellikle yöneltme şeklinde yapılan davranışlardan ötürü nüanslı olarak varlık veya yokluk anlamında e alımmahıdır. Değerlendirildiðinde inþaat firmalarının aza masına paralel olarak gözlenebilecek bir diğer husus toþtan esya firmalarının durumudur.

Her türlü spekülatif düşünceden uzak olmakla berabер sistem değerlendirmesini yaparken, piyasa şartları gayri ciddi yaklaþımlarla giren firmaların olabileceği ve bu firmaların piyasaya yarardan çok zarar getireceği, t düşünmeye sahip olan firmaların genelde sermaye gereksinimi olarak düşük bir bütçe içermesi nedeniyi toþtan esya sektörüne yöneltmiş olabilecegi piyasası güven eksilmesi bakımından gözönünde bulundurulmalıdır.

Înþaat sektörü açısından oluşan gergin ve olumsuz tablonun çok çeşitli nedenleri olabilir; ancak temel olarak tek bir sektörün etkilenmesi diye bir kavramın olamayacaðı bozulan inþaat sektöründen öte bütün ekonomi olarak ele alınması gerektiği dolayısı ile toplumsal afetler etkilerinin sektör üzerine, sadece bilinçli alici olmak gibi bir etki yapacağı anlaþılmaktadır. Kişiðerin, sektörde teknik detaylarını sorgulamasını, görünen güzellik inþa mevkiiinden, statik hesap incelemesine kadar olabileceði almasının elbette ki sektörde alınabilir yapı sayısının azaltıcı etkiye neden olmaktadır. Mevkii üzerinde ya kalitesi bakımından alınabilir deðerde az bir yapı olma alici için bir kararsızlık nedeni olmakta, bu kararsızlık sektörün istatistikî verilerini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu da önceki koşullarda mevcut değerlerini satabilecek konumda firmalar açısından girilen risk beklenen faktörlerin firma üzerinde negatif etki yaparak firmaların tüzel kişiliðinin tamamıyla yok olmasına neden olmaktadır. Kapanan inþaat firma sayısı artmaktadır. Otorite olan kurumların 1998 yılı verileri

değerlendirmek üzere yaptıkları çalışmalarla ortaya çıkan sonuçlardan balasetmek istersek şu anda bulduğumuz durumun beklentiler ötesinde bir yapıya sahip olduğunu görürüz. Şöyle ki 1998 yılında, yapı kooperatiflerine yönelik olarak yapılan araştırma verilerine göre "yilda 455 bin konut yapılması" gereği söylenmekte ve "2010 yilma kadar nüfusun % 72 sinin kentlerde yaşamaya başlayacağı, buna paralel olarak 6 milyon konut ihtiyaci ve 20 bin hektar kentsel arsa üretilmesi gerektiği, konut üretiminin sağlam temellere dayanmadığı, devletten istikrarlı ve gerekli alt yapı, kredi ve benzer destek görmemesinin, sorunun toplumsal gündemden düşmemesine neden olduğu, kentsel arsa ve konut üretimindeki çözüm eksikliğinin nüfustaki hızlı artışa bağlı olarak gecekondulaşmayı kaçınılmaz hale getirdiği ve bununda gelecekteki sorunlara ivme kazandıracağı" dile getirilmiştir. 1998 yılında ortada olan bu sorunlar, doğal afet olmadan çözüm yönünde herhangi bir aşama kaydedememiştir; ancak kentsel arsa üretiminin ister piyasa düzgün olsun, ister olmasın devam ettiği ve bunun da düzensizlikten belli kesimlere çıkar sağlamak uğruna sektörde faydalanan çok zarar verdiği aşıkardır. Sektorun gerilemesinde ki en büyük etkenlerden birisi de yapı maliyetlerindeki artışlar olarak kaydedilmiştir. Son dönemde maliyetler üzerindeki artış değişik bir dağılım göstermektedir. Anlaşılacağı üzere bir işletme için en büyük sorunlar, artan maliyetlere karşı sıfır satış durumunda herhangi bir önlem alamamak, düşen satın alma gücü, dolayısıyla artan işçi ücretleri, günden güne değişen nakit para alım gücünden kaynaklanan değerlerdir. Bu değerler her ne şekilde olursa olsun, güçlünün daha fazla güçleneceği nakit para kullananların piyasası üzerinde hakim pozisyonuna geleceği şeklinde kuramsallaşabilir. İnşaat sektörü haricinde diğer piyasalar üzerindeki istatistiklere göre işyerlerinin üretim, yurtiçi satış, satış fiyatları ve hammadde fiyatları konusunda 2000 yılı Mart Ayı gerçekleşme durumuna ilişkin görüşleri ve 2000 yılı Nisan Ayı beklentileri ile ilgili bir değerlendirme de işyerlerinin 2000 yılı Mart Ayına ilişkin görüşlerinin ağırlıklı ortalamaları, bir önceki yılın Mart Ayılarındaki görüşlerinin ağırlıklı ortalamaları ile karşılaştırıldığında, işyerlerinin bu ayda bir önceki yılın aynı ayına göre üretimlerinin ve yurtiçi satışlarının azaldığı, satış fiyatlarındaki ve hammadde fiyatlarındaki artışın ise düşüğü görüşünde oldukları belirlenmiştir. Yine aynı işyerlerinin, 2000 yılı Nisan Ayı beklentilerinin ağırlıklı ortalamaları, bir önceki yılın Nisan Ayı beklentilerinin ağırlıklı ortalamaları ile karşılaştırıldığında, işyer-

lerinin, yine bir önceki yılın aynı ayına göre üretimlerinin ve yurtiçi satışlarının azalacağı, satış fiyatları ve hammadde fiyatlarındaki artışın ise düşeceği beklentisi içinde oldukları görülmektedir.

Yapı ruhsatı alma kriterlerindeki değişiklikler, yapı ruhsatı alınan zorlaşması sektördeki dönüşümün daha da düşmesine neden olacağı ortada olmakla beraber, bunun ciddi anlamda çalışan firmalara iyi bir etki yapacağı söylenmektedir. Ancak devlet tarafından yapılan açıklamaya göre, yapı ruhsatlarında 2000 yılının ilk altı ayında asın bir düşüş yaşandığı 10 Temmuz 2000 tarihinden itibaren, Nisan Ayından bu yana bekletilen ruhsatların verilmesi ile sektör göstergelerinin eski seviyesine ulaşacağının tahmin edildiği konusunda bir açıklama yapılmış, ancak mevcut durum gözönünde alındığında Eylül 2000 itibarı ile bunun da herhangi bir etkisinin olamayacağıının anlaşılmasıından öteye geçememişdir.

Sektör hakkında çok çeşitli veriler olmasına karşın telaffuz edilemeyecek tek şey "çözümler" olmuştur. Alınan ruhsatların kullanım izinlerine doğru yansımadığından, inşa edilecek yapıların kullanım amacının iş merkezleri şeklinde çokgenlik kazanmasına kadar her konu üzerinde veriler irdelemekle çeşitli yorumlar yapılmaktır ancak yillardır inşaat sektörü içinde çok çeşitli imkansızlıklarla dahi iş yapmaya çalışan firmaların ve onların yöneticilerinin hayat standartlarının düşmesini, sektörde çalışan kalifiye işçinin hızlı bir biçimde başka iş imkanları aramaya yönelikmasını ve uzaklaşmasını buna paralel inşaat sektöründe olabilecek kalite düşüğünü ve buna karşı uygulanacak çözümleri dile getirememektedir. İstanbul ve Türkiye inşaat sektöründe belli bir yere gelmiş bulunan Ekşioğlu Ailesi bu durumdan etkilenen kesimlerden biri olmakla birlikte sorunlar sohbet ortamlarında dile getirilmekte, toplu çözüm arayışları konusunda somut sonuçlar doğuracak bir çalışma yapılamamaktadır.

Mak. Müh. Kemal Ekşi

spor

47 YILLIK SERÜVEN

Çaykur Rizespor

1. Ligde

1953 yılında kurulan Rizespor, amatör ligde başarılar elde ederek, Türk Sporuna değerli isimler kazandırmıştır. 1965'lerde profesyonel futbol liglerinin Anadolu'ya yayılmaya başlaması ile birlikte Mayıs 1998'de birkaç müteşebbis iş adamının gayretleriyle Rizespor Amatör, Fener Gençlik ve Gunespor takımlarının birleşmesiyle Rizespor Profesyonel Takımı oluşturulmuş ve aynı sezon Türkiye Üçüncü Lig'ine alınmıştır.

3.Ligde devamlı zirve savaşı veren Rizespor, nihayet 1972- 1973 sezonunda başarıyı yakalayarak, Türkiye 2. Ligine yükselmiştir. Rizespor bu ligde de başarılı sonuçlar alarak zirve mücadeleleri vermiştir.

1978-1979 Futbol sezonunda çok üstün bir başarı gösteren Rizespor, özlemi çekilen 1. Lig'e yükselmiştir. 1. Lig'de ne yapacağı merak edilirken tüm spor kamuoyunun önyargılarını alt üst ederek 1. Lig'de beşincilik elde etmiştir. Aynı sezon içinde, 4 büyüklerle, deplasmanda ve iç sahada yenilmeme başarısını gösteren tek Anadolu Takımı olmuştur. 1979-1980 sezonunda, Türkiye 1. Lig'inde en çok galibiyet alan ve en çok gol atan takım yine Rizespor olmuştur. 1998-1999 sezonunda 2. Lig şampiyonluğunu final maçında kaçırın Çaykur Rizespor, 1999-2000 Futbol Sezonunda şampiyonluk hedefine yine final maçında ulaştı ve Türkiye 1. Futbol Lig'ine çıktı.

BU SERÜVENDE BİZDEN İKİ İSİM

FEHMI EKŞİ

Vakıfımızın eski başkanlarından Fehmi Ekşî, Rizespor'a 2 sezon başkanlık yaptı. 1985-1986 döneminde, Rizespor 1. Lig'e çıkarken, bu başarı Fehmi Ekşî başkanlığında gerçekleşti. 1. Lig'de 1986-1987 Futbol Sezonunda başkanlığı sürdürden Fehmi Ekşî, daha sonra işlerinin yoğunluğu nedeniyle bu görevini bıraktı.

ORHAN EKŞİ

1986-1987 Futbol Sezonunda 1. Lig'deki Rizespor'un formasını giydi

Siyah-Beyaz

ve renkli

sayısal

dokümanlarınızın

üretkenlik, kalite ve

güvenirliliğine

yeni bir boyut

kazandırır

XEROX
ANADOLU

"Mükemmel olanın tipkisinin aynısı"

A N A D O L U B Ü R O A R A Ç L A R I T İ C . S E R V İ S L T D . Ş T İ
Mili Egemenlik cad. Baki Bey Ap. No: 10/2 ANTALYA Tel: 0242.244 26 82 - 244 26 83

INTERNET İLE NELER DEĞİŞTİ?

- ② Adresler değişti,
- ② Sevdalar değişti,
- ② Mektuplar değişti,
- ② Alışveriş değişti,
- ② Okuma değişti,
- ② İlişkiler değişti,
- ② Ticaret değişti,
- ② Oyunlar değişti,
- ② Reklamlar değişti,
- ② Köşe yazılanları değişti,
- ② Meslekler değişti,
- ② Zevkler değişti,
- ② Haberler değişti,
- ② Fikralar değişti,
- ② Müzik değişti,
- ② İletişim değişti,
- ② Sinemalar değişti,
- ② Cafeler değişti,
- ② Fikirler değişti,
- ② Dilimiz değişti,
- ② Türkçe değişti.

Bileşim International'ın Türkiye'deki internet kullanıcıları hakkında yaptığı araştırmaya göre, Internet'i Türk insanı öncelikle sohbet etmek, sonra oyun oynamak ya da gazete ve dergi okumak amacıyla kullanıyor.

Internet'e girme amacı ne olursa olsun, artık bizler internetle içice yaşıyoruz ve yaşamımızda bunuyla beraber değişiyor. Artık yeni kimliklerimiz ve yeni adreslerimizle internetteyiz. Günümüzde kartvizitlerimizde firmamızın adresi yanında, e-mail adresi hatta firmamızın Web page adresi yer alıyor. Sadece bu adresle kalmayıp, görüşüğümüz kişilere bize ulaşabilecekleri daha bir çok adres sıralayabiliyoruz. Internette kendi adımızı kullanmayarak nickname'lerle sohbet odalarına, oyun odalarına, forumlara katılıyoruz ki zaman zaman aklımızda tutmadığımız, internete dolasırken bazı sayfalarla girebilmek için şifrelerimiz bile var.

İlgincit, unuttuğumuz alışkanlıklarımıza belki de internet sayesinde geri dönüyoruz. Görüşemediğimiz arkadaşlarımıza, akrabalarımıza hatta hiç tanımadıklarımıza elektronikte olsa mektup ve tebrik kartları gönderiyoruz. Üstelik, istersek onlara fotoğraflarımızı sevdiğimiz bir besleyi, hatta hareketli görüntülerimizi gönderebiliyoruz. Burları göndermek için evimizde bilgisayarımızın olması da şart değil, köşe başındaki internet cafelerde bursları yapabiliyoruz.

Yakın zamana kadar günümüzün büyük bir bölümünü televizyon karşısında geçirdiğimizde artık başka bir ekranдан tüm haberlere, ekonomiyle ilgili her türlü gelişmeye, hava durumu, belgesellere, video-clip'lere, bilgisayar programlarına ve hatta geçmişte parayla aldığımız bilgisayar oyularına internetle erişebiliyoruz. Geleneksel oyunumuz tavayı bile zar sesini duymasakta keyifle internette, belki de hiç tanımadığımız ve hiçbir zaman yüzüze gelmemeyeceğimiz kişilerle oynuyoruz. Türkiye'de okuma alışkanlığının internete değiştigini, hatta gelişliğini söylemek mümkün olabilir. İlk önce meraklı başlayarak daha sonra ilginin artmasıyla, zamanın nasıl geçtiğini anlamadan çeşitli sayfalarda dolaşarak çok değişik konularda yazıları okuyabiliyor, hatta aklımıza gelen her şeyi arama motorlarından sorup öğrenebiliyoruz. Zamanın neredeyse yetmediği su günlerde, kala bahık alışveriş merkezlerinde bunalmak ve hiçbir şey almadan çıkmak yerine istersek sanal marketlerde dolaşıp, sanal sepetlerimizi doldurarak alışveriş yapabiliyoruz. Ya da sevdiklerimize internetten siparişle çiçek gönderebiliyoruz. Internetle yaşamımızın nasıl değiştiği ve değişeceği konusunda, internetle hangi bilgilere ulaşabileceğimiz, hatta e-devletten söz ettigimiz su günlerde internet üzerinden neler yapabileceğimiz, şimdilerde 'promosyon' olarak climizc tutuşturulan gazetelerde uzun uzun yazılıyor ve hatta gazetenin eki olarak da verilebiliyor. Bu makalelerde göze çarpan, her konuda olduğu gibi internetin de olumsuz yanlarının olduğu, insanların toplumdan soyutladığı, hacker'ların her an bir tehlike yaratabileceği, sanal ticaretteki sahtekarlıklar ve çocukların olumsuz yönde etkilenebileceği vs...

Belki de bizim şansımız, hem INTERNET ÖNCESİ'ni, hem de INTERNET SONRASI'NIN yaşayabilmiş olmak, ancak bizden sonraki nesiller için aynı şeyi söylemek mümkün olmayacağı.

GELECEK NESİLLERE TEKNOLOJİDEN UZAK KALMADAN ANCAK TEKNOLOJİYİ İYİ AMAÇLAR İÇİN KULLANARAK GÜZEL BİR DÜNYA YARATMANIN TAM ZAMANI

Figen SUNAL

tutkular

ANTİKA HAYALLER...

Haftasonları ve boş vakitlerimizde farklı bir şeyler yapmak, zaman zaman hepimizin aklından geçmiştir. Zamanı zatanda ne yapacağımıza karar vermemek, bilememek sorun bile olmuştur. Yağmurlu ve soğuk kış günlerinde ise tercihler hep kapalı mekanlardan yanadır.

Biz de bu yazda sizlere bir öneride bulunmak istedik. Özellikle müze ziyaretlerinden hoşlananlar için. Aslında böyle demekte haksızlık oluyor gibi; çünkü önereceğimiz müze öyle bildiğiniz müzelerden değil.

Bu bir otomobil müzesi; hani babamızın kullandığı çocukluğumuzdan tatlı bir anı olarak kalan, eski filmlerde görüpte hayran olduğumuz ve hayalini kurduğumuz o birbirinden güzel ve şık otomobillerin sergilendiği bir müze.

Eğer ziyarete giderseniz çıkışta yüzünüzde memnun ve birazda şaşkınlık ifade olacağınızdan eminiz. Şaşracaksınız çünkü ziyaretçilerin çoğu yabancı turistler. İstanbul'da böyle bir müzenin varolduğundan bizler yeni haberdar olmuşken, dünyanın bir ucundan müzeyi ziyaret etmek için gelenlerle karşılaşmanın şaşkınlığı ve tabii ki kişisel bir koleksiyonun özel bir çabaya bir müzede hayatı geçirilmesinin Türkiye'ye sağladığı prestijin yarattığı memnuniyet.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 75.Yıl Kutlamaları çerçevesinde açılışı yapılan "75. Yıl SAV Otomobil Müzesi", konusunda en kapsamlı otomobil koleksiyonuna sahip. Şu anda 140 olan Klasik ve Antika Otomobil sayısı her gün artmaktadır. Yurdusındaki müzayedelerden satın alınan, bazıları otomobil tarihine adını yazdırılmış ama kullanılamayacak halde olan antika otomobiller "AR COLLECTION" tarafından yeniden hayatı döndürülerek müzede yerlerini almaktadır. Dört katlı olan müzenin her katında otomobiller özelliklerine, modellerine ve yapıldıkları ülkeye göre sınıflandırılmış. Gerçek bir Rolls Royce, Bentley, Lincoln veya Lamborghini ile gözgöze gelmenin, bir çok prestijli yarış kazanmış, ödül almış, tarihe geçmiş yarış otomobillerini görmek ve daha önce adını hiç duymadığımız ama otomobil tarihinde mihenk taşı olan marka ve modelleri bir arada görmemenin ayrıcalığını ve keyfini yaşayacaksınız.

Müzeyi gezimiz sırasında, otomobil marka ve modellerinin özelliklerini ile ilgili bilgi edinirken, otomobil sektörünün geçmişten günümüze gelirken geçirdiği dizayn ve motor değişikliklerine, teknolojik gelişmelere, gözlerinizle bizzat şahit oluyorsunuz. Zaten müze ve müze olmanın özelliği; "geçmişti yaşatıp, geleceğe ışık tutmak, bilgilendirmek değil mi?" Otomobil müzesini ziyaretinizden sonra dostlarınızla yaptığınız sohbetlere yeni bir konu eklenecek ve bilmeyenlere, gidip görmeyenlere sizlerde önereceksiniz, bizler gibi... Antika eşyaların her geçen gün daha önemsendiği ve değerlendirildiği bugümlerde, birbirinden değerli, nadide parçalar olan antika ve klasik otomobilleri gördükten sonra sohbetlerinizde keyifle dostlarınızla paylaşacağınızı biliyoruz.

Ziyaret etmek isteyenlere not: Müze, Perşembe, Cuma, Cumartesi ve Pazar günleri 10-19 saatleri arasında açık oluyor.

"Hayallerindeki otomobil ile başbaşa olmak isteyenlere" duyurulur.

ADRES : Bosna Bulvarı, No: 104, Çengelköy 81220 - İstanbul

“ Afet Durumu Arama Kurtarma

ADAK, doğal afetlerin verdiği zararları en aza indirebilmek, bu afetlerden etkilenen insanların maddi, manevi ihtiyaçlarına bir ölçüde cevap verebilmek; yeniden yaşamlarına dönmeye katkıda bulunabilmek amacıyla kurulmuştur.

Zamanla derneğin amacı daha genişletilerek, trafik kazaları, kayıp insanların aranıp bulunması ve kurtarılması ve kamu mensaftleri için gereken tüm çalışmaları ve yardımlaşmaları kapsayan faaliyete dönüşmüştür.

Bu faaliyetlerin en etkin şekilde yürütülmesi için ADAK İMECELERİ uzman kişi ve kurumların verdiği eğitimlere katılmaktadır. Alınacak eğitimler, kendi aralarında alanlara göre gruplandırılarak, eğitim esnasında çıkabilecek aksamlar ve sorunlar giderilmektedir.

Bu eğitimler, sivil savunma eğitimleri, acil durum

/ tahliye, sedyeyle yaralı indirme gibi faaliyetlerine ektedir. Ve Adak İmecleri üyeleri, T. İstanbul Valiliği, İl Sivil Savunma Müdürlüğü'ni verdiği Arama Kurtarma Eğitimleri'nde başarılı, gönüllü dernek seçilmiştir.

ADAK İMECELERİ DERNEĞİ'nin bugüne kadar katıldığı eğitimlerin yanı sıra, yaptığı yardım ve aktivitelerde 9 aylık bir kuruluş için çok kısa sürede büyük aşamaların katedildiği görmemizi sağlayacaktır. "12 Kasım Düzce Doğa Afetinden" sonra en çok ihtiyaç duyulan malzemenin tespit edilip, zaruri ihtiyaçları maksimum düzeyde karşılamaya çalışmış, doğa afetlerde büyüklerden çok, etkilenen çocukların acısını hafifletmek, yüzlerini güldürçebilmek için manevi her türlü desteği sağlamıştır.

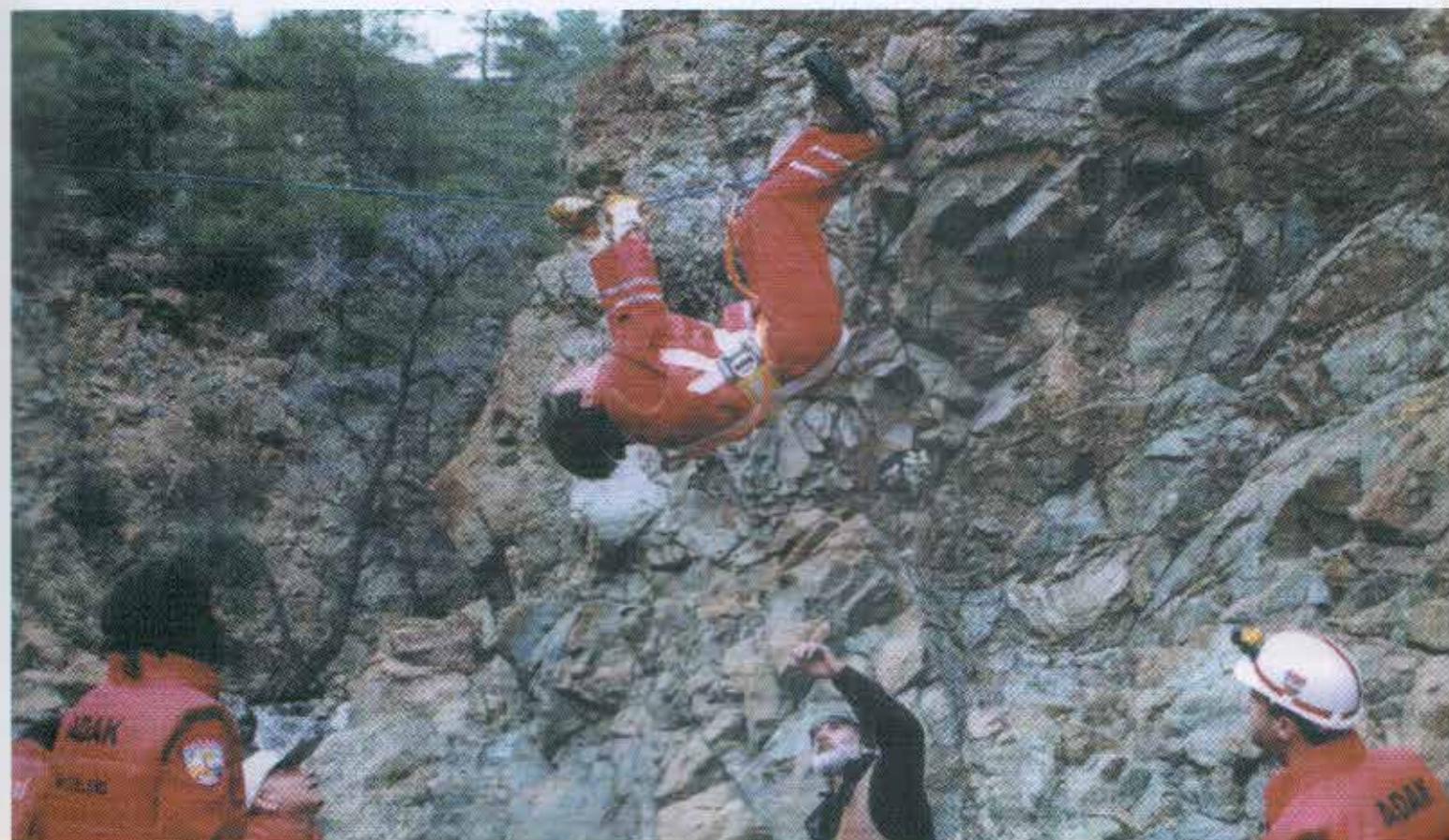
21-24 Nisan 2000 tarihinde demek üyelerinin

birbirlerini daha yakından tanımları ve acil durumlarda kolektif olarak uyumlu bir şekilde hareket etmelerini sağlamak amacıyla, Koycegiz Belediye Başkanı'nın da katılımıyla çok amaçlı eğitim gezisi düzenlenmiştir. Kamp süresince uzman kişiler tarafından kayıp arama, yön bulma ve tırmanma teknikleri eğitimi verilmiş ve eğitim sonunda 2500 m yükseklikteki Sandıras Dağı zirvesinde mahsur kalan (emsali) kişilerin, yerlerinin tespiti ve kurtarılması tatbikatı yapılmıştır. Herhangi bir afet durumunda ya da derneğimizin faaliyet alanı içinde meydana gelen olaylarda, en etkin arama kurtarma çalışmasını yapmak, kişilere en kısa zamanda ulaşmak, yardım için gereken en uygun koşulları sağlamak, gönüllü menfaatsiz yardım etmek, ihtiyaç duyulan alanlarda kamu yararına imceç usulü çalışmalar yapabilmek için gerekli olan araç ve gereçlerin teminini sağlamakta ve derneğin yaşaması için hayatı önemi olan sponsorluk çalışmalarında bizden yardımınızı esirgememeyizi umut ediyoruz.

ADAK'a ulaşmak için:

ADAK Afet-Durumu Arama Kurtarma İmeceleri Derneği
Merkez Adresimiz : Şemsettin Güraltay Cad. No: 99/4 Suadiye/İstanbul
Telefonlarınız : (0 216) 464 60 92
Faks : (0 216) 464 60 96
Web : www.adak.org.tr
e-mail : adak@superonline.com

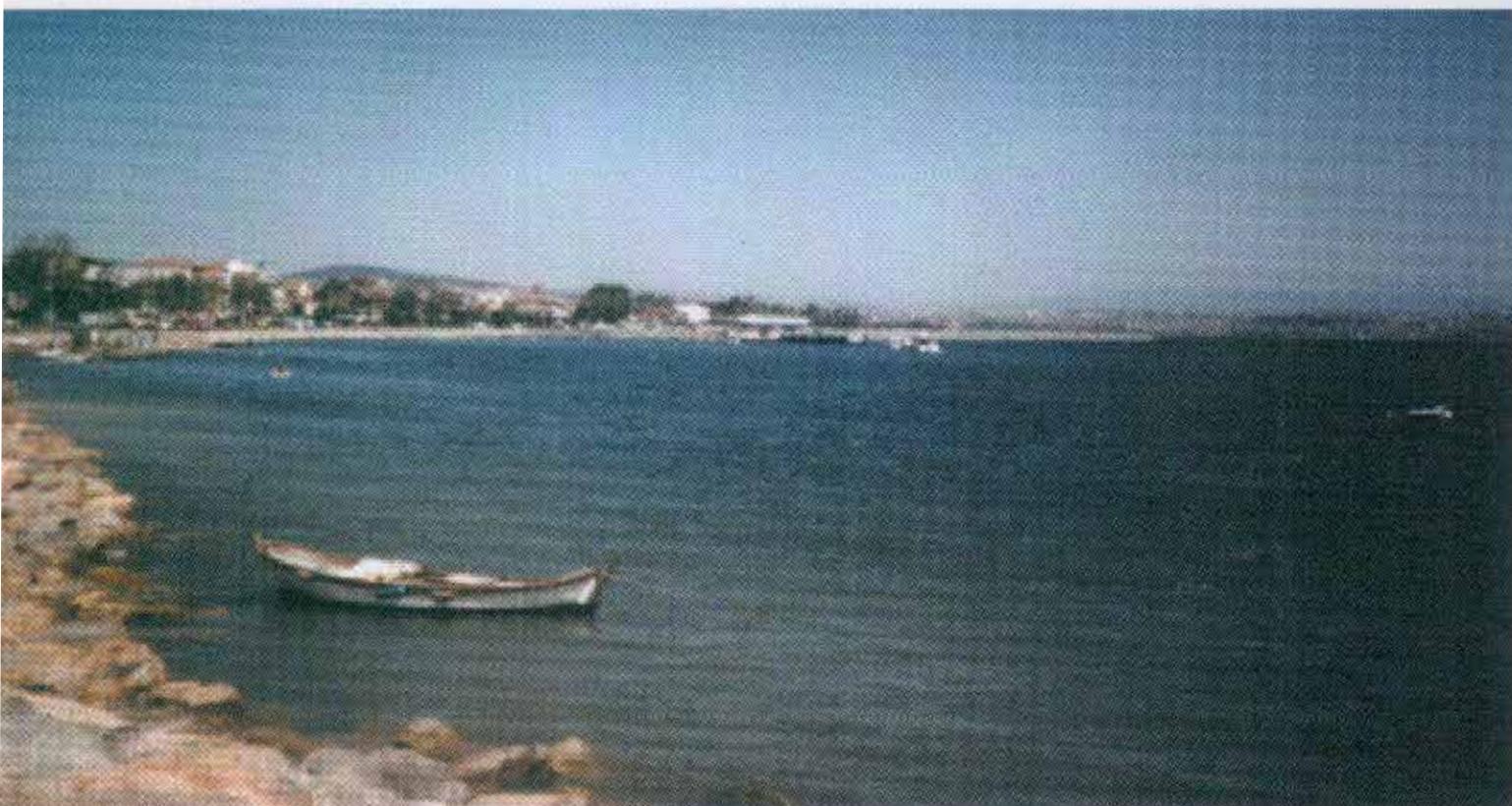
inşaatlarımızdan

“Ekşioğlu Tuzla heryerde...”

İnşaatçılıkla özdeleşen ailemizde, özellikle son yıllarda çok farklı meslek gruplarında faaliyet gösterenler olsa da inşaat işleri yine en başta gelmektedir. Aile bireylerimiz, ülkemizin hemen her yerinde ve yurt dışında da birçok yerde konut, okul, resmi hizmet binaları, hastaneler ve daha pek çok inşaat işinde çalışmalarını devam ettirmektedir. Önceleri çoğunlukla bireysel (yap - sat) mülteahilliğe yapılmasına karşın, son yıllarda şirketleşme yaygınlaşıp, özellikle toplu konut yapımı ön planda bulunmaktadır.

Bundan böyle dergimizde, Ekşioğlu Ailesi'nin, akrabalarımızın inşaat işlerini yoğun olarak sürdürdüğü yerleri tanıma ve tanıma amacıyla hazırlanan bölgelere de yer vereceğiz. Ümraniye, Beylikdüzü, Çekmeköy, Kartal, Kurtköy, Tuzla gibi İstanbul'un çeşitli yerleri yanında, Antalya, İzmit gibi değişik illerimizde ve bölgelerimizde yapılan çalışmaların anlatılacağı dizimizin bu ay ki bölümünü konusu: "TUZLA".

İstanbul'un Anadolu Yakası'nda, şehrin gürültüsünden uzak ama İstanbul'un içinde bir sayfiye yeri niteliğinde, 70 hektarlık bir yerleşim yeri Tuzla...

Son yıllarda oldukça hızlı gelişen Tuzla'da, güzel projeleri hayatı geçirilen akrabalarımız ve diğer firmalar sayesinde Anadolu'nun ilk başlangıç noktası sayılabilen bu şirin yerleşim yeri özelliklerini kaybetmeden geliyor ve ihtiyaçlara karşılık verebilecek yapılarla zenginleşiyor.

Tuzla, konumu nedeniyle, ulaşım problemi olmayan bir belde. E-5 karayolu ve Demiryolu yanında, TEM otoyolu bağlantısı ve sahil yolu ile ulaşım sağlanırken bunların yanında, denizyolu ile de ulaşım mümkün. Kurtköy Havaalanı'na yakın olması bölgenin gelişmesini destekleyen diğer bir faktör.

Tuzla'da; Denizcilik Yüksek Okulu dahil, anaokulundan süper liseye, her seviyede eğitim-öğretim verebilecek pek çok okul mevcut; bunun yanında spor ve dinlenme açısından da ihtiyaçları giderebilecek projelerin birçoğu tamamlanmış durumda. Müteahhitliğini akrabalarımıza ait bir şirketin üstlendiği ve yapımı devam eden spor kompleksi de, buradaki önemli projelerden biri.

Tuzla için planlanan projelerden birçoğunu yapımı tamamlandı, bir kısmı için işe çalışmalar devam etmekte. Tuzla'da devam eden ve bazıları bitirilme aşamasında olan konut projelerinden birçoğunu yapımı, akrabalarımıza ait şirketlerce üstlenilmiş durumda.

Tuzla, yapımı devam etmekte olan hastane, okul, spor kompleksleri ile kuş cenneti gibi projeler tamamlandığında, planlı yapılan konutlarla özlemi duyulan güzelliklere sahip bir belde olacak.

öykü...

“ Bir İngiliz karı koca, yaz tatillerini doğayla iç içe geçirmek üzere İskoçya'ının uşuz bucaksız kırlarına gitmişlerdi. Yanlarında delikan oğulları da vardı. Günlerden bir gün, delikanlı köyün hemen yanı başındal koruda tek başına dolaşmaya çıktı. Ağaçlar arasında issız su birikintisini dayanılmaz çekiciliğine kapılarak, oracıkta soyunup suya girdi. Başına gelceklerden habersizdi tabii. Vücutunu serin kaynak suyunun keyfin bırakmıştı ki dayanılmaz bir sancıyla bir anda ne olduğunu anlayamadı. Hekramp bir öncekinden daha şiddetli geliyordu. Birkaç dakika içinde, on suyun üzerinde tutacak son gücünü de harcadı. Savaşçı kaybetmey başladığını hissetti. Birden dehşet ve panik içinde can havliyle yardım çağrımaya başladı. Yakınlarında bir yerde, tarlada çalışan bir köylü genç feryatları duyarak imdadına yetişti. Delikanının babası, oğlunu kesin ölümden kurtaran genç köylüyü evine davet etti teşekkür için. Sohbet sırasında cesur delikanlıya gelecekle ilgili planlarını sordu. "Babam gibi çift olacağım maalesef" diye isteksizce yanıtladı genç adam. Baba şükra duygularıyla dolup taşıyor, vefa borcunu ödeyecek fırsat arıyordu. "Başk bir sey mi olmak isterdin yoksa?" diye üsteledi. "Evet" diyerek başını öne eğdi. Genç İskoç; "Hep doktor olmak isterdim. Ama bizler fakir insanlarız. Böyl pahali bir eğitimi babam karşılayamaz..." "Üzülme...istediğin olacak..." dedi İngiliz baba. "Tip okuyacaksın. Hazırlan bütün masraflarını karşılayacağım. Öykümüz burada biter mi? Bitmez tabii! Aradan yıllar geçer. Arahık 1943't Winston Churchill Kuzey Afrika'da hastalanır. Teşhis zatürredir. Hem de çok şiddetli. Hemen, o günlerde penisilin adı verilen mucizevi ilaç keşfeden Sir Alexander Fleming'e haber salınır. Fleming, İngiltere'den Afrika'ya uçup yeni ilaçını hasta İngiliz Başkanı'na uygular.

Penisilinin keşfine kadar ölümcül hastalık olan zatürree, Churchill öldürmeyi başaramadı. Mucize ilaç hemen etkili oldu. Penisilini keşfeden ilaç ile başkanı bizzat tedavi eden Alexander Fleming, Churchill'in hayatın kurtardı. İkinci kez. Yıllar önce İskoçya'daki küçük gölde genç Churchill boğulmaktan kurtaran ve çiftçi olacakken baba Churchill'in maddi desteg sayesinde tip okuyan genç İskoç, Doktor Alexander Fleming'ti. ”

hep
doktor
olmak
isterdim...

olm
sterdi...

EKİSIOĞLU

YER DÖŞEMELERİ ve MADEN SANAYİ TİCARET A.Ş.

MERMER
GRANİT
CENTER

Ham Plaka - İşlenmiş Mermer

İnşaat - Mermer Taahhüt İşleri

Mermer Blok Satışı

Her Nevi Mermer İhracat ve İthalat

EKİSIOĞLU
YER DÖŞEMELERİ ve MADEN SANAYİ TİCARET A.Ş.

MERMER
GRANİT
CENTER

Alemdağ Köyü Sile Yolu Üzeri Değirmen Mevkii Ümraniye - İSTANBUL
Tel.: (0216) 312 11 36 - 312 11 37 Faks : (0216) 312 25 37

sağlık OSTEOPOROZ

kemiklerin sessiz hırsızı

Kemikleri narin ve kırılmaya hazır hale getiren osteoporoz kadınlarda daha çok görülüyor. Bu hastalık yaygın ağrıların yanı sıra zamanla boy kısalığı ve kamburluk gibi şekil bozukluklarına da yol açar.

Osteoporoz, son zamanlarda adından sıkça söz edilen bir hastalıktır. Kemikleri çok narin ve kırılmaya hazır bir hale getiren bu hastalık daha çok kadınlarda görülüyor. Genellikle menopoz sonrası ortaya çıkan osteoporoz ne yazık ki 30'lu ve 40'lı yaşlarda da etkili oluyor. Bir kadının osteoporoz nedeniyle kalçasını kırma riski, meme, rahim ağrı ve over kanserlerine toplam yakalanma riskinden daha yüksek. Gözünüzü korkutmak gibi olmasın ama kalçası kırılan her beş kişiden biri, bir yıl içinde ölüyor. Yaşayanların önemli bir bölümü de yatağa ve başkalarına bağımlı kalıyor. Bu karanlık tabloya rağmen umutsuzluğa kapılmaya gerek yok. Bu riski azaltmak elinizde...

Kemik yoğunluğu ölçümü

Her ne kadar söz ettigimiz risk etmenleri yüksek risk altında olanların saptanmasına yardımcı olsa da, osteoporozun kesin tanısı kemiklerin yoğunluğunu doğrudan ölçebilen bir testin yapılması mümkündür. Bunu sağlayan en güvenilir test, kemik yoğunluğu ölçüm cihazıyla yapılan kemik dansitometresidir. Bu özel bir röntgendir. Ağrısız ve güvenlidir. Bu test, osteoporoz olup olmadığını belirtmekte kalmaz, gelecekte osteoporoz olup olmayacağı konusunda da bir fikir vermektedir.

Osteoporoz riskini azaltmak için

Her hastalıkta olduğu gibi osteoporozda da erken teşhis çok önemli. Çünkü osteoporozun ilk dönemleri ağrısız ve hastaların çoğu herhangi bir kemiği kırlana kadar hasta olduğunun farkına varmaz. Bunun için osteoporoza kemiklerin "sessiz hırsızı" da deniyor.

Osteoporoz riskinizi öğrenmek ister misiniz?

Aşağıda osteoporoz olma olasılığını artırıcı etmenlerin olup olmadığını saptayacak bazı sorular bulacaksınız. Bu sorulardan bir tanesine bile "Evet" cevabı verirseniz, osteoporoz riski ile karşı karşıya olabilirsiniz. Hemen bir doktora başvurmalısınız.

- 45 yaşını geçtiniz mi?
- Menopoz dönemine girdiniz mi?
- Menopoz sonrası dönemdeyseniz, son adet kanamanız 45 yaşından önce miydi?
- Adetten kesilmeyenin nedeni rahiminizin ya da yumurtalıklarınızın alınması mı?
- Hiç düzensiz veya seyrek kanamanız oldu mu?
- Adetinizin hiç 6 aydan uzun süre (menopozdan önce) kesildiği oldu mu?
- Hekiminiz size hiç 6-12 aydan daha uzun süre kortizolu ilaç verdi mi?
- Hekiminiz size hiç 6-12 aydan daha uzun süre yüksek dozda tiroid hormonu verdi mi?
- İlk adetinizin 15 yaşından daha mı geç gördünüz?
- Hiç doğum yapmadınız mı?
- Çocuguñuzu uzun süre mi emzirdiniz?
- Sigara içiyorsunuz?
- Aşırı alkol alıyorsunuz?
- Aşırı kahve içersiniz? (Günde 3-5 bardaktan fazla)
- Zamanınızın çoğu oturarak ya da tekerlekli sandalyede geçirmenize sebep olan fiziksel bir sakatlığınız var mı?
- Beslenmenizde süt ürünlerine ve taze sebzelere az mı yer verirsiniz?
- Doğal güneş ışığına nadiren mi çıkarsınız?

- Küçük bir kaza ya da düşme sonucu hiç kemiklerinizin özellikle kalça, omurga, omuz veya el bilek kemiğinizin kırıldığı oldu mu?
- Oldu ise belki sizde zaten osteoporoz vardır. Başka bir kemiğinizin, hatta aynı kemiğin ilerde kırılmasına ihtimali oldukça yüksek olabilir.
- Mide asidini düzenleyici ilaçlar kullanıyor musunuz?
 - Aşağıdaki hastalıklardan herhangi birine sahip misiniz/herhangi birini geçirdiniz mi?
 - Tiroid bezinin aşırı çalışması
 - Karaciğer hastalığı
 - Anoreksia nervosa (psikiyatrik nedenlerden dolayı yemek yiymeme durumu)
 - İncebağırsak hastalığı
 - Böbreküstü bezleri hastalığı
 - Minyon ya da zayıf misiniz?
 - Durağan, fiziksel aktiviteden yoksun bir yaşam tarzı mı sürdürdüğünüz?
 - Boyunuzun kısallığını (santimetrelerece) fark ettiniz mi? Yaşlandıkça boyda kademeli bir kısalma olur ise de, belirgin bir kısalma omurganızda bulunan omur (vertebra) adı verilen kemiklerinizden bazılarının osteoporoz sonucu kırılarak çöktüğü anlamına gelebilir.
 - Sirtınızda kavislenme, kamburlasma var mı?

Boyun kısalmasında olduğu gibi yuvarlak veya kambur bir sırt özellikle yaşlıarda çok sayıda omurun çökmesi sonucu oluşur.

 - Sırta ağrılarda yakınıyor musunuz?
 - Ailenizin herhangi bir ferdine (büyükanne, anne, kızkardeş) osteoporoz tanısı koyulduğu yönünde bir bilginiz var mı?
- Bu soruların ne kadarçoğuna evet cevabı veriyorsanız osteoporoza o kadar yakınsınız demektir. Bu durumda hemen bir doktora başvurursanız, kemiklerin bu sessiz hırsızını erken yakalamış olursunuz ya da risk altında olmadığını anlayarak içiniz rahatlar.

Risk taşıyorsanız Önerilerimiz;

D VİTAMİNİ ALIN

Çocuklarda olduğu gibi yaşlılıkta da D vitamini çok önemlidir. D vitamininin çoğu güneş ışığı aracılığıyla sağlanır. Güneş ışığından yeterince faydalananıysanız, vücutunuz ihtiyaç duyduğu D vitamini üretmez. Bu durumda vitamin desteği ve diyet için bir hekimle görüşülmelidir. Süt ve süt ürünleri, sardalya, somon ve ton-

balığında bol miktarda D vitamini vardır.

KALSIYUM ALIN

Yiyeceklerden alınan kalsiyum özellikle çok önemlidir. Sağlıklı kemiklere sahip olmak için gıdalarla yeterli kalsiyum almak zorunludur. Yiyeceklerle yeterli kalsiyum alamıyorsanız, ek kalsiyum alıp almayacağınızı hekime danışın. Unutmayın kalsiyum kemik kaybını yavaşlatabilir ama dururamaz. Yani tek başına çözüm değildir.

AŞIRI KAHVE İÇMEYİN

Aşırı miktarda alınan kafein kemikler için zararlıdır. Özellikle kahve ile (3-5 bardaktan fazla) alınan kafein miktarını azaltmak, osteoporoz riski açısından önemlidir.

SİGARAYI BIRAKIN

Sigarayı bırakmanın kalbinize, akciğerlerinize ve kan dolaşımınıza olduğu gibi kemiklerinize de çok yaran vardır.

AŞIRI İÇKİ İÇMEYİN

Az miktarda alkol zarar vermeyebilir ama düzenli alkol kullanırsanız osteoporoz riskini artırırsınız. BİR HEKİME DANIŞIN! Menopozi veya menopoz sonrası dönemde iseniz doktorunuzun önereceği hormon tedavisiini uygulayın.

DÜZENLİ EGZERSİZ YAPIN

Düzenli egzersiz, kemikler, vücut dengesi ve koordinasyonu için çok gereklidir. Egzersiz sayesinde düşme riski azalacağı için kırılma riski de azalır. Düzenli egzersiz kemiklerin yanında, genel sağlık ve kendimizi iyi hissetmemeniz açısından da yararlıdır. Fakat düzenli egzersizler için mutlaka bir uzmana danışılmalıdır.

sağlık İREM

"cennet bahçesi,"

Izmit Rehabilitasyon Merkezinin kısa adı İREM olup "Cennet bahçesi" anlamına gelmektedir. 17 Ağustos depreminden sonra Anne Çocuk Eğitim Vakfı (AÇEV) önderliğinde kurulan İREM, gelişmiş tıbbi ekipmanı, yerli ve yabancı uzmanları ve modern hastane yönetimi anlayışıyla hizmet veren bir sağlık merkezidir.

İREM, ihtiyacı olan herkese rehabilitasyon hizmeti vererek afetler, büyük travmatik olaylar sonrası ortaya çıkan fiziksel, ruhsal ve sosyal rahatsızlıklarını tedavi etmek, yeni bir hayatı başlamları için insanla destek vermek amacıyla kurulmuştur.

Fizik tedavi ve rehabilitasyon, fizyoterapi, ortez/protez üretimi, uygulaması, konuşma bozuklukları terapisi, uğras/günlük yaşantı uyum terapisi, psikotravma terapisi ve sosyal hizmetler İREM'in hizmetleri içindedir.

İREM; doğal afetler, iş ve trafik kazaları sonrası meydana gelen fizik yaralanma ve rahatsızlık sonucu, hastaların fizik tedavi ve terapileri yeniden yaşama dönimelerini sağlamak amacıyla, fiziki rehabilitasyon uygulamakla beraber ayrıca deprem gibi yaşadığımız büyük travmatik olaylar sonrası ortaya çıkan ruhsal sorunların kalıcı hale gelmeden uzman psikiyatrist ve klinik psikolog kadrosuyla psikolojik rehabilitasyon hizmeti de vermektedir. Hastaların fiziki ve psikolojik rahatsızlıklarını iyileştirmenin yanı sıra sosyal hizmetler uzmanlığı içinde hastaların toplumda daha iyi bir yer edinmelerini sağlamak amacıyla hastaların sorunlarına çözüm arayıp, yardımcı olmaktadır.

İREM, kar amacı gütmeyen bir organizasyondur. İREM'in verdiği hizmetleri arasında AÇEV tarafından geliştirilmiş bilimsel eğitim programları da yer almaktadır. Bunlar; Anne Çocuk Eğitim Programı, Baba Destek Programı, İşlevsel Yetişkin Okuryazarlığı Programları olup, programlar herkeste katılım ücretsizdir.

İREM'in yerli ortakları, İzmir Büyükşehir Belediyesi ve Kocaeli Üniversitesi'dir. Yahyakapı Mahallesi'ndeki, 3000m² lik hizmet binası, İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından Rehabilitasyon Merkezi için tahlil edilmiştir.

Adres: Cumhuriyet Caddesi Dörtler
Apartmanı No.: 18 Kat:5 Elmadağ
Tel : (0212) 234 02 00

BASAK SIGORTA A. ACENTELİĞİ

BAZ SIGORTA ARACILIK HİZMETLERİ LIMITED ŞTİ.

10 yıllık deneyim
Kredi kartı ile komisyonzsuz ödeme avantajı
Zorunlu deprem sigortası yetkili acentesi

YANGIN

- İşyeri
- Turistik işyeri
- Konut
- Yazlık konut
- Toplu konut

KAZA

- Sorumluluk
- Tazminat
 - Hırsızlık
 - Cam
 - Uçak, Tekne
 - Kasko

Bedensel Kaza

MÜHENDİSLİK

- İnşaat All. Risk (CAR)
- MONTAJ All. Risk (EAR)
- Makina Kırılması Sig.
- Elektronik Cihaz Sig.

NAKLİYAT

- Emtia ve Kiyimet Sig.
- Tekne Sig.
 - Ticari Terkne
 - Yat Sigortası
 - Gemi İnşaat Sig.
 - Navlun kaybı
 - Kar Kaybı Sig.
- Sorumluluk Sig.

TARIM SIGORTALARI

Hızır EKSİOĞLU - Hüseyin EKSİOĞLU

Tel: (0216) 345 45 33-338 35 09 Fax: (0216) 418 66 33 ace.baz@basak.com.tr

Rihtım Caddesi Recaizade Sokak No:14 Kat:1 Kadıköy/İSTANBUL

Sigortada bizi BAZ alın!

Bütün Sigorta Konularında Hizmetinizdeyiz.

PRATİK KARADENİZ BÖREĞİ

4 kişilik

Hazırlama Süresi: 1 saat

Malzemeler:

- 500 gr. Hamsi,
- 1 Adet Yufka
- 4-5 Yaprak Kivircik Salata
- 1 Adet Limonun Suyu
- 1/2 Su Bardağı Ufalanmış Ekmek İçi
- 1 Çay Bardağı Zeytinyağı
- Tuz

Yapılışı:

Balıkları temizleyip yıkayın. Kılçıklarını çıkarıp ikiye bölün. Her bir balık parçasını yuvarlayıp, bir kürdana üç yarım balık geçirin. Bir kaba balıkları dizin. Üzerine, tuz, limon ve zeytinyağının yarısını dökün. Ekmek içini de serpip, 1-2 çay bardağı su katarak kapatın. Kısık ateşte 10 dakika pişirin. Yufkayı 4 eşit parçağa bölün. Her bir parçanın geniş kenarına, ayırdığınız zeytinyağını sürün. Elinizle kestiğiniz salata yapraklarını, yağladığınız kışın üzerine koyun. Üzerine balıkları 4 sıra halinde dizip kürdanları çıkarın.

Yufkanın kenarlarını balıkların üzerine kapatıp, yuvarlayarak gevşek bir dikdörtgen şeklinde sarın. Üzerine zeytinyağı sürüp, keskin bir bıçakla börekleri boydan boyaya yarin ve önceden 180° ısıtılmış fırında 30 dakika pişirin. Afiyet olsun...

Mehmet EKŞİOĞLU

Deniz Taşımacılığı ve
Kum, Çakıl Ticareti

Kum

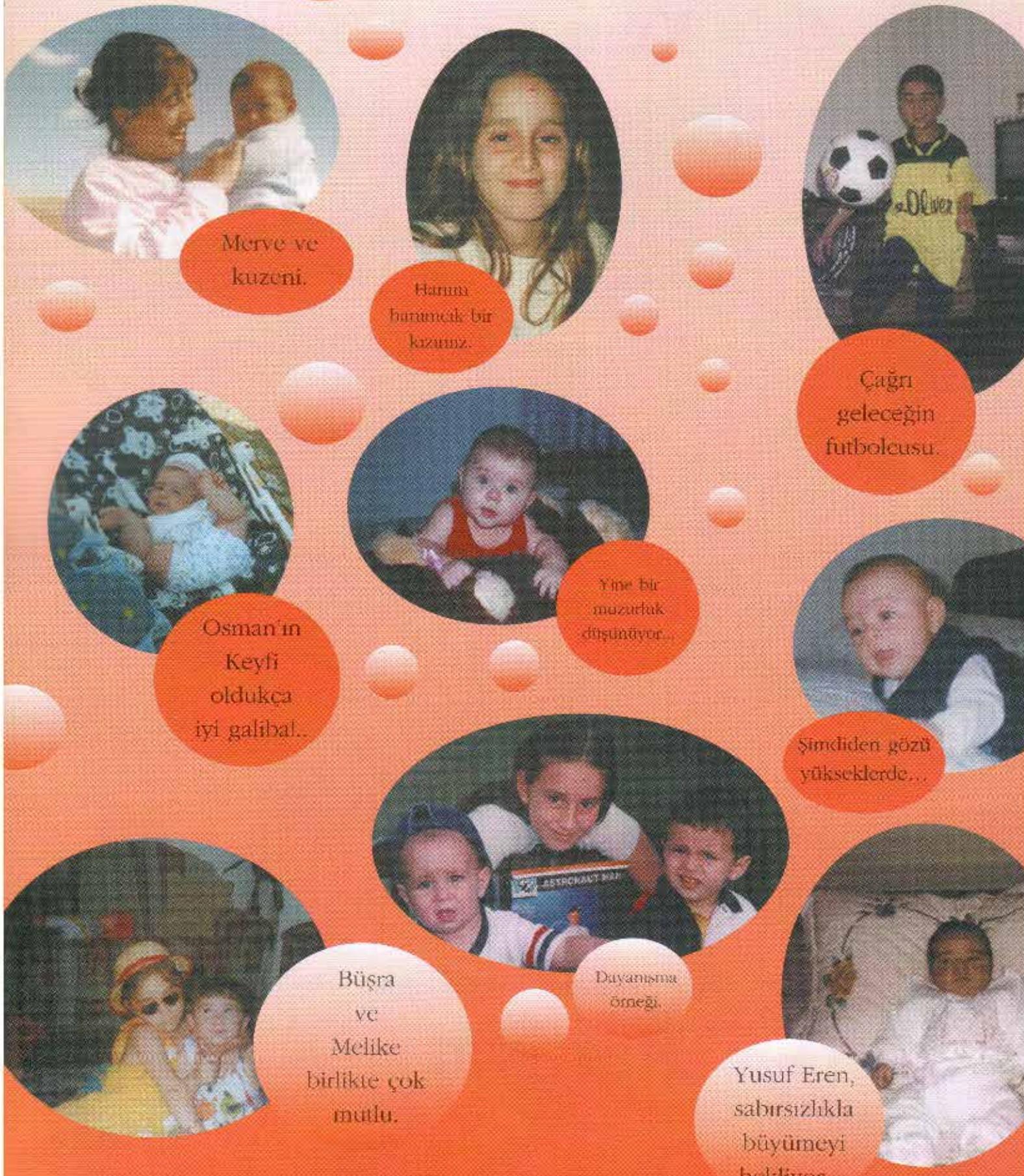
Çakıl

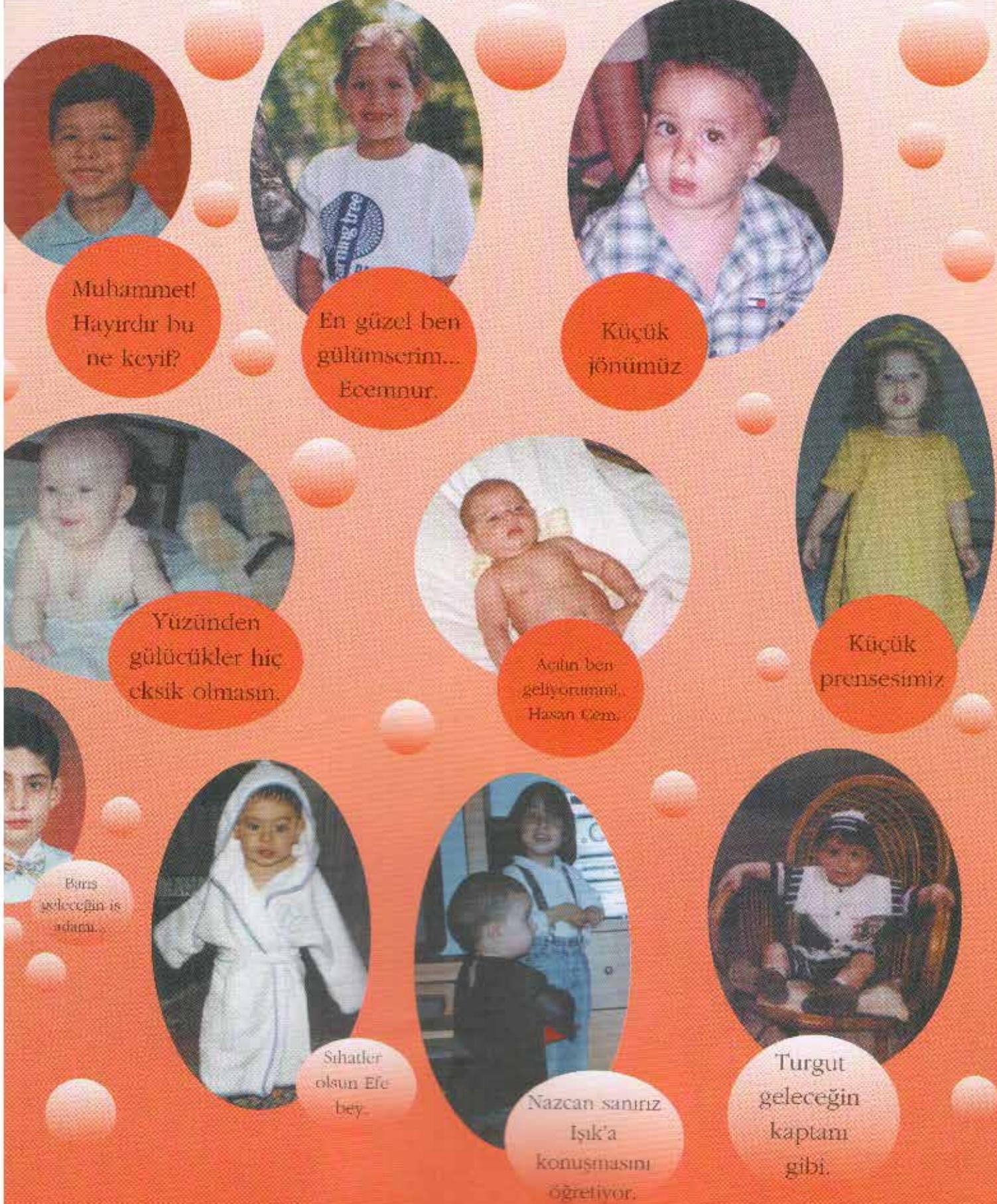
İnşaat

Harfiyat

Yasa Caddesi Körler Sokak No.: 9/1 Kadıköy - İSTANBUL
Tel.: (0216) 345 93 14 Faks: (0216) 336 90 16

genç eksioğulları

okurlardan

ATMA TÜRKÜ

Her yoresinin kendisine has özellikleri bulunan ülkemizde, bölgelere göre çeşitli farklılıklar olan türkü ve maniler her zaman kendini ifade edebilmeye yollarından biri olarak görülür ve kültürümüzde önemli bir yer tutar. Bizim "atma türkü" dediğimiz türküler ise bir düğün sırasında horon oynanırken veya yaylada belki inim zamanı belki mal ararken, karşılıklı o an uyduruluverir ve genelde sevda üzerindedir. Burada vereceğimiz örnekler yaklaşık 50 yıl önce söylemiştir.

O kemanem kemanem
Zerdalı dalimisin
Ben sevdalı sevdalı
Senda sevdalimissun?

Denizun dibi mildur
Beni söyleten dildur
Bi sen söyle bida ben
Bakalum dertli kimdur!

Gül yağı kullanurum
Gügümün suyi gibi
Allah yarattı seni
Ben istedüğüm gibi.

Bişə diyeyim sağa,
Gelümisun benumle?
Yalvar dudaklaruma,
Konuşsunler senunle.

Ha böyle ha buyani,
Ne yani var ne yani?
Çevir yuzünü yarum,
Benum yuzumden mi.

İn dereye bul beni.
Ben verem ettum seni,
İturenler arayı,
Bulan verumi beni?

Dağunun dumaniyim,
Ustunun yorganiyim.
Hangi yollen gidersen,
O yolun kervaniyim.

Merdivenden aşağı,
Inerim rahat rahat.
Beçi aludum seni,
Koğorsen birez rahat.

Basundaki yaşmağa,
Durdi güller açmağa.
Sen alışturdun beni,
Cilveli konuşmağa.

Derenin kenarına,
Atı beklerum atı.
Gel gidelim sevdiğim,
Sen benim idun zati.

Parmağundaki yuzuk,
Biri benimdir benim,
Çikar ver oni bağa,
Benda olayım senim.

Sen karşıya ben beri,
Çevirelum çemberi,
Yuzunden akan teri,
Selbet ededa ver beri.

okurlarda

AĞIT

On Yedi Ağustos gece yarısı,
Yıkıldı Marmara yurdun yarısı,
Çehrelere bakum limon sarısı,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Beladir cekeriz gelmiştir başa,
Bebek feryatları yükseldi arsa,
Eller hep semada feryatlar arsa,
Yükseldi Allah'ım duy sesimizi!

Analar ağlıyor evladım diye,
Babaları sorma dönmüş deliye,
Ariyor bulunmaz tek bir sedye,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Bacım haykırıyor kesin kolumu,
Kurtarın karnından küçük yavrumu,
Bu bir beladir dünya sonu mu?
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Avcılar, Yalova yıkıldı Bursa'm.
Eskişehir, Gölcük, Adapazarı'm,
Yıkıldı vatanım bugün dardayım,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Nice tomurcuklar açamadan soldu,
Sevda Türküleri söylenmez oldu.
Evlatlar karında doğmadan öldü,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Şafak sökü ama bülbül ötmedi,
Güneş doğdu ama sıcak vermedi,
Umud bağladım neden gelmedi?
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Kimi yere battı kimi de yandı,
Kimi kolonların altında kaldı,
Yetkililer bir gün sonra uyandı,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Kimi yetim kaldı kimi dul kaldı,
Nice gelinlikler sancık da saklı,
Düşünunce biraz kaybettim aklı,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

Ensar Ekşi deme; "dayanınamaz yürek";
Hem maddi manevi analız gerek,
Bu beladan bir çok ders almak gerek,
Yanyor yürekler sonda Allah'ımı!

HÜZÜN KOYU

Hüzün koyu sanki ...
Duygularımla bu koy ve hüzün oyle özdesiyor ki
Tertemiz havanın, ilk rüzgarın ve şahane manzaranın gü
Neden hüzün verir ki?
Akşam karanlığında sıfıralı dalga kırıltılarının
Ve müzik sesinin duyulduğu bu sahilde,
Gözlerimin durmuşluğu neden?
Takılıp duran gözlerimi,
Derin iç çekislerim ayıriyor durmuşluğundan.
Ve hafif duyulan şıra müzik sesleri
Neden iç çekislerimi sıkıştırıyor?
Hey Ağrı'da Hey Hüzün Koyu!
Seninle geçen zaman dilimi hüzün dobu mu olacak?
Adım duydukça hüzünle mi anımsayacağım seni?
Hey siz?
El ele tutuşmuş birlikte dolaşan romantikliğin zirvesindeki
Benim bu "Hüzün Koyu"ma siz ne adı takınız?
Söleyin.
"Güzellikler Koyu" mu dediniz?
"Mutluluklar Koyu" mu dediniz?
Hem oyle yakıştıyorsunuz ki birbirinize,
Öyle uyumlusunuz ki doğayla,
Güzellikler koyunuz ve siz,
Mutluluklar koyunuz ve siz,
Ya ben!
Ya bu çatık kaşlığım, ya bu donuklığım, ya bu hüzünü
Bu güzelliklerle uyum sağlanıyor değil mi?
Sanki disliyor beni bu güzellikler,
Sanki git diyor özdesleştirme kendini buraya, özdesleşme
Sen git!
Git o işçi bârnameındaki işçilerinin yanına,
İstersen yat yine o tahta tanzâna tavani seyret,
İstersen yaz yine duygularını
Ve oku...
Sonra iç çek, istediğiniz kadar.

okurlardan

BOYLEYDİ HAYATUMUZ

Gel düşunu yazalum
O eski anıları
Buzav postinden çaruk
Tiker gicerdükleri

Buzav postinden çaruk
Sığıruncınden fena
Allah sabırlar versün
Buları okuyana

Hiç istemezdik onı
Siyah buzav doğunca
Buzav alaca ise
Çaruklarda alaca

Buzav kırmızı ise
Çaruklarda kırmızı
Bazılı ozenü
Dikerdilari gürç!

Tikmesi korutmayan
O çanık delinudi
Buzav postinden çaruk
Delinmiş giyilurdu

Ayağının altından
İki yerden delinmiş
Delindiği yerlerden
Ayakların soyılmış

Gicerdük çarukları
Sinekler sarılurdu
Kaçırusun oları
Yine döner gelurdu

Yayla yolculuğuna
Çaruklar ayağına
Sinek sarılmışlara
Koku basmış bağruna

Sepeler arkamiza
Sinek etrafı sardı
Buzav postinden çaruk
O çok fena kokardı

O eski zamanları
Geldök geçirdukları
Bu zamanda gelenler
Kıskanıyıruları

Ben buları yazıyorum
Olur hatırlıyanlar
Kıyafet ona göre
Ayağına hasırler

Hayal geliyi bize
Nasıl yaşadığımız
Çaruktan daha güzel
O hasır dedüğümüz

O geyduklerumuži
Yazayım sırasına
Trabizon lastiği
Hasırın sonrasına

Açık lastikler vardı
Olar daha kibardi
Herkes alamazdı
Dayanımları azdı

O açık lastikleri
Biz severdük oları
Beyaz yarımlıklarla
Giy kara çorapları

Né insanlar vardı
Çaruklen yaşadılar
Bu ayakkabı varya
Oni hiç görmediler

Hoca Hüseyin'in kızı Emine Eksi
BEYLİK'DE

BİZİM YAYLA

Hayalim düşümüşün Zorkal Yaylası,
Bende gizli çeşit çeşit manası,
Birbir çeşit türlü türlü sevdası,
Yağmurunu, çamurunu özledim.

Yatağın içinde olan camiyi,
Şimdi vuran olmuş kırkbes haneyi,
Yaylalar içinde o bir taneyi,
Duman sarmış dağlarımı özledim.

Şamdanın yatağı harkin altını,
Büyük sırttan acep karlar kalktı mı?
Sarı ciceklerin şimdi açtı mı?
Komarını gümetini özledim.

Azotçya orak tutan elleri,
Yaylımlara türkü diyen dilleri,
Duvara vurulan o tezekleri,
Dumanın kokusunu özledim.

Çumertliğinin yolu büyütüğüne,
Orta belden oduncular gideyi,
Alvranın sırtındaki sürünyü,
Sürüp getirdiğin günü özledim.

Kayanın arkası Keşan Yolunu,
Düzlerdeki biten yaban gülhüntü,
Ağrı yakan türkü diyen gelini,
Baçlar, kardeşleri özledim.

Düzlerin kılıçlığı hilal kaş gibi,
Karlar erir akar, gözden yaş gibi.
Büyük kur, dikilmiş mağrur bay gibi,
Gölgesinde kılıçık kurcu özledim.

Yatakları çormeleri sulağı,
Yedi tepeleri kanlı ırmağı,
Süt makinesini, taze kaymayı,
Teldemici göl yayayı özledim.

Soğanlığın dibi, pasların başı,
Hem küçük Zorkal'ı ve çırık taşı,
Yıldızlara yakın kuşların başı,
Zamplarını yollarımı özledim.

Cenneten bir köse, dağın yüzünü,
Karpuzun çatlatan soğuk suyunu,
Yaylasını, mezarını, köyüntü,
Dağlarının yeşilini özledim.

Yaz ortası dört mevsimi yaşayan,
Birbir çiçek ile gönül okşayan,
Güneş iken gök gürleyip boşalan,
Dolusunun tanesini özledim.

Babamızın dedemizin otağı,
Yeşilinden secemezsin toprağı,
Sevdan bana yakın eder trağı,
Gülistanı, yayla gülü özledim.

Unutulmaz hoşmerinin, yağlanın,
Belki yoktur mor sümbüllü bağların,
Bağa karşı şaha kalkmış dağların,
Dağlarında çobanını özledim.

Kul hızırım tekdir dileğim haktan!
Nasip et görevim bir kez uzaktan,
Gurbette ölmeden ben bu meraktan,
Girmesemde görmesemde özledim...

HIZIR EKİ
15/10/1998

Gözlerimiz karlanmış her birimizin,
Uvkulararmağan etmişiz keş gecelere.
Bir sigara avunmasıyla çekilmiş acılarımız
Bu şehirde insanlar ağlamıyor anne...

Hepinizin dilinde bir yemin
Yakını uzak ettiğiniz, uzağı boşvermiş
Sonra kime dokunsak, ellerimizde kalmış yüreği,
Hangi acı ki; delikanlı gibi oturmuş içimize
Günahlarımız bir bilet gibi cebimizde
Nereye gitsek yanımızda yalancı gülüşümüz
Bu şehirde insanlar ağlamıyor anne...

Bilmiyoruz: atesin nasıl yaktığını
Hangi umut için üykümüzü vermişiz?
Hangi elimizi vurmuşuz yüzümüze kızarak.
Hep bir gün sonraya itilmiş açığımız
Ya dünyadır demisiş, ya yardım yalancı
Aynaya kaç kez haksız kendimiz için
Hangi giđeni beklemișiz, bir gün donecek diye
Bu şehirde insanlar ağlamıyor anne...

Unutmuşuz göze gözle, merhaba demeyi
Şimdi sen söyle, hangisi yalancı ellerimin
Esirgeyip geri çektiğim mi?
Yoksa uzattığında tutulmayan elinde mi kan?
Bu şehirde insanlar ağlamıyor anne...

Ben ağlıyorum şimdi hepinizin yerine
Sen sif kendi adına hep gül
Bir de benim yerime
Bu şehir çok soğuk anne
Uşuyorum, sen hepimiz için sıcak tut
O güzel yüreğini...

DİLŞAD SOLAK

Annenim latice'ye
Ben seninle varım senle doğmuşum
O büyük şefkatle büyütüp, insan olmuşum
İnankı her seyimi senden bulmuşum
Anneçigim, dünyamı sende kurmuşum

Bir yüce sevgiye bağladın beni
Büyüklerken bilmedin geceyi günü
Bizler unutsakta o çile dünü
Anneçigim, sen yaşattın bana bugünü

Giymedin giydirdin, acken emzirdin
Varını yoğunu bize verirdin
Hakkını nasıl öderimki ben senin
Anneçigim, dünyadaki herseyim benim...

Ne kadar kolayca bitti
Kolayca da başlamıştı zaten, her ne ise
Günler de rahat, huzurlu, sıcak geçiyordu
Yani her şey soninsuz gidiyordu
Kolay yakaladık, gidiyordik, herseyi; kolayca harcadık!
Asla zincirleri kırmayacak, bir birlikte
Kolaydı aslında, yalan gerçeklerin gölgesinde
Sessizce oturarak bile mutlu olmak.
Belki de sözüm ona, mutluluk adımı verdığımız şeyden
Daha iyi, anlık olsa senli olmak
Senin umursamadığın anlarda bile
Sana aşık gibi delice hissetmedim
Seni seviyormus gibi zannetmedim ki, sevmemi
Yogun duyguların hiç birini hissetmedim sana
En kötüü bu ya!
Kanımsadım seni, herseyini
Ben gibi hissettim hep, aynada kendimi nasi hissedersen
Senin karşısında koca burnumu, dökük saçımı, sende sakalımı
bile gördüm
Deli duygularımı ikiye böldüm!
Her ne kadar, tek başına yaşadıysam herseyi
Ben, benli bir sen yaşadum,
Seninle, yanında, sensiz, ben yaşadum seni!..

**Taş olsan, düşünmen gerek,
En yakınlarına cziyetini; taş olsan!
Taş olsa, parçalanmamak ister,
Parçasını düşünür,
Çünkü; taş parçalandıkça kendisi küçülür...**

Başım çatıyor, başım!
Benim degilimcsine,
Dilimden dökülen kelimeler bile yabancı.
Gözbebeklerim ben gibi bakmıyor,
Sönmeye yakın kandiller gibi duyarsız,
Geceler gibi karanlık ve umarsız.

Hangi elim diğerinden uzun,
Hangisi daha gürahlıkar,
Hangisi daha fazla yük taşımış?
Kaldırımlara düşerken bedenim,
Hangisi dayanacak yalmaz bedenime?
Beynim, bedeninin günahlarına ortak mı yaşayacak,
Tertemiz sandığım ruhumun, kahpece gölgesinde?

GELEC

BU BİR REKOR!
İlk ayda 200 daire
sahibini buldu!

İSTANBUL'UN GELECEĞİNDE EN GÜZEL YERİ SİZE AYIRDI

Artık İstanbul kabına sığmıyor. Bu yüzden, İstanbul'un dışında, Pendik, Kurtköy'de yeni bir İstanbul inşa ediliyor. Türkiye'nin en büyük havaalanı, eğitim kurumları, mega alışveriş merkezleri, otoyollar yeni toplu yaşam alanlarıyla İstanbul'un geleceği Kurtköy'de hızla yükseliyor. Yenişehir, Yeni İstanbul kalbinde, tam merkezinde...

MANZARALI DAİRELER

Yenisehir, Kurtkoy'de...

Turkey'nin en büyük, İstanbul'un ikinci havaakınına sadece 3 km. mesafede.

İstanbul'un geleceğini görmek isteyenleri bekliyor.

BÜTÇENİZE VE İHTİYACINIZA UYGUN DAİRE ALTERNATİFLERİ

Yenisehir, 45 bin m² arazi üzerine kurulmuş 26 blokta, farklı mimari ve ölçülerde 454 daireden oluşuyor. Bütçenize ve ihtiyacınıza uygun, 115 m², 130 m² ve 170 m² dubleks daire alternatifleri sunuyor. Ayrıca 1,664 m² alan üzerinde 8 adet alışveriş merkezi Yenisehir'in mutlu sakinlerine hizmet vermek için bekliyor.

DAİRELERİN ÖZELLİKLERİ

- 24 saat Merkezi Güvenlik Sistemi • Mermi kaplama blok • Çelik kapılı daireler • Giriş ve koridor seramik, odalar duvardan duvara hali veya parke • Daire içi kapılar Amerikan veya meşe kaplama • Doğalgaza uyumlu Merkezi Isıtma Sistemi • PVC esash ve ıstıcam plastik doğrama pencereler • Hidroforlu su deposu • Asansör • Açık otopark

İRTİBAT İÇİN: Ankara Yolu Pendik Kavşağı, Dumankaya Plaza Kat.3 - 81510 Pendik - İSTANBUL Tel: (0 216) 379 86 00 Faks: (0 216) 379 86 42

büyüklerden

ünlü
sözle

büyük
lokma
ye,
büyük
laf
etme!..

bunları
biliyor
musunuz?

"Radyonun geleceği yok"

Lord Kelvin - İskocyalı Fizikçi

"Artık yeni hiçbir şey yok.

İcat edilebilecek her şey icat edildi."

Charles H. Duell, Amerikan Patent Dairesi Başkanı 1899-

"Denizaltıların savaşta ne işe yarayabileceğini anlayamadım.

En fazlasından mürettebatın boğularak ömesine sebep olabilir."

H. G. Wells, Yazar 1901-

"Atlar her zaman kullanılacaktır.

Otomobil ise ancak geçici bir moda olabilir."

Henry Ford'un kredi talebi üzerine otomotiv sektörünün geleceği

konusunda ekspertiz veren bir banka müdürü 1903-

"Uçaklar hoş oyuncaklar. Ama askeri bir değerleri yok."

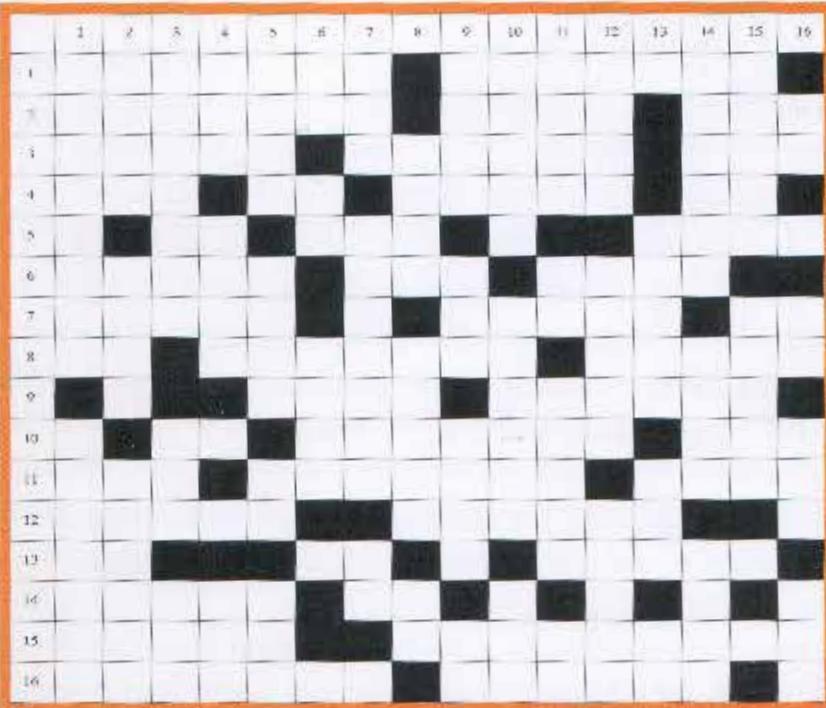
Mareşal Ferdinand Foch, I.Dünya Savaşında Fransız Orduları Başkomutanı 1911-

"Artistlerin konuşmalarını kim duymak ister ki? "

Harry M. Warner, Film Endüstrisi Yöneticisi O sırada yeni icat edilen sesli film hakkında 1927

- Çocuklar, baharda daha fazla büyüyor.
- Bir pire, kendi büyülüğünün 150 katı yüksekliğe zıplayabilir. Bu oranı tutturmak için bir insanın, yaklaşık 30 metre zıplaması gerekiyor.
- Kelebekler ayaklılarıyla tat alırlar.
- İnsan beyninin ortalama ağırlığı, 1.3 kg.'dır.
- İnsanlar vücutlarında 300 adet kemikle doğuyorlar ama yetişkin olduklarında bu sayı 206 ya düşüyor.
- Sarışınların, esmerlere göre daha fazla saçı vardır.
- İnsan vücudundaki en güçlü kas dildir.
- İnsanlar, beyinlerinin sadece %10'unu kullanırlar.
- Bir hamamböceği kafası koptuktan sonra açlıktan ölmeden, dokuz gün yaşayabiliyor.
- Suudi Arabistan'da hiç ırmak yoktur.
- Elektrikli sandalye, bir dişçi tarafından icat edilmiştir.

bulmaca bilmecə

SOLDAN SAĞA

- 1- İkizdere ilçesinin bir köyünün eski adı - Rize'nin bir ilçesi.
- 2- Sarımtıra nakuşlarla işlenmiş ipçik kumaşla yapılan sarık - Yüz, cehre - Bir peygamber.
- 3- Kuşak, göbek - Meyve özü - Eskiden kadınların özel günlerde giydikleri takma verilen ad.
- 4- Baskaldırın - İlave - Doğu'da bir ilimiz - Türk malını simgeleyen harfler.
- 5- Bir nota - Bir sayı - Gerçek.
- 6- Çabuk davranışına zorunluluğu - Mesafe - Üst, makamlı kimse.
- 7- Fundık çubugundan yapılan bir çeşit sepet - Karşılık, zıt olmak - Kalsiyumun simgesi.
- 8- Aşamasız asker - Söylenti - Sıvı.
- 9- Bebek yiyeceği - Bir kadın ismi.
- 10- Bir cetvel türü - Tamamlanmamış, bitmemiş - Çorabın üstünde giyilen deriden yapılmış bir tür corap.
- 11- Gözleri görmeyen - Tören - Bir tekne cinsi.
- 12- Devletin olan, devlete ait - Üstü kapalı sistemli söz.
- 13- Yeterli olmayan - Boru sesi - Eskiden bir eylemin hep beraber karar alımlarla belirli bir süre yasaklanması.
- 14- Şaka yapmayı seven - Olumsuzluk anlamını veren bir ek.
- 15- Uzaklaşma - Bir deuizimiz.
- 16- Süs, gösteriş - Bir yiyeceğimizin eski adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- 1- Kadınlardan rengarenk işlediği çok seyrek dokunmuş bez - Meyvesi de olan eskiden yapraklarının hayvan yiyeceği olarak kullanıldığı yüksek yerlerde yetişen bir bitki.
- 2- Yersiz, hizumsuz, gereksiz - Durdurmadan, aralıksız - Şerit metre.
- 3- Gerçekleri görebilmeme durumu, sağduyu - İçine suyu şeyler konulan metalden yapılan kab - Kişi.
- 4- Birdenbire - Fiyat - Dolaylı anlatım.
- 5- Birini aldatmak için yapılan oyun - Yaya dönemi bitimine verilen ad - Bir nota - Bir futbol takımının gençlerden oluşan takımına verilen ad.
- 6- Rey - Bir bağlaç - Ilaca köyümüzün eski adı.
- 7- Bir geyik türü - Bir cins balık - Yabani hayvan barınağı.
- 8- Tutsak - Yayınlarda evlerin bulunduğu losma verilen ad - Bir renk.

- 9- İstanbul belediyesine bağlı bir beldenin kısa adı - Tanrı tanımadır - Soylu - Hile.
- 10- Kayıp - Seyrek dokunmuş bir kumaş - Tersi o yer.
- 11- Bayındır duruma getirme - Çok olmayan - Bir hayvan yiyeceği - Eski dilde su.
- 12- Onikiden vurmaya çalışılan bir oyun - Bilinen, belli - Düğüldünden bir hafta sonra kız evinde yapılan eğlenceli toplantı.
- 13- Ses uyarlığı - Çabuk, sıratlı, cabucak - Bir seslenme sözü.
- 14- Deprem ölçü birimi - Ucu sıvı iki ağızda keskin uzun bıçak - Bir kimseňin bir eyleme bir düşünceye inanmasını sağlamak.
- 15- Adalar, isimler - Eski bir çocuk oyuncumuz.
- 16- İskambilde birli - Bir hayvan - İleri sürülerek savunulan düşüncice, iddia - Üye.

Hazırlayan : Fatma EKİ
Beylikdüzü

bilmecə

1. Altı mermer üstü mermer, içinde bir hanım terler.
2. Dedemun etekleri, süpürür hendekleri.
3. Yerden biter bir foli, belindedur piştoşı.
4. Cozun beni ipinden, vereyim size yükünden.
5. Bir kara kocakan, etekleri yukarı.
6. Sarı sarı sanduri, dori dori dondurı, kırmızı pependere.
7. Kuyunun içine suyu, suyunun içine ila, ilanun ağzına mercan.
8. Sarıdır sarkar, duşçeğüm diye korkar.
9. Burdan vurdum kılinci, karşısından çıktı uci.

yöremizden

hayat
dediğin
nedir ki?

Bir
varmış,
bir
yokmuş
hayatta...

Bir varmış, bir yokmuş hayatı...

Öyle ki, ne hiçbir zaman kendini var, ne de herhangi bir zaman yok hissedebiliyor. Askıda hayatı ve yaşadıkları. Varolmak ne kadar ulaşılması istenilense onun durumunda, onun için yok olmakta öyleydi. Bir varmış, bir yokmuş hayatında o kişi. Varlığında mutlu, yokluğunda mutlu yine mutlu olma hayalleriyle. Yine varolacağı günün beklenisiyle. Varken, hayatına katılanlardan bir tutam saklıyordu hayallerinde, yokluğunda harcayabilmek için. Bazen kıl payı yetişiyordu tükenmeden ümitleri. Ama olsun yine de yetişiyordu. Ve şimdi önündeki uçuruma bakarak, tekrar düşündü geride kalanları. Bir kez daha baktı, tükenmiş ümitlerine, "kırıntı kalmış mı?" diye...

Bir varmış, bir yokmuş hayatı...

Varolana bağlanmak ne kadar saçılıksa, yok olana ağlamak ta o kadar saflikti artık ona göre. Zaten her şey yok olacaksın, varlığın ve bağlantısında yokluğun anlamı nedir?

Düşünunce...

Şimdi açıklanamayacak yokluk ötesi bir gerçek olması gereki bunların anlam kazanabilmesi için. Ve sarıldı o gerçeklige...

Mustafa Ekşi

EDİRNE

geçmiş olsun

NURİYE EKŞİ

Bayırköy Çamçavuş Derezi Mahallesi'nden rahmetli Mustafa Amca'nın gelini Yakup Ekşi' nin eşi Nuriye Hanım'a uzun süren hastalığında acil şifalar diliyoruz.

TALİP EKŞİ

Bayırköy'ün Çamçavuş Mahallesi'nden, Halim'in oğlu, Talip Ekşi'ye geçirmekte olduğu rahatsızlığında kendisine acil şifalar diliyoruz.

başsağlığı

YAVUZ EKŞİ

14 yaşındaki bu kardeşimiz Ovit Yayla Şenlikleri'nin hazırlıkları yapıldıken Ovit'te bulunuyordu. Yavuz Ekşi, şenliklere az bir süre kala geçirmiş olduğu trafik kazası sohucusu, ağır yaralı olarak kaldırılmış olduğu Trabzon'da, doktorların 11 gün süren yoğun çabalarına rağmen 20 Ağustos günü hayata gözlerini yumdu. Küçük Ahmet Ağalardan eski Bayırköy muhtarı, Yakup Ekşi' nin torunu, Recep Ekşi'nin oğlu olan Yavuz Ekşi' ye Allah'tan rahmet, başta babası ve annesi olmak üzere tüm yakınlarına başsağlığı ve sabır diliyoruz.

YAVUZ EKŞİ

yöremizden

MERYEM EKİ

Büyükçekmece'deki evinde, aniden rahatsızlanarak hastaneye kaldırılan Meryem Ekşi, genccecik biranneydi. 24 yaşında iki çocuk sahibi olan Meryem Ekşi hastanede verdiği 3 günlük yaşam mücadelesi ardından, 21 Temmuz Cuma günü hakkın rahmetine kavuştu. Emekli Öğretmenlerimizden Ahmet Ekşi'nin kızı ve inşaat mühendisliğinden Halit Ekşi'nin oğlu, Hüseyin Ekşi'nin hanımı olan Meryem Ekşi'ye Allah'tan rahmet, geride bıraktığı tüm yakınlarına sabır ve başsağlığı diliyoruz.

MAHMUT EKİ

Ali Ağalar'dan Ahmet Ağa'nın torunu, Mahmut Ekşi, 95 yaşında, Adapazarı Kocaeli'deki evinde geçirdiği rahatsızlık sonucu hakkın rahmetine kavuştu. Bayırköy'de yaşadığı dönemde demircilik yapan ve Demirci Mahmud olarak tanınan Mahmut Ekşi, ilk zanaatkarlarımızdan birisiydi. Bu değerli insana Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

ALİ TAVUKÇU

İkizdere'nin Kirazlı köyünden Ali Tavukçu, İstanbul'daki evinde geçirmiş olduğu rahatsızlık sonucu hakkın rahmetine kavuştu. Akrabalarımızdan Hüseyin Efendi'nin kızı Hanife'nin eşi Ali Tavukçu'ya Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

NAZIM EKİ

Bayırköy Çamçavuş Mahallesinden, Yahya Ağa'nın torunu Ömer Ekşi'nin oğlu Nazım, geçirmiş olduğu rahatsızlık sonucu hakkın rahmetine kavuşmuştur. 70 yaşında aramızdan ayrılan Nazım Ekşi'ye Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

ALİ ÇEPNİ

Akrabalarımızdan Hoca Hüseyin kızı Emriye'nin eşi olan Ali Çepni, vefatıyla tüm İkizdere'yi üzüntü boğdu. Ovit Şenlikleri sırasında tanıdıklarınıyla sohbet ederken geçirmiş olduğu kalp krizi sonucu aramızdan ayrılan Hacı Ali Çepni, 68 yaşındaydı. Uzun süre İkizdere'de lokanta işleten ve yörenizin tanınmış esnaflarından olan eniştemize Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

AYŞE TEVETOĞLU

İkizdere'nin Rüzgarlı Köyü'nden Emrullah Tevetoğlu'nun eşi, Ayşe Tevetoğlu Rüzgarlı Köyü'nde evinde geçirdiği kalp krizi sonucu hakkın rahmetine kavuşmuştur. Bayırköy Ali Ağalar'dan Hacı Battal'ın torunu, Süleyman'ın kızı Ayşe Tevetoğlu'na Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

YUSUF EKİ

Rahmedi Talip Ekşi'nin oğlu Annesi Hatice Ekşi, kardeşler Haldil, Nuri, Adem, İbrahim, Fatma, Hasan'ın kardeşi Yusuf Ekşi, Eylül 2000'de vefat etmiştir. Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

MUHİTTİN EKİ

1931 doğumlu Mahmutoğlu Dr. Hayati, Mahmut, Maksut ve Nevzat'in babası, Rize müccaralarından, Rize İkizdere Bayırköy Koyları'dan Muhittin Ekşi, 07.10.2000'de vefat etti. Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

HACI RÜSTEM EKİ

Alemdağ İlçesinde oturmakta olan Tulumpinar köyündeki Ekioglu ailesinin en yaşlı üyesi Mensur Ekşi'nin oğlu, Hacı Rüstem Ekşi 08.10.2000 tarihinde vefat etti. Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

ALİ ÇEPNİ

HACI
RÜSTEM EKİ

EKŞİOĞLU VAKFI

13 Ağustos tarihinde düzenlemiş olduğumuz Ovit Yayla Şenlikleri'nde bizleri onurlandıran değerli konuklarımıza teşekkür ederiz.

EKŞİOĞLU VAKFI YÖNETİM KURULU

ABONE OLUN

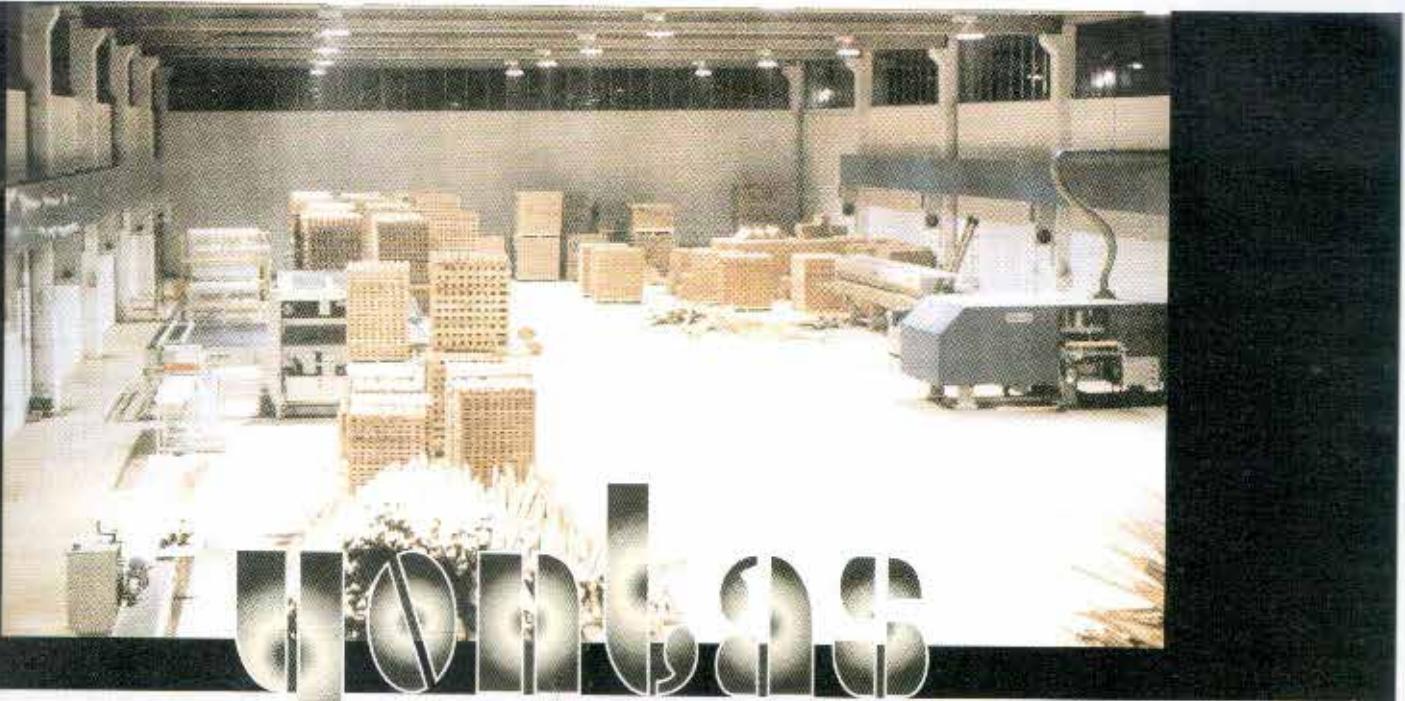
Bir yıllık abonelik ücreti 10 milyon Trl. olan derginiz adresinize ulaşın.

Abonelik için telefonlarımız (0 216) 428 44 80-81

İLAN TARİFESİ

Arka Kapak	:	700.000.000.- Trl.
Kapak İçi	:	500.000.000.- Trl.
İç Sayfalar	:	300.000.000.- Trl.

İlanlarınız için (0 216) 428 44 80-81

YONGA

YONGA LEVHA SAN. ve TİC. A.Ş.

1978'den beri alanında öncü...

Tontas, 1978 yılında İstanbul'da kuruldu. 1980 yılında Finlandiya teknolojisi ile Sansun Çimento'de YONGA üretimine başladı. Halen bu tesislerde, **95.000 m²**lik bir alanda 17.000 m²lik kapalı alanda Yonga Levha, Kontraplak, Masif Panel, Parke, Kereste ve Tabii Tügaç kaplamalı Yonga Levha üretimi yapılıyor.

1999 yılında üretime başlayan Finger Teknolojisi ile çalışan masif panel hattı, gerçek sanayii bazında üretim yapan 2 fabrikadan biri

yılında 300 m³ kapasiteli kontrollü kereste kurutma teknolojisi ile ülke sanayisinin hizmetine sokulmuştur. olan Yonga Levha Tesisleri, gelişen teknolojiyle paralel yılları aralığında revizyondan geçirilmiş, yenilenmiştir. Melamin Kaplama Tesislerinin de 2000 yılı sonunda geçmesi planlanan bir başka aşama. İnşaatı tamamlanmış, gelmesi beklenen tesis, **3600 m²lik bir alanda** üretim Yılı başında şirket bünyesine katılan Kastamonu Cide Yonga Levha tesisi ile sektörde Alman ve İsviçre sunacak tesis, alanında ülkenin 5 fabrikasından biri...

YONTAŞ
SAN. ve TİC. A.Ş.

Açıbadem Cad. 78 / 1
Kadıköy - İSTANBUL
tel. 0216 327 95 44 - 45
(0362 889 12 10 - 11)

